

ЦЕ І Є ІСЛАМ

Знайомство з найбільш швидко
зростаючою релігією у світі

Зроблений з повітря знімок мусульман, які
прямують до Кааби, котру Всевишній звелів
побудувати Своему пророку Ібрагіму, і в бік якої
Він наказав кожному мусульманину повертатися
під час молитви.

THIS IS
ISLAM

دار الدليل المعاصر للنشر والتوزيع ، ١٤٤١هـ (ح)

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

باهمام ، فهد بن سالم

هذا هو الإسلام - أوكрани. / فهد بن سالم باهمام - الرياض ، ١٤٤١هـ

١٥٤ ص ، ٢٢ X ١٥ سم

ردمك: ١-٢-٩١٣٧٢-٦٠٣-٩٧٨

١- الاسلام - مبادئ عامة أ.العنوان

ديوي ٢١١ ١٤٤١/٢٦٠٦

رقم الإيداع : ١٤٤١/٢٦٠٦

ردمك: ١-٢-٩١٣٧٢-٦٠٣-٩٧٨

ЦЕ І Є ІСЛАМ

Знайомство з найбільш швидко
зростаючою релігією у світі

Фахд Салім Бахаммам

Перше видання
2021

Усі права належать компанії
«Сучасний довідник» («ад-Даліль аль-Му'асир»)

- **Хіба** Вас не цікавить справжній перебіг подій релігії, навколо якої точиться стільки суперечок у ЗМІ?
- **Хіба** Ви не заслуговуєте на те, аби на хвилинку замислитись і більш детально дізнатися про одну з найпоширеніших релігій?
- **Невже** Вам не цікаво пізнати іншу культуру й філософію, яка дає відповіді на актуальні релігійні та життєві питання?
- **Дайте** шанс своїй душі отримати інформацію про іслам із достовірних джерел. Ми пропонуємо її у зручному для Вас вигляді.

Якщо ти вважаєш це важливим або цікавим, то ця книга допоможе тобі досягти бажаного.

Звідки з'явився Коран?

82

Питання, яке виникає, коли мова заходить про Священну Книгу мусульман – Коран, та про Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) є цілком логічним... Чому ми повинні вірити словам мусульман? Хіба не маємо ми права поставити свої питання?

Зміст довідника

Питання, які турбують усіх нас... 12

- Релігія іслам
- Що означає слово "іслам"?
- Іслам – релігія усіх посланців

Іслам – світова релігія 16

- Охорона навколишнього середовища – частина віри
- Релігія знань
- Іслам охоплює всі сторони людського життя
- Релігія всебічного зв'язку та взаємодопомоги

Один Творець – Один Об'єкт поклоніння 30

- Між законами природи та законами шариату
- В ісламі немає ієрархії
- Чи існують якісь особливі ритуали прийняття ісламу?

Ким насправді були посланці? 38

- Людська природа посланців
- Що означає "посередництво" посланців?
- Ставлення ісламу до посланців

Ставлення ісламу до Іси (мир йому) 42

Хто такий Посланець ісламу? 48

- Невеличке знайомство із Посланцем ісламу Мухаммадом (мир йому та благословення Аллага)

Посланець Аллага Мухаммад в уяві мислячих людей 54

Деякі історії із життя Посланця Мухаммада та приклади його високих моральних принципів — 60

- Скромність
- Милосердя
- Справедливість
- Терпіння та м'якість
- Доброзичливість та щедрість
- Аскетизм у мирських благах
- Вірність

Деякі вислови Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) — 70

Священний Коран – вічне чудо ісламу — 76

- Неповторність у запам'ятовуванні Корану
- Літературна неперевершеність Корану

Звідки з'явився Коран? — 82

- Звинувачення, які часто звучать на адресу ісламу
- Чому б нам просто не визнати його геніальність?
- Можливо, він (Коран) є перефразуванням попередніх книг?
- Вирішальний історичний факт
- Сура Аль-Фатіха

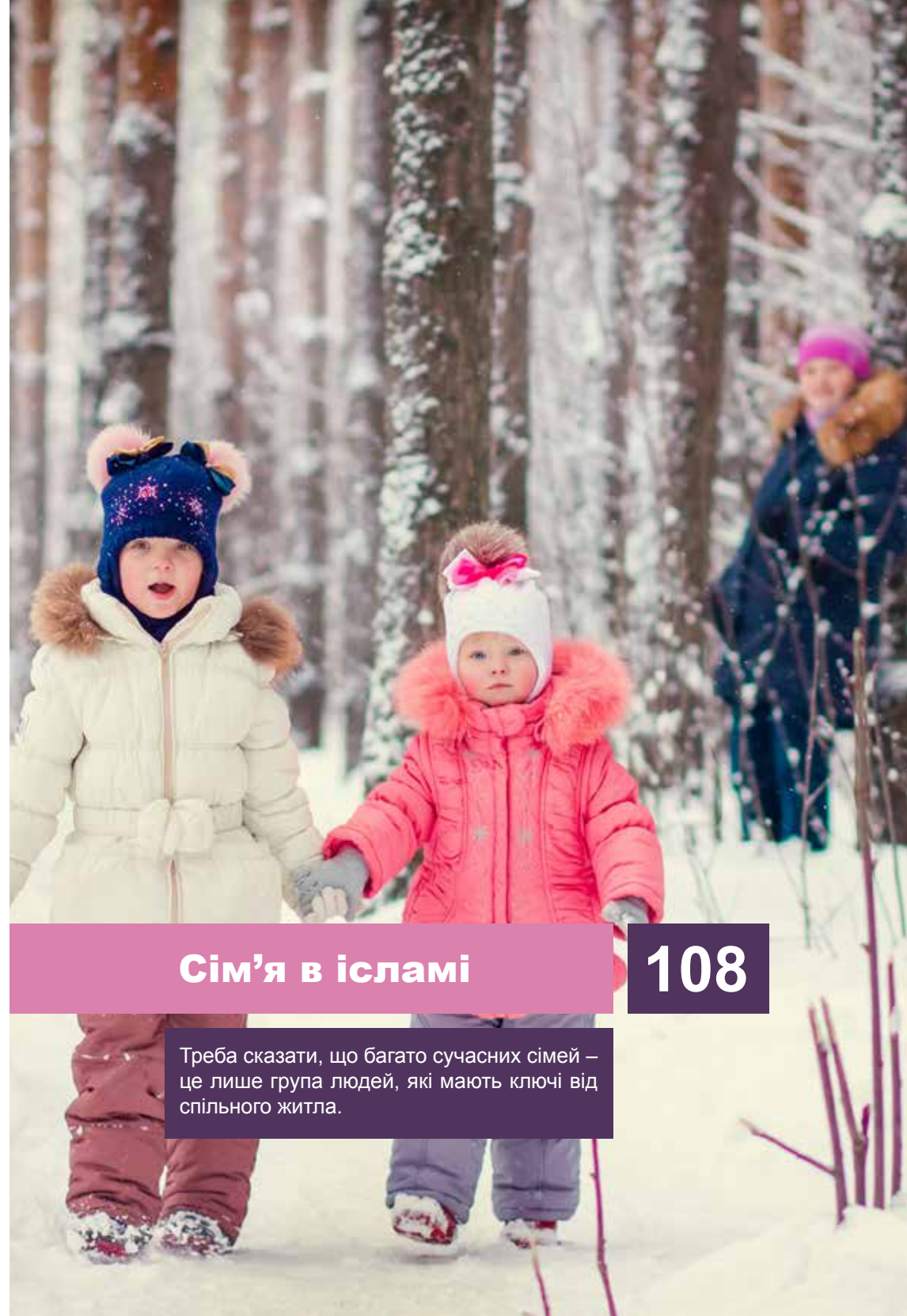
Суть поклоніння в ісламі — 92

- Стопни ісламу
- Чому існують обов'язки та випробування?
- Молитва (*салаят*)
- Милостиня (*закят*)
- Піст (*сіям*)
- Паломництво (*хаджж*)

Сім'я в ісламі — 108

- Іслам наголосив на укладанні шлюбу та створенні родини
- Іслам пошанував кожного члена родини: як чоловіка, так і жінку
- Іслам дбає про повагу, піклування та покору батькам аж до самої смерті
- Іслам закликав виконувати права синів та дочок й справедливо ставитись до них
- Іслам зобов'язав мусульманина підтримувати родинні зв'язки

Сім'я в ісламі

108

Треба сказати, що багато сучасних сімей – це лише група людей, які мають ключі від спільного житла.

Релігія та розум

134

Деякі кажуть, що релігія суперечить розуму і науці, адже релігія, на їх думку, ґрунтується на вигадках, легендах та марновірстві, і тільки наука та філософія є єдиним шляхом, за допомогою якого можна отримати впорядковані знання. Та після детального дослідження ми побачимо, що в таких переконаннях є як доля правди, так і доля вимислу.

Положення жінки в ісламі — 114

- Повага до жінки втілюється у наступних законах
- Іслам звертає особливу увагу на піклування про жінок
- В ісламі немає боротьби між статями
- Зв'язок між чоловіком та жінкою
- Природа відносин між чоловіком та жінкою в ісламі
- Правила, які регулюють зв'язок чоловіка із чужою жінкою
- Чому іслам приписує жінці вдягати хіджаб перед сторонніми чоловіками?

Приписи ісламу щодо їжі та пиття — 124

- Свинина
- Алкоголь
- Що Коран говорить про алкоголь та п'янкі речовини?

Гріх та каяття — 130

Релігія та розум — 134

- Коран розповідає нам про перешкоди, які можуть стати на заваді здорового мислення

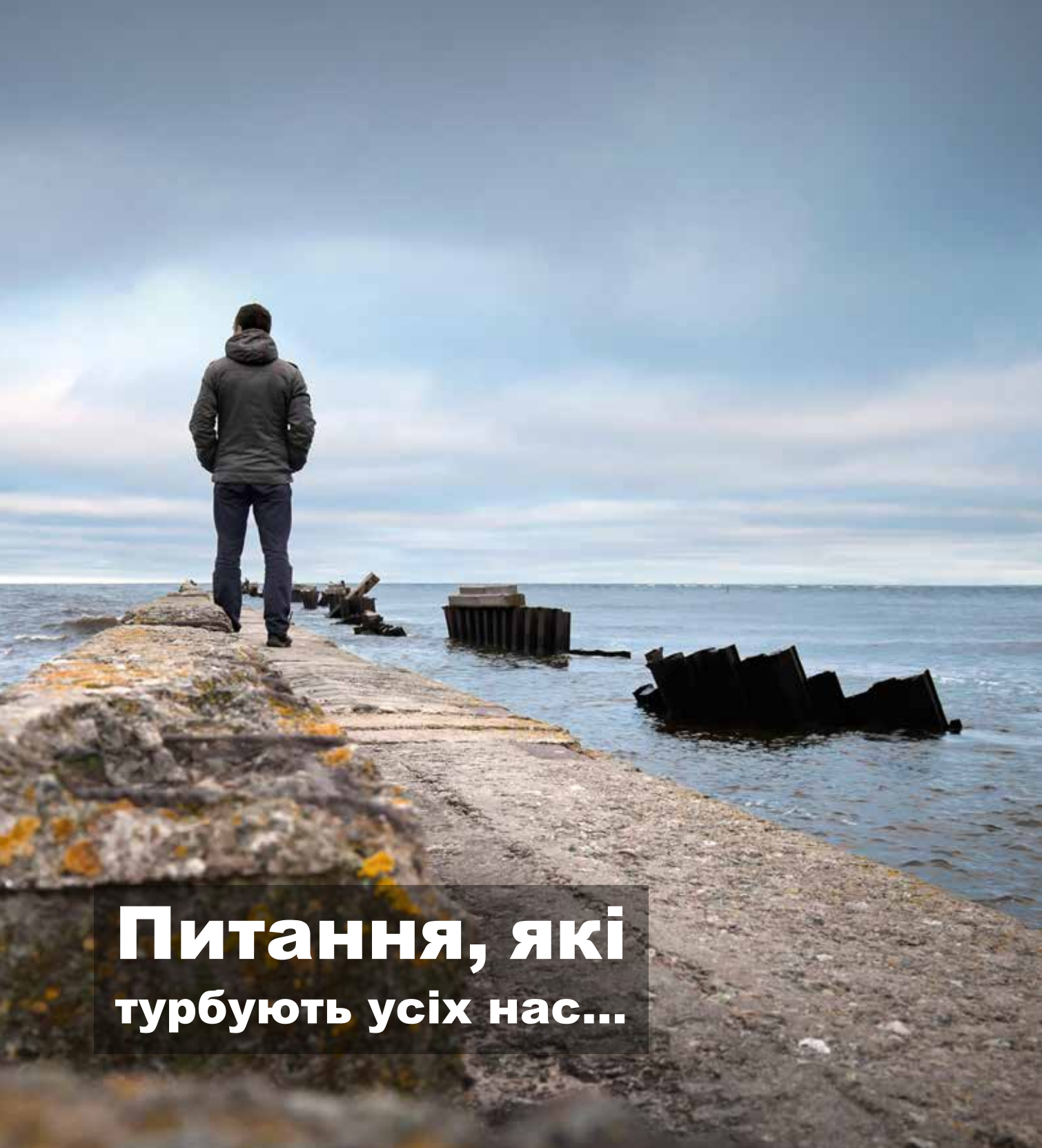
Іслам – релігія миру — 140

- Чи примушували людей до прийняття ісламу?
- Що ж зробили мусульмани під час правління над новими країнами?

Між реальністю ісламу та реальністю деяких мусульман — 146

- Новий погляд

A person in a dark jacket and pants stands with their back to the camera on a weathered stone pier. The pier extends into a calm sea under a vast, cloudy sky. In the distance, some dark, rectangular structures are visible in the water. The overall mood is contemplative and serene.

**Питання, які
турбують усіх нас...**

Хто?

Хто з нас хоча б на мить свого життя не запитував себе: "Хто я? Звідки я прийшов? Куди я піду? Яке моє призначення? У чому полягає сенс цього буття? До чого всі ці випробування у мирському житті, якщо все закінчиться смертю, землею та небуттям?"

Мусульмани та представники інших небесних релігій вірять, що життя людини без віри в існування Справедливого Творця; без віри в існування іншого, вічного життя, в якому той, хто творив добро, отримає свою винагороду, а той, хто творив зло, отримає свою кару, – є безглуздою забавою. Воно схоже на безкінечний біль і страждання, на азартну гру, за яку не отримаєш жодної винагороди.

Зрозуміти усі протиріччя та мудрість мирського життя із його тяготами, помилками, правильним і хибним, – неможливо, без віри у Мудрого та Справедливого Господа. Він зробив кінець цього життя початком відплати для кожної людини, відповідно до того, що вона робила...

Це можна зрозуміти лише тоді, коли непохитна віра у всі наші цінності й переконання, до яких ми закликаємо – такі, як справедливість, любов, співчуття, правдивість, терпіння та милосердя – стануть невід'ємною частиною нашого життя. Саме тоді ми відчуємо смак досягненої мети та солодкість терпіння.

Ми бачимо, що Благородний Коран – священна книга мусульман

Зрозуміти усі протиріччя та мудрість мирського життя із його тяготами, помилками, правильним і хибним, – неможливо, без віри у Мудрого та Справедливого Господа...

– вказує на це. У ньому Аллаг розповідає нам про розумних та мислячих людей. Він сказав:

“Які згадують Аллага стоячи, сидючи та лежачи, які роздумують над творінням небес і землі: «Господи наш! Ти не створив усе це марно. Преславний Ти! Врятуй же нас від кари вогнем!” (Сура “Аль Імран”, аят 191).

Релігія іслам:

Більшість релігій на землі названі на честь їх засновника, громади чи країни, в якій вони з'явилися. Наприклад, християнство назване на честь Ісуса Христа (мир йому), іудаїзм – племені Іуди, буддизм – на честь її засновника Будди, а індуїзм носить ім'я країни тощо.

Але іслам не зв'язаний з конкретною людиною, племенем, родом чи громадою. Він не належить комусь одному, бо не людина стала його творцем. Саме тому ця релігія називається “іслам”..

Що означає слово “іслам”?

Якщо ми повернемося до лексичної основи слова “іслам” в арабській мові, то побачимо, що воно охоплює декілька значень, які, в свою чергу, позначають підкорення, щирість, безпеку та спокій.

Іслам – це повне підкорення Господу, Творцю і Володарю, та звільнення від усіх проявів поклоніння не Йому.

Саме це значення підтверджується багатьма аятами Корану.

Коран сповіщає нас, що кожен, хто звернеться до Аллага, підкорюючись Його наказам і віддаляючись від Його заборон, ухопиться за надійну основу спасіння, яка ніколи не зламається. Така людина досягне успіху в усіх справах.

Саме тому іслам – це повна покора Аллагу і звільнення від поклоніння ще комусь.

Мусульманином є та людина, яка щиро звершує свої поклоніння, живе у внутрішній злагоді і сіє мир навколо себе.

Та чи з чим приходили усі посланці?

Іслам – релігія усіх посланців:

Коран свідчить, що до народів різних часів було відправлено посланців, які навчали їх релігії Аллага. Звертаючись у Корані до Мухаммада (мир йому та благословення Аллага), Аллаг сказав:

“Ми відіслали тебе з істиною як доброго вісника та застерігача!

Немає народу, до якого не приходив би застерігач!” (Сура “аль-Фатир”, аят 24)

Отже, всі посланці приходили із релігією істини, яка не відрізнялася у питаннях основ віри, зводу законів та моральних принципів.

Іслам, із яким прийшов останній із пророків Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) ще чотирнадцять сторіччя тому, є

продовженням релігій усіх посланців. Тому Коран наказує мусульманам вірувати в те, у що вірували попередні посланці, серед яких були Ібрагім, Ісхак, Йакуб, Муса та Іса. (Сура “аль-Бакара”, аят 136)

Заслугує уваги той факт, що Коран оповідає нас заповіт Ібрагіма – батька усіх пророків – який він залишив своїм синам, коли до нього прийшла смерть. Він сказав: “Аллаг обрав для вас істинну релігію, тож будьте стійкими, сповідуючи іслам, аж до самої вашої смерті”. (Сура “аль-Бакара”, аят 132)

Ця релігія є продовженням релігії усіх пророків Аллага. Їх віровчення – єдине, його первісна основа – незмінна. Змінювались лише деякі деталі законів, які відповідали викликам того чи іншого часу. Так було до відправлення останнього Посланця Мухаммада (мир йому та благословення Аллага), який прийшов аби встановити останній звід законів для усього людства (шаріат).

Коран ясно оголосив, що єдиною релігією є іслам, а розбіжності, які ми спостерігаємо сьогодні серед людей Писань у питаннях віровчення, є наслідком віддалення від того, із чим прийшли посланці. (Сура “Аль Імран”, аят 19) .

Іслам не зв'язаний з конкретною людиною, племенем, родом чи громадою. Це тому що він не належить комусь одному, бо не людина стала його творцем. Саме тому ця релігія називається “іслам”.

Іслам – світова релігія

Як

не дивно, але в Корані не згадується слово “араби”, хоча він був зісланий їхньою мовою. Посланця Аллага – Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) було відправлено до арабів, але й дотепер ми бачимо, що вони являють собою лише одну із національних меншин серед мусульман (понад 20%). Найбільшою мусульманською країною є Індонезія, яка розташована на дальньому південному сході Азії. Більше того, чисельність мусульманської меншини Індії майже удвічі більша за кількість населення найбільшої арабської країни.

Іслам прийшов як милість і Прямий шлях для усіх народів, незважаючи на відмінності їх походження, традицій та культур.

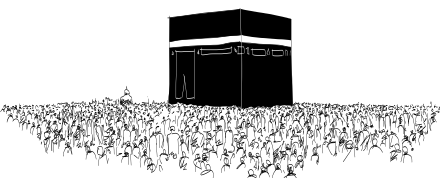
Як про це йдеться в Корані:

“Ми відіслали тебе тільки як милість для світів”. (Сура “аль-Анбія”, аят 107)

Іслам познайомив людство з розмаїттям його природи у такий спосіб, якого раніше не знали і не бачили народи.

Давайте ж поміркуємо над коранічною настановою, яка адресована не лише до арабів і мусульман, але до усього людства. Аллаг в Корані сказав:

“О люди! Воістину, Ми створили вас із чоловіка та жінки й зробили вас народами та племенами, щоб ви знали одне одного. Воістину, найшанованіші з-посеред вас перед Аллагом — найбільш богобоязливі! Воістину, Аллаг — Всезнаючий, Всевідаючий!” (Сура “аль-Худжурат”, аят 13)

Мухаммад - посланець Аллага

“О люди! Ваш Господь – Один, і ваш батько – один. Немає переваги у араба над неарабом й у неараба над арабом; у червоношкірого над чорношкірим й у чорношкірого над червоношкірим, лише як у богобоязливості”.

Коран підтвердив, що все людство – незалежно від кольору шкіри або походження – є нащадками Адама та Єви (мир їм), а їх несхожість і розмаїття не свідчить про перевагу одних над іншими, а лише слугує підставою для того, аби вони дізнавались і допомагали одне одному. Адже найшанованішим є той, хто більше поклоняється Аллагу і боїться Його.

Іслам познайомив людство з розмаїттям його природи у такий спосіб, якого раніше не знали і не бачили народи.

Більше того, Коран звернув нашу увагу на те, що відмінності між кольорами шкіри, зовнішністю, кількістю мов та культур є однією з милостей та знамень Аллага у цьому дивному світі. Аллаг зробив все це для того, аби люди побачили велич у створенні небес та землі. Лише той, хто має знання та розум, зможе збагнути Його послання. (Сура “ар-Рум”, аят 22)

Загальна декларація прав людини

Яка визнає рівність усіх людей у свободі, правах та гідності

У той час як одна із найважливіших статей із “Загальної декларації про права людини” оголосила про права людини й заявила про рівність з точки зору свобод та гідності, які набули офіційної чинності лише у 1945 р., Посланець ісламу Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) ще 1400 років тому сповістив ті ж самі принципи. Він урочисто відкрив нову епоху людства, сказавши: “О люди! Ваш Господь – Один, і ваш батько – один. Немає переваги у араба над неарабом й у неараба над арабом; у червоношкірого над чорношкірим й у чорношкірого над червоношкірим, лише як у богобоязливості”. (Ахмад 23489)

Охорона навколишнього середовища – частина віри:

Деякі філософські системи вважають людину абсолютним господарем цього буття. Вони переконані, людина заради власної користі може робити все, що завгодно, без жодного нагляду та контролю. Вона може повністю знищувати окремі види тварин. Та на протигагу такої філософії існує й інша думка: людина – лише частина серед мільйонів інших створінь. Тож, як дивиться іслам на зв'язок людини із природою?

Погляд ісламу на взаємини людини з природою ґрунтується на принципах віри. Вона пропонує детальні закономірності, які впорядковують відносини людини із тваринами, землею й природними ресурсами.

Перше, що звертає на себе увагу шукача істини у цих відносинах, це гармонія, про яку повідомив Коран. Аллаг пошанував людину й відрізняв її від інших творінь.

(Сура “аль-Ісра”, аят 70)

Задля її ж користі Аллаг підкорив людині все, що її оточує.

(Сура “Ібрагім”, аїти 32-33)

Тож, людина – не лише один із

мільйонів видів створінь, у якого немає жодних переваг перед іншими. Навпаки, вона – гідне створіння, якому було підкорено все, що на землі. (Сура “аль-Бакара”, аят 29)

Однак, іслам чітко заявляє, що людина не є абсолютним господарем цього буття й не може робити все, що їй заманеться. Її перевага перед іншими створіннями не дає їй права нівечити цей світ й нехтувати природними багатствами, адже єдиним Управителем є Творець. А роль і становище людини полягає у її намісництві над цим Всесвітом. Тобто, Аллаг заповів і дозволив людині правильно користуватися і приносити благо оточуючому світу. Аллаг наказав піклуватися і турбуватися про Всесвіт, не завдаючи шкоди ані собі, ані іншим створінням. (Сура “аль-Бакара”, аят 30)

Ісламський шариат, наголошуючи на важливості цього питання, приписує сотні законів та детальних настанов, аби впорядкувати міцний зв'язок між людиною та Всесвітом.

Серед прикладів можна згадати наступне:

1. Піклування про тварин:

Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) неодноразово закликав піклуватись про права тварин. Він (мир йому та благословення Аллага) сказав, що за це на людину чекає винагорода від Аллага. Пророк (мир йому та благословення Аллага) забороняв шкодити тваринам та застеріг суворою божественною карою того, хто так вчинятиме.

Варто зауважити, що першу організацію, яка піклувалася про права тварин, було засновано у Великобританії в 1824 р. під назвою "Королівське товариство захисту тварин від жорстокого поводження". Перший сучасний закон, який визнавав заподіяння шкоди тваринам злочином, було прийнято у Великобританії лише в 1949 р. Але, іслам ще чотирнадцять сторічч тому заборонив шкодити

тваринам й назвав таке ставлення злочином. Про це йдеться у багатьох пророчих висловах Мухаммада (мир йому та благословення Аллага). Він заборонив морити тварин голодом, мучити їх і, навіть, бити по морді! Існує й безліч інших відомих закономірностей, які наведені у книгах з ісламського права.

Маю надію, що читач ще більше зрозуміє, наскільки м'яко іслам ставиться до тварин, коли прочитає слова Мухаммада (мир йому та благословення Аллага). Він розповів про жінку, яка займалася непристойною професією (один з найтяжчих гріхів в ісламі). Одного разу вона побачила собаку, який майже помирав від спраги. Вона виявила до нього жалість та, знявши свій черевик, наповнила його водою із криниці й напоїла собаку. Через цей вчинок Аллаг дарував їй прощення. (Аль-Бухарі 3280)

2. Піклування про рослинний світ:

Іслам заохочує піклуватися і дбати про рослинний світ: як заради власної користі, так і задля користі інших створінь.

Про це нас сповістив Мухаммад (мир йому та благословення Аллага). Він сказав, що кожен, хто посіяв щось або брав участь у вирощуванні корисних рослин, з яких, у подальшому, поїсть птах, людина чи тварина, то це буде зараховано як милостиня для нього. (Аль-Бухарі 2320)

Більш того, шляхетний Пророк закликав мусульман, попри скрутне положення, не припиняти дбати про навколишнє середовище й посіви на землі – навіть якщо людина буде впевнена, що не отримає користі від цього. Він сказав: "Коли почнеться Судний день і у руці когось з вас буде саджанець, то нехай посадить його і це стане для нього милостинею". (Ахмад 12981)

Навіть у найскрутніший часи, Пророк назвав обробіток землі однією із благородних цілей та одним із видів поклоніння.

3. Піклування про природні ресурси:

Іслам підтвердив важливість піклування про навколишнє середовище і заборонив нехтувати ним або забруднювати його. Він встановив для людей всеохоплюючу програму, яка ґрунтується на принципі "профілактики перед захворюванням". Прикладом цього є важливість дотримання особистої гігієни, догляд за природними ресурсами, помірність їх використання та усвідомлення заборони їх забруднення і псування. Наведемо декілька прикладів:

- Заборона марнотратного використання природних ресурсів, найважливішим з яких є вода – навіть якщо вона використовується з метою поклоніння Аллагу при звершенні малого омовіння (промивання певних частин тіла перед молитвою).

- Заборона монополії у питаннях використання природних багатств, на яку здатні можновладці. Це може нашкодити іншим людям. Саме тому іслам забороняє монополію на воду (природні ресурси), вогонь (прикладом слугує паливо) та пасовища (приклад, пов'язаний із їжею). (Абу Дауд 3477)

Піклування про навколишнє середовище, а також участь у його прибиранні від сміття є частиною віри, як сказав про це посланець Ісламу.

- Іслам заборонив все, що може забруднити навколишнє середовище. Сюди відноситься заборона мочитися у стоячу воду, бо це неодмінно її забруднить. Також це стосується заборони ходити до туалету у місцях затінку, адже там може зупинятися подорожній для відпочинку, та на дорогах, де можуть ходити люди.

Ми навели лише декілька прикладів того, як шляхетний Посланець піклувався про очищення навколишнього середовища від нечистот та брав участь у прибиранні з доріг того, що заважає людям. Це було не лише праведною справою, але і проявом справжньої віри. (Муслім 35)

Релігія знань:

Не дивно, що першим зісланим словом Пророку (мир йому та благословення Аллага) в Корані було слово "Читай". Як в Корані, так і в словах Посланця Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) згадуються підтвердження того, що іслам усебічно підтримує всі види знань, які можуть принести користь людству. Навіть дорога, якою мусульманин пішов заради отримання знань, є його дорогою до Раю. Як сказав Пророк (мир йому та благословення Аллага): "Хто пішов дорогою отримання знань, тому Аллаг полегшить дорогу до Раю". (Муслім 2699).

Існує дивне порівняння, яке благородний Посланець (мир йому та благословення Аллага) пояснив так: "Воістину, перевага вченого над людиною, яка присвятила себе виключно поклонінню, подібна перевазі шляхетного Пророка Мухаммада над іншими людьми". (Ат-Тірмізі 2685)

Саме тому іслам ніколи не знав війни між релігією та наукою, на відміну від інших релігій. Релігійні вчені ніколи не виносили своїх суджень стосовно наукових винаходів, як це траплялось в європейському Середньовіччі. Іслам займав абсолютно протилежну позицію, він був світильником, двигуном і закликом до науки. Він заохочував людей до навчання та викладання. Мечеті ставали маяками різноманітних наук та знань доти, доки в них існувало благо для усього людства.

Не дивно, що у ті часи найвидатнішими науковими вченими були мусульмани. Вони починали своє життя із вивчення Корану та глибокого розуміння ісламу, і лише потім вони ставали винахідниками у точних науках та інших сферах.

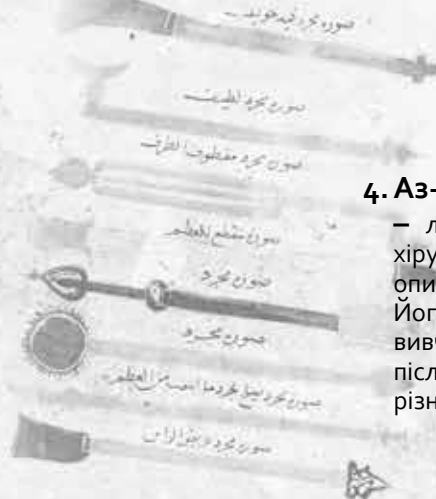
Аллаг виказав повагу вченому, який навчає людей добру і направляє їх до кращого розуміння. Посланець (мир йому та благословення Аллага) сказав, що всі створіння звертаються до Аллага із благанням за того, хто вчить людей добру. (Ат-Тірмізі, 2685)

Більшість вчених природознавчих наук та медицини з числа мусульман розпочинали своє життя з вивчення Корану, який закликав їх до поглиблення в інші науки.

Деякі вчені-мусульмани:

1. Аль-Хаварізм (Багдад, 790-850).

Науковець та винахідник в області математики та астрономії. Започаткував науку алгебра. Його праці було перекладено багатьма світовими мовами. Завдяки йому до латинської мови потрапили слова "алгебра" (аль-джабр) та "нуль" (зеро - сифр).

4. Аз-Заграві (Андалусія, 936-1013)

— лікар та хірург, мусульманин. Він вивів хірургію на новий рівень, винайшовши та описавши сотні хірургічних інструментів. Його праці стали основним джерелом вивчення хірургії протягом багатьох сторіч після нього. А потому їх було перекладено на різні мови.

2. Ібн аль-Гейсам (Каїр, 965-1040).

Науковець та винахідник у сфері фізики, який пов'язаний із відомим університетом "аль-Азгар". Видатним він став через діяльність в області оптики. Йому навіть приписують винахід камери! Більшість дослідників стверджують, що слово "камера", яке сьогодні використовується багатьма мовами, походить від арабського слова "кумра" — назва "світлової кімнати", яку винайшов Ібн аль-Гейсам.

5. Ібн Сіна (Бухара, 980-1037).

Лікар та філософ — науковому оточенню відомий як Авіцена. Він випередив свою епоху, описавши багато захворювань та способи їх лікування. Він досяг високого рівня у наукових дослідженнях та медицині, що, в свою чергу, привело до точних результатів. Навіть сьогодні його відкриття вражають світ! Його книга "Канон лікарської науки" слугує яскравим прикладом сказаному, яка залишалась головним джерелом вивчення медицини протягом 7 сторіч! За нею вчилися в європейських університетах аж до 17 століття.

Він прославився своєю людяністю, адже безкоштовно лікував хворих, завдячуючи Аллагу за Його милості — отримані знання та вивчену науку.

3. Аль-Біруні (Хорезм, 973-1048).

Відомий науковець в області астрономії. Він першим сказав, що земля обертається навколо своєї осі, та вказав на земне тяжіння.

6. Ібн ан-Нафіс (Дамаск, 1213-1288).

Науковець у сфері шариатських знань та права, і в той же час один із найвидатніших вчених в області медицини та фізіології. Ан-Нафіс першим із точністю відкрив та описав мале коло кровообігу. Також він висунув низку медичних теорій, багато з яких практикується й до сьогодні.

Іслам охоплює всі сторони людського життя:

Багатьох людей, які дізнаються про іслам, дивує те, що він являє собою не просто звіт моральних настанов, відомих з багатьох інших релігій.

Насправді, іслам – це не лише духовна практика, якої мусульмани додержуються у своїх мечетях за допомогою мольби та молитви.

Іслам – це не просто переконання, віровчення та філософія, у яку вірять її послідовники.

Іслам – це не лише ідеальна економічна та соціальна система...

Це – не просто принципи та теорії побудови суспільства.

Також іслам – це не лише звіт моральних правил та поведінки, які стосуються взаємин із іншими.

Іслам – це всеохоплююча методологія для усіх сфер життя, із усіма їх деталями. Іслам охоплює всі згадані аспекти та багато іншого, але, разом із тим, він не обмежує людську свободу, за винятком тих питань, які полегшують життя людини, і дозволяє їй виявляти свої творчі здібності, ставати успішними у розвитку цивілізації. Він є однією з найбільших милостей Аллага щодо Його рабів, як про це згадується в Корані. (Сура “аль-Маїда”, аят 3)

Якось один немусульманин насмішливо сказав одному зі сподвижників шляхетного Посланця (мир йому та благословення Аллага), якого звали Сальман аль-Фарісі: “Ваш пророк навчив вас усьому, навіть як ходити до вбиральні?” Сподвижник відповів: “Саме так, він навчив нас і цьому”. А потому він розповів йому положення та етикет ісламу в цьому питанні. (Муслім 262)

Мирське та вічне життя:

Стародавні єгиптяни бальзамували померлого, потому клали разом із ним усі його багатства, вірячи, що після смерті вони знадобляться йому у вічному житті.

Іслам – це всеохоплююча методологія для усіх сфер життя, із усіма їх деталями.

Були й інші люди (племена з Тибету), які розрізали тіло померлого на шматки, залишали їх на височині як поживу для птахів та хижаків. Індуїсти до сих пір спалюють тіла своїх мерців, вважаючи, що це – єдиний шлях для звільнення їх душ.

Це лише деякі приклади різних обрядів прощання із померлим, які практикували на протязі сторіч різні народи відповідно до своїх віровчень про загробне життя. Все це спонукає нас шукати відповідь на питання: “Чи існує життя після смерті? Яке воно? У чому там ми будемо мати потребу?”

Адже смерть – це єдина істина, відносно якої одногосні всі люди, без винятку: ті, які вірять у життя після смерті, та ті, які вважають, що їх життя закінчиться смертю. І немає різниці, готові ми до тієї важливої миті чи намагаємося її забути, занурившись у розваги та різні заняття.

Залишається питання, яке не дає спокою попри повну легковажність та забуття. Воно щоразу нагадує про себе, коли людина опиняється наодинці із собою: “Невже це кінець і більше нічого не буде? Невже наше існування є лише марною забавою?”

Це питання часто постає у нашому розумі. Коран повторює його різними способами. Тим самим, він сповіщає нам про шкодування та глибокий смуток багатьох людей в Судний день, адже вони не замислювались над його відповіддю і це не дозволило їм гідно приготуватися до вічної подорожі. Тоді деякі з них скажуть: “О, горе мені! Якби я готувався до свого вічного життя!” Інші ж скажуть: “О, горе мені! Якби я був лише прахом!” (Сура “аль-Фаджр”, аят 24 та сура “ан-Наба”, аят 40)

Відомо, що представники усіх небесних релігій вірять у вічне життя та винагороду і покарання у ньому. Саме це є головним смислом всіх посланницьких місій. Навіть розум свідчить про безпідставність мирського життя, релігії та усієї моральності в разі неіснування іншого, вічного життя, у якому б був розрахунок і кожна людина отримала те, на що заслуговує.

Багато людей помилково припускають, що релігію та поклоніння не можна поєднати із матеріальними цінностями, насолодою або успішною діяльністю. Вони переконані, що існує або мирське, або вічне життя, які не можуть взаємоіснувати так само, як ніч і день не можуть зустрітись одночасно. Саме тому вони вважають, що слухна мить або зараз, або потім.

Дуже дивує те, що дехто не може повірити, що бар'єр між поклонінням і насолодою відсутній у віровченні ісламу... Шляхетний Посланець Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) сповістив нас, що та людина, яка щиро та правильно робила добрі справи, буде винагороджена у житті вічному. Навіть якщо вона прибрала з дороги те, що заважає людям, або шматочок їжі, який чоловік поклав до рота своїй дружині. (Аль-Бухарі, 56)

Коли шляхетний Посланець Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) сповістив, що двері для добрих справ завжди відкриті і вони не мають меж, сподвижники були приголомшені, почувши його слова:

“Навіть статевий зв'язок зі своєю дружиною – це милостиня”. Сподвижники запитали: “О Посланець Аллага, невже, якщо хтось з нас буде задовольняти свою пристрасть, то йому за це буде нагорода?” На що Пророк відповів: “Як ви вважаєте, якби людина зробила це забороненим чином, чи скоїла б вона тим самим гріх? Так само, якщо вона зробить це дозволеним способом, їй буде нагорода”. (Муслім 1006)

Саме тому кожен, хто знайомиться з ісламом, у першу ж мить помічає гармонію між мирським та вічним життям – так, як це зображує Коран. Коли людей заохочують до звершення поклоніння, аби отримати винагороду вічного життя, їм наказано виявляти старанність у пошуку милостей Аллага. (Сура “аль-Джум’а”, аяті 9-10)

Кожен, хто звершує справи заради Аллага, заробляє винагороду. Мусульманину приписано виявляти старанність у поклонінні Аллагу: йому наказано добре виконувати свою повсякденну роботу, аби заробити наділ, виховувати своїх дітей, піклуватися про своє здоров'я і навколишнє середовище, дбати про розвиток своєї громади. Все це мусульманин має виконувати так само, як і молитву, милостиню та піст.

В цьому і полягає один із секретів душевного спокою та внутрішнього умиротворення, яке знаходить мусульманин, коли починає відчувати боротьбу між мирським та вічним життям, між насолодою та поклонінням. Не існує жодних протиріч або подвійних стандартів між ними. Хіба що взаємне доповнення однієї сфери іншою.

Коран сповіщає нас про головний лозунг ісламу, який звучить так: “Усе моє життя – це поклоніння Аллагу. Не лише моя молитва та поклоніння звершуються заради Аллага, але й увесь спосіб життя присвячений Аллагу. Лише Він розсудить та винагородить мене за мої справи після смерті. Саме так я зможу повністю підкоритися наказам Аллага”. (Сура “аль-Анам”, аят 162)

Релігія всебічного зв'язку та взаємодопомоги:

Подорожі мусульманського мандрівника Ахмада ібн Фадляна до деяких куточків Росії та Скандинавських країн вважаються першим точним описом та аналізом реалій, в яких жили люди. Він описав географію тих народів і відкрив їх світ.

Ахмад ібн Фадлян в 921 р. здійснив дивовижну мандрівку, яка вважається однією з найважливіших культурних подорожей Середньовіччя. Він вийшов з Багдаду – тогочасної культурної та наукової столиці – і відвідав багато країн та народів, занотовуючи свої спостереження у книзі, яка вперше була опублікована в 1923 р. на основі старовинного рукопису, знайденого в Росії.

Важливість записів Ібн Фадляна, як зауважив американський письменник Майкл Крайтон, полягала в тому, що багдадські мусульмани строго дотримувалися приписів своєї релігії. Втім, брами їх міста завжди були відкритими для інших народів, адже ті відрізнялися від них зовнішністю, поводитися і молилися інакше. В ту епоху арабів ніяк не можна було назвати провінційним народом, а відтак їхні свідчення, які стосуються іноземних культур, набувають особливої цінності. *Майкл Крайтон “Пожирачі мертвих”*

Іслам закликає людей допомагати одне одному у побудові суспільства, дбати про його розвиток та налагоджувати взаємозв'язки між собою, керуючись найвищими моральними принципами, і не звертати увагу на культурні та релігійні відмінності. Треба зауважити, що усамітнення та віддалення від людей не є правильним шляхом в ісламі. Саме тому Посланець Аллага Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) перебував разом із людьми і з терпінням ставився до страждань, яких зазнавав. Він (мир йому та благословення Аллага) сказав, що це краще, ніж усамітнення та віддаленість від них. (Ібн Маджаг 4032)

**Один Творець – Один
Об'єкт поклоніння.**

Іслам

Іслам стверджує що теоретичної частини віровчення для того, аби повністю увійти до віри не достатньо. Якщо Господь та Творець – Один, то лише Він має бути єдиним об'єктом поклоніння.

Слово “Аллаг” арабською позначає три дуже схожі значення:

- Той, Хто заслуговує на поклоніння. Той, Якому люди присвячують свої молитви, пости і всі види поклоніння.
- Найвеличніший у Своїй Сутності, атрибутах та Величності. Розум не може осягнути Його Велич.
- Той, з Ким пов'язані серця і до Кого лнуть душі, отримуючи насолоду від Його згадування і наближення до Нього.

Коран підтверджує, що вкрай важливо мати правильне розуміння того, Хто такий Аллаг, і не приписувати Йому жодних недоліків, які б хоч якось могли зменшити Його Велич.

Аллаг є Творцем усього буття і його законів. Про це йдеться в Корані. Все, що в ньому трапляється, навіть щось незначне – є Його творінням, і відбувається лише за Його Бажанням, передвизначенням та знанням. Жодна самка не може завагітніти або народити без Його Знання та Бажання. Кожна крапля дощу падає і все у цьому бутті змінюється як вдень, так і вночі; як ззовні, так і зсередини лише через Його Знання, Могутність та Милосердя.

(Сура “Фуссилат”, 47 та сура “аль-Анам”, 59)

У Нього – найкращі, найдосконаліші та найкрасивіші якості. Він – Усесильний, Його ніхто не може подолати. Він – Милосердний, милосердя Якого охоплює все. Він – Наймогутніший, Йому не властиві жодні недоліки.

Коли деякі люди помилково припустили, що Аллаг створив небеса та землю за шість днів, а потому відпочив на сьомий день, то Коран дуже ясно відповів на їх безпідставні здогадки:

“Істинно, створили Ми небеса, землю й те, що між ними, за шість

Одним із найважливіших питань в ісламі є обов'язковість поклоніння Єдиному Аллагу, без додавання Йому рівних .
Таким був заклик усіх посланців, як це підтверджує Коран.

днів; і не торкнулася Нас втома!”(Сура “Каф”, аят 38)

Подібні припущення спали їм на думку лише після уподібнення Аллага Його створінням. Але ж Він є Творцем усіх створінь, і все, окрім Нього, є створеним, тож як може Творець бути схожим на них:

“Немає нічого, схожого на Нього! А Він — Всечуючий, Всевидячий!”(Сура “аш-Шура”, аят 11)

Він – Справедливий Суддя, Який нікого не пригнобить, навіть на вагу порошинки. В нашому буденному житті ми бачимо прояви Його Мудрості та М'якості. Як маленька дитина не може зрозуміти або пояснити деяких вчинків свого батька через велику різницю в осмисленні речей, так само й розум людини не в силах збагнути певні прояви Мудрості Аллага у деяких Його створіннях.

В ісламі не достатньо підтвердити лише теоретичну частину віровчення для того, аби повністю увійти до віри. Якщо Господь та Творець – Один (якщо ми віримо, що Творець Всесвіту Один), то лише Він має бути єдиним об'єктом поклоніння (усі наші прояви поклоніння повинні присвячуватись лише йому). Не можна присвячувати жоден вид поклоніння або молитви нікому, окрім Аллага. Більше того, людина має виявляти щирість у

поклонінні Йому і, при цьому, не звертатися до жодних посередників або заступників, адже Творець Величніший за все це!

Якщо ані король, ані президент не можуть дізнатися і допомогти нужденним та слабким представникам свого народу без допомоги наближених службовців, то Всевишній Аллаг відає все явне та потаємне. Він – Всесильний та Всемогутній Володар. Усе буття – в Його Руці та у Його владі. Якщо Він бажає чогось, то просто каже йому: “Будь” – і воно стає... Тож навіщо звертатися ще до когось?

Коран стверджує, що душевний спокій і розкриття серця настане лише тоді, коли мусульманин повністю навернеться до свого Господа, доручивши Йому вирішення усіх своїх потреб. Він – Усемогутній, Великий, Люблячий своїх рабів, М'який, Наближений до них. Він радіє, коли до Нього звертаються Його раби, щедро наділяє їх і винагороджує в залежності від того, наскільки вони віддані Йому.

(Сура “аль-Бакара”, аят 28 та сура “ан-Намль”, аяти 62-63)

Саме тому одним із найвиразніших питань в ісламі є обов'язковість поклоніння Єдиному Аллагу, без додавання рівних Йому (Сура “ан-Нахль”, аят 36).

Коран стверджує те, що все що відбувається у всесвіті, відбувається за Знанням Аллага та його Могутністю, навіть краплі дощу, та опадання листя з дерев.

Таким був заклик усіх посланців. Ніхто з пророків, ангелів або наближених до Аллага – якого б рівня не досягла його праведність – не заслуговує жодних проявів поклоніння, які можуть пояснюватись тим, начебто вони є посередниками між Аллагом та Його рабами. Адже всі є створіннями Аллага та Його рабами, а Аллаг – Близький до своїх рабів: Він чує їх мову та відповідає на їх молитви, якщо ті щиро звертаються до Нього.

Кожен, хто щиро поклоняється і звертається з мольбою лише до Аллага, житиме у спокої та щасті, вдалині від остраху й тривоги. Бо віруючий знає: Володар – Один, Творець – Один, Об'єкт поклоніння – Один. Тому усі види поклоніння мають бути присвячені лише Йому.

Саме у цьому полягає смисл невеликої за обсягом, але величної та відомої сури з Корану, яка називається "аль-Іхляс".

Сура аль-Іхляс

У ній Аллаг наказує Мухаммаду (мир йому та благословення Аллага), аби він сповістив про неї так, ніби відповідає на питання: "Хто такий Аллаг?"

- Воістину, Аллаг – Один, і немає інших об'єктів поклоніння, крім Нього.
- На Аллага покладаються та до Нього звертаються всі створіння, аби Він допоміг їм у вирішенні їх потреб.
- Йому не притаманні жодні недоліки, в Нього немає сина і Його ніхто не народив. Він – Перший, і до Нього не було нічого.
- Немає нікого, схожого на Нього: ані за Його Сутністю, ані за Його атрибутами, адже Він – Творець, а все інше – створене.

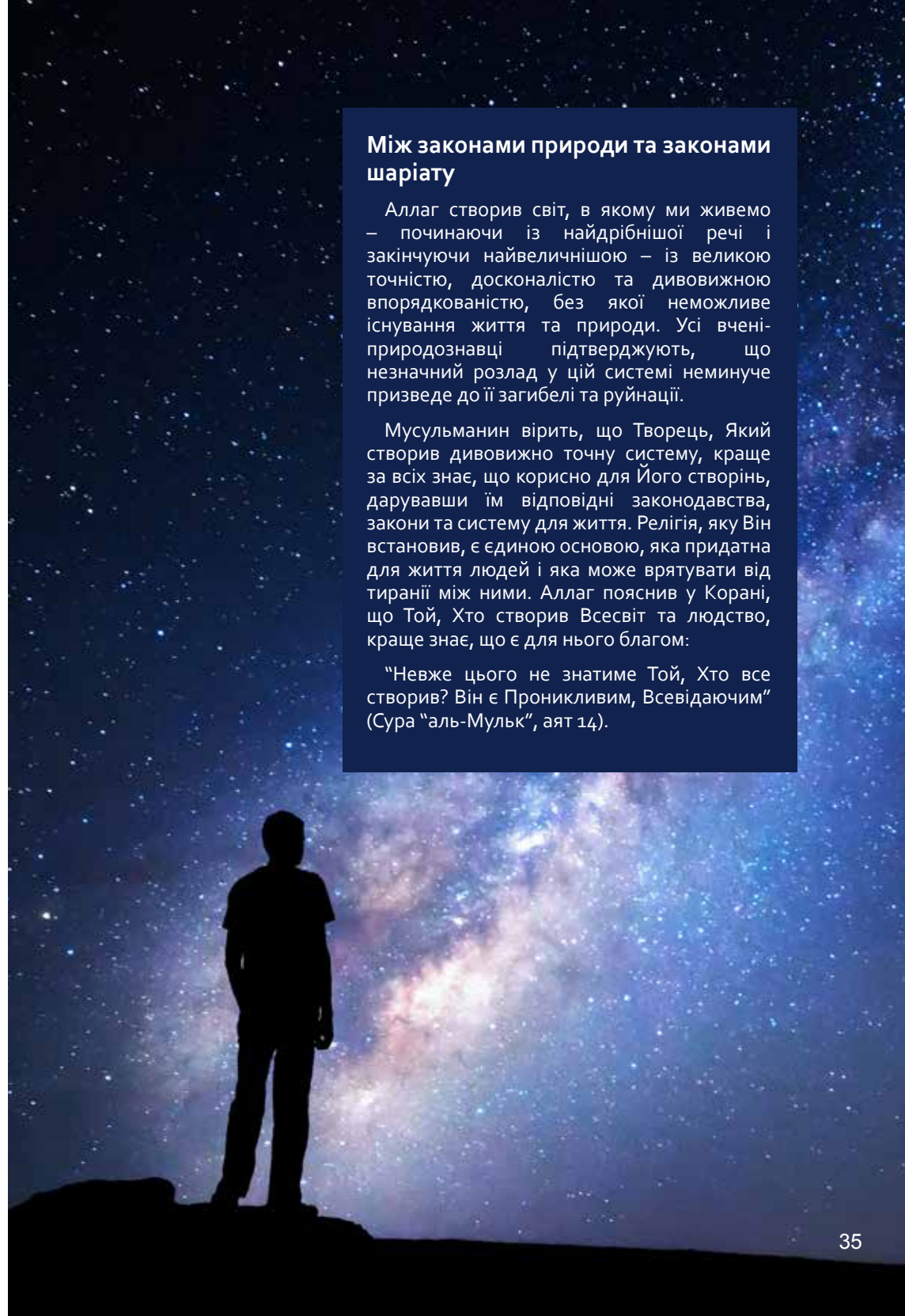

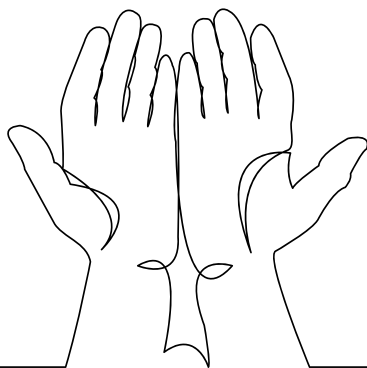
Між законами природи та законами шариату

Аллаг створив світ, в якому ми живемо – починаючи із найдрібнішої речі і закінчуючи найвеличнішою – із великою точністю, досконалістю та дивовижною впорядкованістю, без якої неможливе існування життя та природи. Усі вчені-природознавці підтверджують, що незначний розлад у цій системі неминуче призведе до її загибелі та руйнації.

Мусульманин вірить, що Творець, Який створив дивовижно точну систему, краще за всіх знає, що корисно для Його створінь, дарувавши їм відповідні законодавства, закони та систему для життя. Релігія, яку Він встановив, є єдиною основою, яка придатна для життя людей і яка може врятувати від тиранії між ними. Аллаг пояснив у Корані, що Той, Хто створив Всесвіт та людство, краще знає, що є для нього благом:

"Невже цього не знатиме Той, Хто все створив? Він є Проникливим, Всевідаючим" (Сура "аль-Мулк", аят 14).

В ісламі немає ієрархії

Ми бачимо, що у багатьох релігіях особлива увага приділяється окремим особистостям, тому поклоніння і віра решти залежать від вдовolenня і згоди “обраних”, які, згідно подібних релігійних переконань, є посередниками між ними та Богом. У таких людей просять прощення, вірять, що вони знають потаємне. А, хто виявив непослух до них, той скоїв очевидне лихо та нещастя.

В ісламі взагалі не існує такого поняття як “священик”, “святий”, адже він вшанував людину і звільнив її від будь-якої “духовної влади”, яка стала б посередником між нею та Аллагом. Іслам спростував уявлення про те, що людське щастя або каяття може якось залежати від людини, якого б рівня не досягла її гідність та праведність.

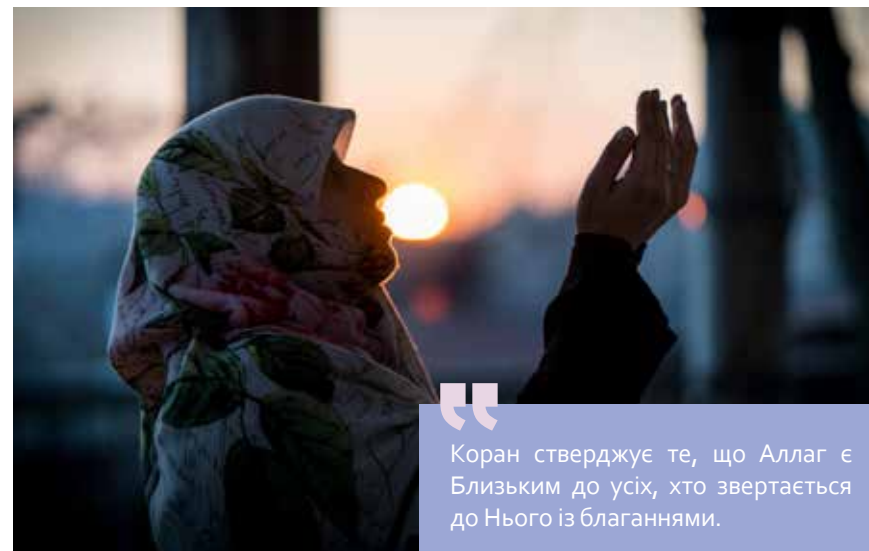
Також іслам звільнив людину від інтелектуального панування, яке стверджує, що релігійні знання належать лише йому і нікому іншому. Ми бачимо, що Коран зробив релігійні знання та його розуміння не лише правом усіх людей, але й зобов’язав кожного вивчати свою релігію, спонукаючи усіх мусульман читати, розуміти та розмірковувати над його смислами, а, тому, втілювати у життя.

Іслам вшанував людину і звільнив її від будь-якої “духовної влади”, яка стала б посередником між нею та Аллагом. Він спростував уявлення про те, що людське щастя або каяття може якось залежати від людини, якого б рівня не досягла її гідність та праведність.

Таким чином, питання поклоніння та віри стосуються людини та її Господа, і жоден не може зайняти місце посередника між ними. Аллаг – Близький до Своїх рабів: Він чує їх молитви та відповідає на них. Він бачить звершені ними поклоніння та винагороджує. І ніхто з людей не має права прощати гріхи або приймати каяття. Якщо раб щиро покається перед Аллагом, то Аллаг прийме його каяття та простить йому. Адже Аллаг є Близьким до усіх, хто звертається до Нього із благаннями. Аллаг в Корані сказав:

“І коли раби Мої запитують тебе про Мене, то Я — близький, і Я відповідаю на заклики того, хто кличе Мене. Нехай же й вони відповідають Мені та вірують у Мене — можливо, підуть вони правильним шляхом!” (Сура “аль-Бакара”, аят 186)

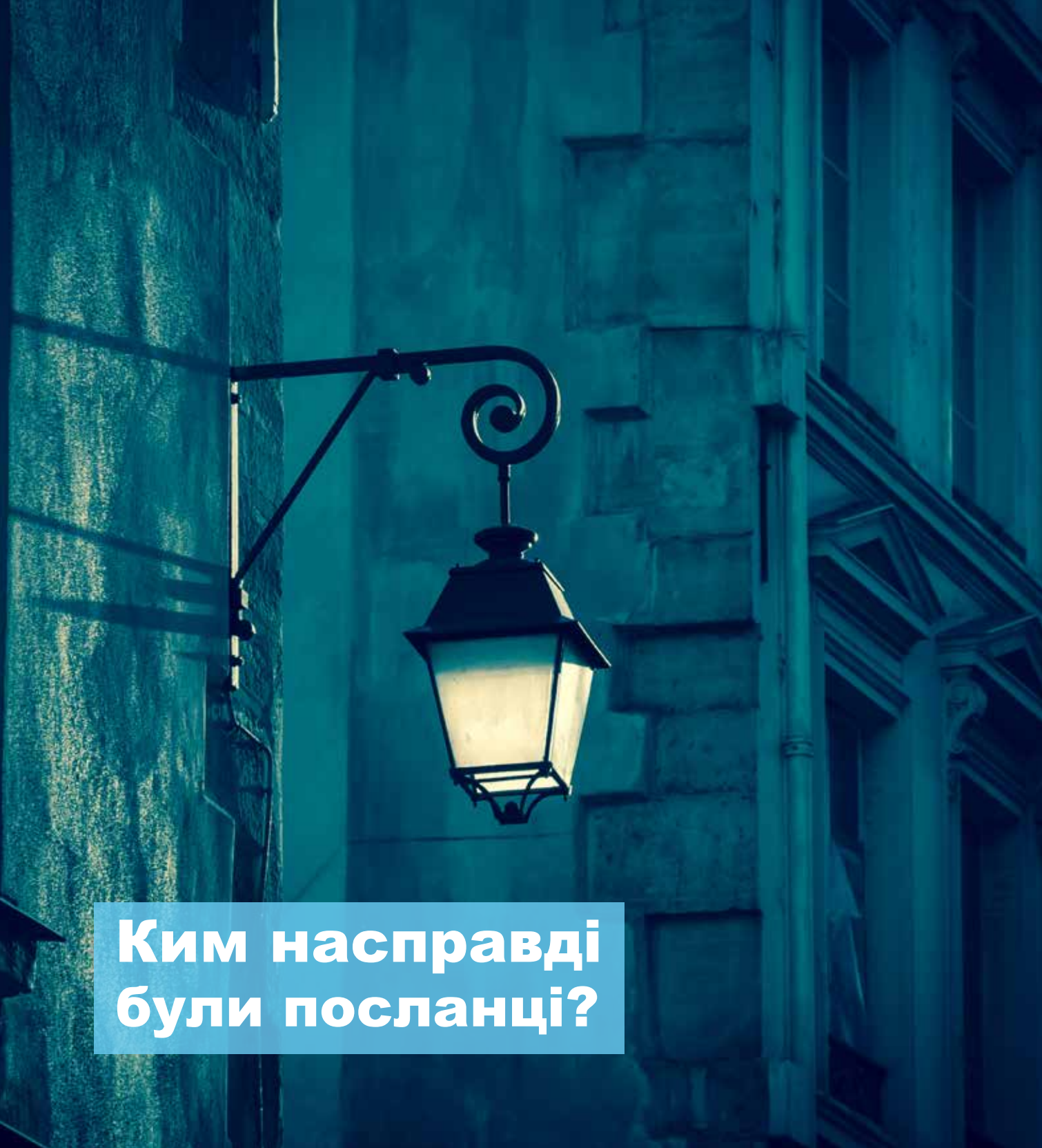
Коран стверджує те, що Аллаг є Близьким до усіх, хто звертається до Нього із благаннями.

Чи існують якісь особливі ритуали прийняття ісламу?

Для того, хто переконався в істинності ісламу, не існує певних ритуалів, аби його прийняти. Це не має відбуватися в якомусь особливому місці чи за участі окремого кола осіб. Йому достатньо вимовити два свідчення, з розумінням їх значення та переконанням у їх істинності, виявляючи бажання керуватися ними у житті:

“Я свідчу, що немає божества, гідного поклоніння, крім Єдиного Аллага, у Якого немає рівних.

І я свідчу, що Мухаммад – Його Посланець (тобто, я свідчу, що Мухаммад – Посланець від Аллага до всіх людей. Я підкорююсь його наказам і полишаю те, що він заборонив. Я поклонятимусь Аллагу згідно його Законодавству та Сунни)”.

Ким насправді були посланці?

Аллаг

Аллаг створив людей для поклоніння Йому Одному. Він відправив посланців, аби вони навчили людей Його законам, нагадали їм про Його релігію, працювали задля відродження релігії земного життя. Вони були праведним прикладом для своїх народів. Посланці боролися проти спотворення істини та закликали людей до Правильного шляху, аби їх невір'ю не було жодних виправдань в День Суду. Тож, ким насправді були посланці?

Людська природа посланців:

У багатьох коранічних аятах йдеться про те, що усім посланцям Аллаг дав одкровення та посланницьку місію. Пророки були праведними та чистими людьми, адже їх обрав Аллаг для донесення Свого Послання та релігії всім людям. Як говориться в Корані:

“Скажи: «Воістину, я – така сама людина, як і ви. Тільки відкрито мені»”. (Сура “аль-Каф”, аят 110)

Всі посланці були людьми: вони колись жили та померли; хворіли так само, як і ми; мали такі самі тіла і потреби, як і ми.

Їм не були властиві жодні риси божественності, адже Божественність належить лише Аллагу. Посланці – це люди, яким було зіслане одкровення. За посередництва ангелів або ж іншими шляхами їм були даровані накази Аллага.

Попередні народи дивувались одкровенню, і Аллаг спростував їх сумніви та пояснив, що немає в цьому нічого дивного, адже це – доведення Прямого шляху Аллага та вчення Його релігії, яке Він дарував Своїм створінням. (Сура “Йунус”, аят 2)

Що означає “посередництво” посланців?

Аллаг завжди обирав найкращих представників людства для доведення Його послання. Вони займали високе положення, були дуже праведними, але залишалися людьми. Коран назвав усіх посланців тими, що йдуть Прямим шляхом, шляхетними, праведними, обраними та найгіднішими людьми у всі часи. (Сура “аль-Анам”, аят 84-87)

Благородний Коран підтверджує, що всі посланці були людьми, яким Аллах дав одкровення та посланницьку місію.

Якщо ж посланець припускався якоїсь помилки, то Аллаг звертав його увагу на неї і він полишав її, каючись перед Господом. Така помилка носила ненавмисний характер, і не була результатом бажання порушити закони Аллага.

Ми бачимо, як Коран детально описує пророків – без надмірності та образ. Пророки були захищені від тяжких гріхів, але, разом з тим, вони залишалися людьми й не були ані божествами, ані дітьми богів. Їм не були притаманні жодні риси божественності та господства.

Це чітко видно із того діалогу, який вестиметься в Судний день. Пророк Аллага Іса (мир йому) викаже свою непричетність до людей, які поклонялися йому:

“І коли сказав Аллаг: «О Ісо, сину Мар'ям, чи говорив ти людям: «Візьміть мене й матір мою за двох богів нарівні з Аллагом?»» Іса сказав: «Преславний Ти! Не говорив я того, на що не маю права. Якби я таке й сказав, Ти б це напевно знав. Ти знаєш те, що в мені, а я не знаю того, що в Тобі. Воістину, тільки Ти знаєш потаємне! Не говорив я їм нічого, крім того, що Ти наказав мені: «Поклоняйтеся Аллагу, Господу моему й Господу вашому!» І був я свідком їм, поки був серед них. Коли ж Ти взяв мене, то Ти наглядаєш за ними, а Ти — кожній речі Свідок!» (Сура “аль-Маїда”, аяти 116-117).

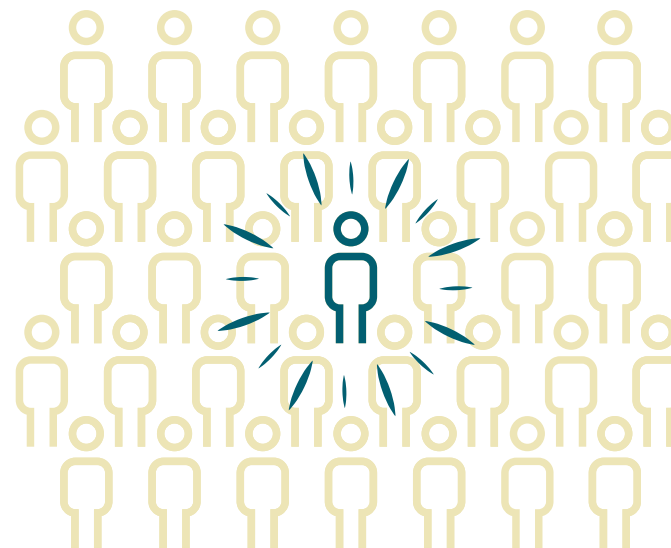
Ставлення ісламу до посланців:

Дехто вважає, що Коран лише оповідає про історію та життя Посланця Аллага Мухаммада (мир йому та благословення Аллага). Але такі люди дуже здивуються, коли дізнаються, що Коран згадує ім'я Іси (мир йому) 25 разів, звеличуючи та підтверджуючи його непричетність до безпідставних звинувачень! Коран згадує ім'я Муси (мир йому) 136 разів! А ім'я Мухаммада (мир йому) – лише 5 разів.

Але, разом із тим, більшість послідовників різних релігій визнають лише своїх пророків. Вони переконані, що одні пророки ворогували з іншими. Однак в багатьох аятах Корану ми знаходимо підтвердження того, що людина

не буде мусульманином, поки не увірує в усіх посланців. І якщо вона не вірує хоча б в одного з посланців, сумнівається в істинності його посланницької місії або звинувачує його у брехні, то, тим самим, виходить із ісламу. Коран підтверджує, що Посланець та віруючі, разом з ним, увірували у все, що було зіслано Аллагом. Саме тому вони вірують в Аллага, ангелів та посланців, не розділяючи у своїй вірі між ними. (Сура “аль-Бакара”, аят 285)

Кожен, хто познайомиться з Кораном, дізнається, що багато сур були названі іменами пророків. Наприклад, сури “Ібрагім” та “Йусуф”. Одна із сур навіть носить ім'я пречистої Мар'ям, матері Іси (мир йому)!

Ставлення ісламу до Іси (мир йому)

Іса (мир йому) є однією з найвизначніших постатей в історії. Він приніс багато добра усьому людству. Люди по-різному до нього ставляться: дехто його боготворить або називає сином Бога, а хтось виявляє до нього ворожнечу та принижує, брехливо звинувачуючи його в тому, до чого він непричетний. Тож, як іслам ставиться до Іси (мир йому)?

1 Іса (мир йому) був одним із великих посланців:

Коран підтверджує, що Іса (мир йому) був одним із великих і найшанованіших пророків, а його мати була правдивою, праведною та цнотливою жінкою, яка поклонялася Аллагу. Вона, по Волі Аллага, завагітніла Ісою (мир йому) без батька. Аллаг створив Ісу дивовижним чином, як і створив Він Адама – без батька і без матері. Аллаг сказав, що Іса (мир йому) буде вічним чудом. Коли Аллаг бажає щось створити, то просто каже йому “Будь” і воно стає:

“Воістину, Іса перед Аллагом схожий на Адама — Він створив його з праху, а потім сказав тому: «Будь!» — і він є” (Сура “Аль Імран”, аят 59)

2 Мусульмани вірять у його чудеса:

Мусульмани вірять у чудеса, які Іса (мир йому) творив з дозволу Аллага: він лікував хворих, сліпих та оживляв померлих, по Волі Аллага. Він сповіщав людям про їжу, яку вони запасали у своїх оселях. Усі ці дива Аллаг зробив очевидним доказом істинності пророчої та посланницької місії Іси (мир йому).

3 Аллаг зіслав йому священну книгу “Євангеліє”:

Коран підтверджує, що Аллаг зіслав Ісі (мир йому) одну з найвеличніших книг – Євангеліє. Вона вказувала людям на Прямий шлях й була світлом та милістю. Євангеліє існувало лише в усній формі, тож коли Аллаг врятував Ісу і підніс його живим на небеса, Євангеліє зійшла разом з ним.

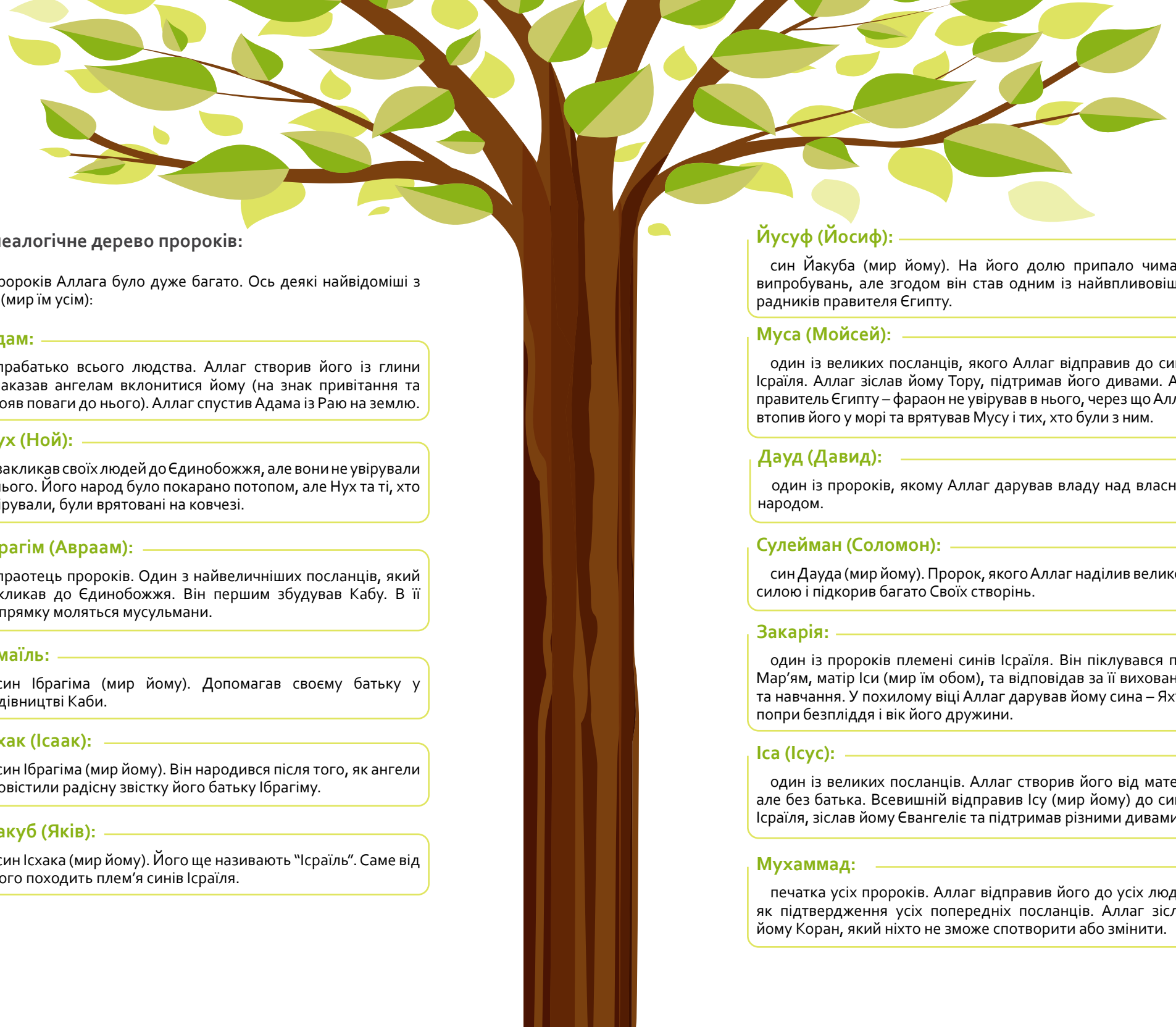
4 Іса (мир йому) – людина, а не Бог:

Іслам підтверджує, що Іса (мир йому) був людиною, одним із нащадків Адама. Аллаг виказав йому повагу та пошану, відправивши пророком до синів Ісраїля. Аллаг дарував Ісі (мир йому) дива, але йому не були властиві жодні риси господства чи божественності. Як Аллаг сказав у Корані:

“Воістину, він — лише раб, якому Ми дарували Свою милість та зробили прикладом для синів Ісраїля!” (Сура “аз-Зухруф”, аят 59)

5 Ісу (мир йому) не розіп’яли на хресті, але його було піднесено на небеса:

Ісу (мир йому), з точки зору ісламу, не вбили і не розіп’яли на хресті, але Аллаг підніс його на небеса. Коли вороги Іси (мир йому) схотіли його вбити, то Аллаг зробив іншого чоловіка схожим на Ісу (мир йому). Таким чином, вбили та розіп’яли не його. А Ісу (мир йому) Аллаг підніс живим на небеса, як про це йдеться в Корані. (Сура “ан-Ніса”, аяти 157-158)

Генеалогічне дерево пророків:

Пророків Аллага було дуже багато. Ось деякі найвідоміші з них (мир їм усім):

Адам:

прабатько всього людства. Аллаг створив його із глини і наказав ангелам вклонитися йому (на знак привітання та прояв поваги до нього). Аллаг спустив Адама із Раю на землю.

Нух (Ной):

закликав своїх людей до Єдинобожжя, але вони не увірували в нього. Його народ було покарано потопом, але Нух та ті, хто увірували, були врятовані на ковчезі.

Ібрагім (Авраам):

праотець пророків. Один з найвеличніших посланців, який закликав до Єдинобожжя. Він першим збудував Кабу. В її напрямку моляться мусульмани.

Ісмаїль:

син Ібрагіма (мир йому). Допомігав своєму батьку у будівництві Каби.

Ісхак (Ісаак):

син Ібрагіма (мир йому). Він народився після того, як ангели сповістили радісну звістку його батьку Ібрагіму.

Йакуб (Яків):

син Ісхака (мир йому). Його ще називають "Ізраїль". Саме від нього походить плем'я синів Ізраїля.

Йусуф (Йосиф):

син Йакуба (мир йому). На його долю припало чимало випробувань, але згодом він став одним із найвпливовіших радників правителя Єгипту.

Муса (Мойсей):

один із великих посланців, якого Аллаг відправив до синів Ізраїля. Аллаг зіслав йому Тору, підтримував його дивами. Але правитель Єгипту – фараон не увірував в нього, через що Аллаг втопив його у морі та врятував Мусу і тих, хто були з ним.

Дауд (Давид):

один із пророків, якому Аллаг дарував владу над власним народом.

Сулейман (Соломон):

син Дауда (мир йому). Пророк, якого Аллаг наділив великою силою і підкорив багато Своїх створінь.

Закарія:

один із пророків племені синів Ізраїля. Він піклувався про Мар'ям, матір Іси (мир їм обом), та відповідав за її виховання та навчання. У похилому віці Аллаг дарував йому сина – Ях'ю, попри безпліддя і вік його дружини.

Іса (Ісус):

один із великих посланців. Аллаг створив його від матері, але без батька. Всевишній відправив Ісу (мир йому) до синів Ізраїля, зіслав йому Євангеліє та підтримував різними дивами.

Мухаммад:

печатка усіх пророків. Аллаг відправив його до усіх людей як підтвердження усіх попередніх посланців. Аллаг зіслав йому Коран, який ніхто не зможе спотворити або змінити.

Хто такий Посланець ісламу?

Мухаммад
Мухаммад – це ім'я пророка Ісламу...

І це одне з найбільш поширених імен в світі. Воно має такі значення як: той, кого прославляють і хвалять люди за його норов і справи...

То хто ж цей Мухаммад?

Ім'я Посланця ісламу:

Мухаммад син Абд Аллага, син Абд аль-Мутталіба, син Гашіма із племені Курейш.

Народився в 570 р. та помер в 632 р.

Усі мусульмани вірять, що він:

Посланець від Аллага до всіх людей:

Аллаг відправив Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) до всіх людей без винятку – до кожного народу, незалежно від расової та національної приналежності. Аллаг приписав усім людям слухатись його. В Корані сказано: "Скажи: «О люди! Я — посланець Аллага до вас усіх!»" (Сура "аль-Араф", аят 158)

Аллаг зіслав йому Книгу:

Аллаг зіслав Мухаммаду (мир йому та благословення Аллага) останню та найвеличнішу книгу – Коран, який ніхто не зможе спотворити або змінити.

Останній пророк та посланець:

Аллаг відправив Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) як печатку всіх пророків: після нього вже не буде пророків. В Корані сказано:

"Мухаммад – не батько когось із ваших чоловіків, але Посланець Аллага й Печатка пророків!" (Сура "аль-Ахзаб", аят 40).

Невеличке знайомство із Посланцем ісламу Мухаммадом (мир йому та благословення Аллага):

1. Його народження:

Мухаммад народився в Мецці, на заході Аравійського півострова в 570 р. Батько помер ще до його народження, а матері не стало, коли він був ще дитиною. Мухаммада виховував його дядько Абд аль-Мутталіб, а після цього – його дядько Абу Таліб, аж допоки той не виріс.

2. Юнацькі роки та життя:

Сорок років, до початку пророчої місії, він жив серед свого племені Курейш (з 570 до 609 рр.) Він був взірцем найвищих моральних принципів. Його знали як правдивого та гідного довіри. Спочатку він пас худобу, а потім займався торгівлею.

Ще до появи ісламу, посланець Аллага був Єдинобожником – він поклонявся Аллагу, слідуючи релігії пророка Ібрагіма. Він відхиляв та заперечував поклоніння ідолам та усі язичницькі практики. Разом з тим, Мухаммад був неписьменним: не вмів ні читати, ні писати.

3. Його посланницька місія:

Він продовжував поклонятися Аллагу та роздумувати над Його створіннями. Коли йому (мир йому та благословення Аллага) виповнилося сорок років, в печері Хіра на горі Нур (одна із гір поруч із Меккою) до нього зійшло одкровення від Аллага. Йому почав відкриватися Коран. Першим зісланим аятом були слова:

"Читай! Ім'ям Господа твого, Який створив!" (Сура "аль-Аляк", аят 1)

Він мав оголосити, що ця посланницька місія – початок нової епохи знань та світла, які скерують людство на Прямий шлях. Після того Коран посилався протягом 23 років.

4. Початок його заклику:

Посланець Аллага (мир йому та благословення Аллага) протягом трьох років приховано закликав до релігії Аллага. Після того, протягом десяти років він відкрито поширював свій заклик у Мецці. Більшість його послідовників були слабкими та бідними так само, як і послідовники інших посланців. Пророк Аллага та віруючі, які були разом із ним, терпіли на своєму шляху багато переслідувань та гніту з боку курейшитів. Пророк направляв свій заклик до племен, які щорічно приходили до Мекки для звершення паломництва. Цей заклик прийняли жителі Медіни, після чого мусульмани почали поступово переселятися у це місто.

5. Його переселення:

Посланець Аллага (мир йому та благословення Аллага) переселився до Медіни, яку тоді називали Ясріб, у 622 р. Тоді йому було 53 роки. Перед цим ватажки курейшитів змовились вбити його. Пророк (мир йому та благословення Аллага) провів десять років, закликаючи їх до ісламу. Тоді йому було приписано звершення обов'язкової молитви, виплата обов'язкової милостині, прояв гарного норову та інші положення ісламу.

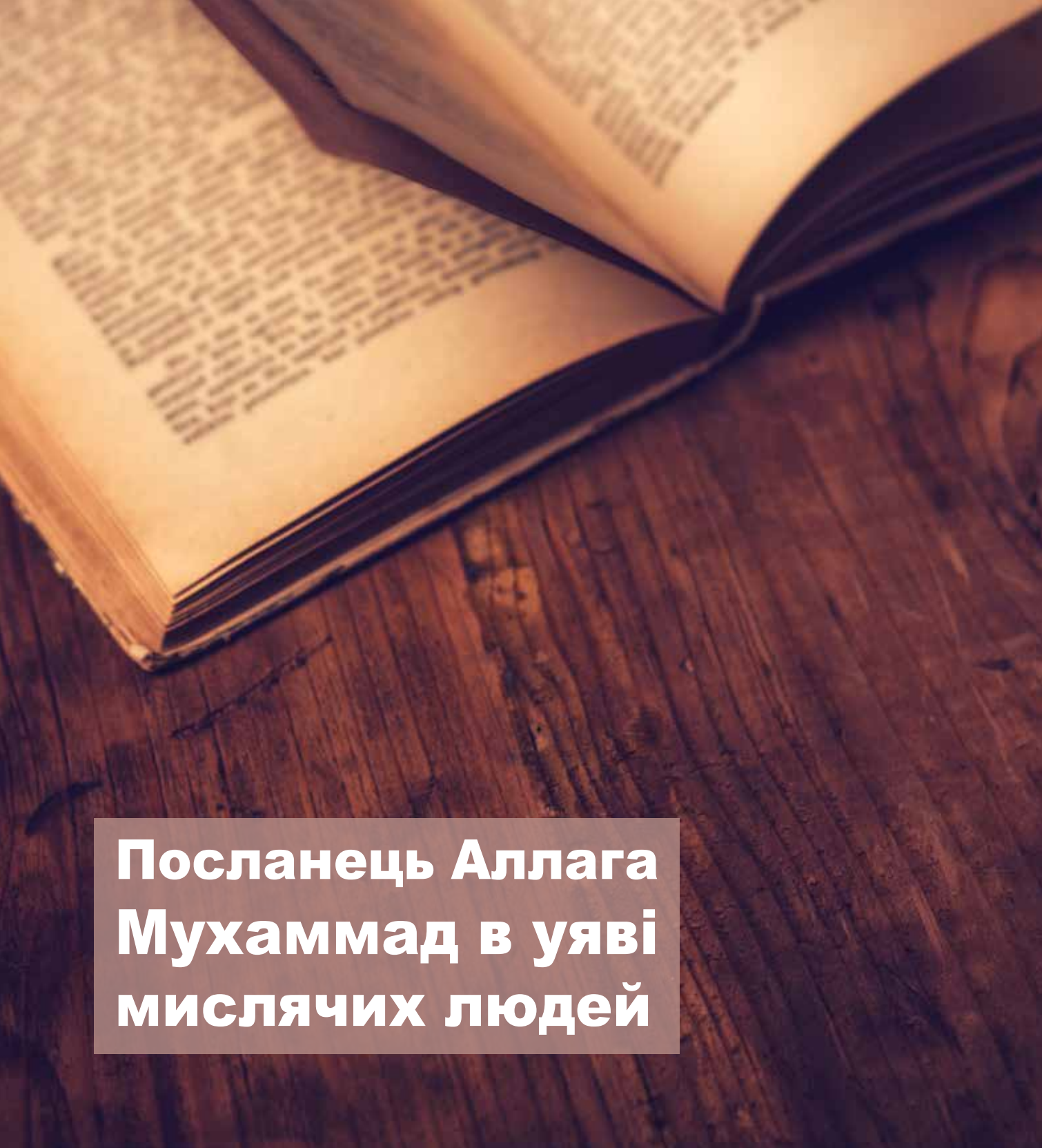
6. Поширення ісламу:

Після переселення до Медіни, Посланець Аллага (мир йому та благословення Аллага) заклав фундамент ісламської цивілізації (з 622 по 632 рр.) Він звів ключові засади мусульманського суспільства. Посланець скасував расизм і поширив знання, заклав принципи справедливості та благочестя, побратав між собою мусульман та спонукав їх до взаємодопомоги і дисципліні. Деякі племена намагалися знищити іслам. Сталося декілька битв, але Аллаг допоміг Своїй релігії та Своєму Посланцю. Після того люди почали приймати релігію Аллага натовпами. Мекка та більшість міст Аравійського півострова прийняли іслам за власним вибором, переконавшись у істинності цієї великої релігії.

7. Його смерть:

В місяць Сафар 11 року після переселення (*гіджра*) Пророка (мир йому та благословення Аллага) до Медіни, після того, як Посланець Аллага (мир йому та благословення Аллага) довів послання та Аллаг завершив Свою релігію, Пророк (мир йому та благословення Аллага) тяжко захворів. Він (мир йому та благословення Аллага) помер в понеділок, в місяць Рабі аль-Авваль, 11 року після переселення (*гіджра*). Це співпадає із 6 січня 632 р. Йому було 63 роки. Пророка поховали в будинку його дружини Аїші, поруч із Пророчою Мечеттю.

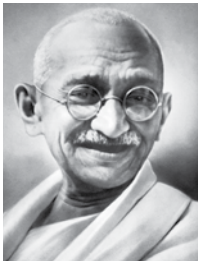

Посланець Аллага Мухаммад в уяві мислячих людей

Розсудливий

Розсудливий представник будь-якої релігії, ознайомившись із життєписом Мухаммада (мир йому та благословення Аллага), буде приголомшений кожним моментом його життя. Ми бачимо, як науковці, філософи та літератори з усіх куточків землі підтверджують це своїми книгами та гучними промовами.:

Магатма Ґанді в газеті ('Young India, 1924) сказав:

«Я хотів би знати кращого з тих, хто сьогодні має незламну владу над серцями мільйонів людей. Я ще більше переконався, що у ті часи не меч завоював місце для ісламу... Це була сталева чистота, вища самопожертва Пророка, сумлінне виконання своїх обов'язків, його велика відданість своїм друзям і послідовникам, його відвага, його безстрашність, його абсолютна віра в Бога і у свою власну місію. Саме так, а не мечем, він прокладав собі шлях. Коли я закінчив другий том життєпису Пророка, мене охопив великий жаль, що я не можу дізнатись більше про його життя».

*Mahatma Gandhi, statement
published in 'Young India,' 11/9/1924*

«Я хотів би знати кращого з тих, хто сьогодні має незламну владу над серцями мільйонів людей. Я ще більше переконався, що у ті часи не меч завоював місце для ісламу»

Ґанді

Майкл Гарт у відомій книзі «Сто найвпливовіших людей в історії» почав із **Мухаммада**, пояснивши свій вибір так: «Те, що Мухаммад стоїть на першому місці в моєму переліку найвпливовіших осіб, може здивувати одних читачів, а у інших викличе заперечення. Однак це – єдина людина в історії, чия діяльність була надзвичайно успішною як в релігійній, так і у світській сфері».

(Hart, Michael H. (2017). The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History. 1st ed. Carol Publishing Group, p.3.)

Відомий французький поет Альфонс Ламартен у своїй книзі «Історія Туреччини»

написав: «Якщо благородність мети, мінімум матеріальних можливостей та безмежність досягнутих результатів – це три властивості геніальних людей, то хто з великих людей історії зможе зрівнятися із постаттю Мухаммада?»

(Lamartine, Alphonse de (1855). Histoire de la Turquie. Paris: Chez Wolfgang Gerhard, vol.1, p.111.)

Конеру Рамкрішна Роа, індійський філософ,

писав: «Змінювалися обставини, але не Мухаммад. При перемозі чи поразці, при владі чи в біді, в достатку чи в бідності, він залишався тією ж людиною, і з тими ж якостями. Воля Аллага була однаковою до всіх пророків й ніколи не змінювалась».

(Ramakrishna Roa, Koneru (1989). Muhammad The Prophet of Islam. 1st ed. Riyadh: World Assembly of Muslim Youth, p.24.)

Ґете, один із найвидатніших поетів Німеччини,

у листі до своєї коханої згадує про палке захоплення ісламом та Мухаммадом. Згодом у книзі, присвяченій його біографії, вона написала: «Навіть якщо йому виповниться сімдесят років, він не перестане дивуватися ісламом, його величчю та міццю».

(Kathrine Mommsen, Goethe und die arabische Welt p.177)

Професор Джеймс Стобарт сказав: «В історії немає жодного прикладу, який хоча б якось був схожий на особистість Мухаммада. Попри скромні матеріальні можливості і титанічний труд, він досяг величезних висот. Жодне ім'я в історії не випромінює те світло, як ім'я Пророка з Мекки».

(Stobart, James William Hampson (1884). Islam and Its Founder. London: Society for Promoting Christian Knowledge, pp. 227-228)

Саймон Оклі у книзі “Історія Сарацинської імперії” писав: “Ісламський заклик – не просто пропаганда, це стійкість релігії, яка викликає величезний захват. Те незабутнє враження, яке Мухаммад колись залишив в Мецці та Медіні, збереглося в серцях індійців, африканців та турків, які навернулися до ісламу”.

(Ockley, Simon. (1870). *History of the Saracen Empire*. 1st ed. London: A. Murray, p.54)

«Незабутнє враження, яке Мухаммад колись залишив в Мецці та Медіні, збереглося в серцях індійців, африканців та турків, які навернулися до ісламу».

Саймон Оклі

У відомій енциклопедії “Історія Цивілізації” Вілл Д’юрант написав:

Якщо міряти величність, виходячи з впливу, який людина зробила в історії людства, тоді ми можемо сказати, що Мухаммад був однією з найвидатніших постатей в історії. Він зобов’язався підняти духовний і моральний рівень народу, який занурився у варварство під впливом гарячого клімату та суровості пустелі. Йому це вдалося краще, аніж будь-якому іншому реформатору. Навряд чи ми знайдемо людину, яка б досягла усього, що хотіла. Коли він починав свій заклик до ісламу, Аравія була пустелею, переповненою ідолопоклонниками та міжусобицями, а коли Пророк помер, то це вже був єдиний народ. Він викоренив фанатизм і заборони. Він піднісся над іудаїзмом, християнством та старими віруваннями його рідної землі. Він побудував просту, сильну і ясну релігію. За одне покоління він спромігся перемогти у сотні битвах, і звести велику державу всього за століття. Її вплив поширюється на половину світу й донині”.

(Durant Will (1950). *The Story of Civilization: The age of faith*. 1st ed. New York: Simon and Schuster, vol. IV, p.174.)

«Якщо міряти величність, виходячи з впливу, який людина зробила в історії людства, тоді ми можемо сказати, що Мухаммад був однією з найвидатніших постатей в історії»

Вілл Д’юрант

Один із колишніх ворогів ісламу, після його прийняття, розповів нам свою дивовижну історію. Коли лист Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) дійшов до Іраклія, правителя римлян (628 р.), в якому він закликав його до ісламу, той дуже здивувався. Він наказав, аби до нього привели когось із арабів, хто б знав Пророка і якого б з ним поєднували родинні зв’язки. Того часу Абу Суф’ян (один із вождів курейшитів і, на той час, один із найзапекліших ворогів Пророка (мир йому та благословення Аллага) перебував із торгівельними справами у Шамі. Іраклій запросив його до свого замку. За посередництва перекладача він поставив Абу Суф’яну дуже кмітливі та слухні запитання, аби дізнатися, чи говорить Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) правду. Коли ж він почув відповіді Абу Суф’яна, то сказав, звертаючись до нього:

“Я запитав тебе про його походження, і ти відповів, що він належить до знатного роду, але і всі попередні посланці були знатного походження. І я запитав тебе, чи не казав хтось із вас подібного до нього, ти ж відповів, що ні, і я подумав, що якби хтось вже заявляв подібне, то я вирішив би, що ця людина просто повторює сказане.

Ще я запитав тебе, чи не доводилося вам звинувачувати його у брехні, перш ніж він став говорити те, що говорить, а ти відповів, що ні, і мені стало зрозуміло, що якщо він не зводив наклеп на людей, то не стане зводити брехню і на Аллага.

Я запитав тебе, які люди пішли за ним: знатні чи прості? І ти сказав, що прості, але саме вони і є послідовниками посланців. Я запитав тебе: їх кількість збільшується чи зменшується? І ти сказав, що збільшується, саме таким і має бути положення віри, поки воно не досягне досконалості.

Ще я запитав тебе, чи зрікається його релігії хтось через невдоволення нею, і ти відповів, що ні. Так буває, коли справжня віра проникає у серця.

Я запитав тебе, чи не властиво йому віроломство, і ти відповів, що ні, посланцям ніколи не було властиве віроломство.

Я запитав тебе про те, що він наказує вам робити, і ти відповів, що він наказує поклонятися Аллагу і забороняє вам поклонятися ідолам, велить вам молитися, говорити правду і бути доброчесними.

І якщо ти говориш правду, то це означає, що він обов’язково заволодіє тим, що нині належить мені. Я знав, що він має з’явитися, але й гадки не мав, що Мухаммад виявиться одним із вас. Якби я був упевнений, що зможу дістатися до нього, то відразу ж зустрівся із ним”. (Аль-Бухарі, 7)

A close-up photograph of a young bird, possibly a sparrow, perched on a nest made of dry grass and twigs. The bird has its beak wide open, showing a bright orange interior. Its feathers are brown and speckled. The background is a soft-focus green, suggesting foliage.

**Деякі історії із
життя Посланця
Мухаммада та
прикладі його
високих моральних
принципів**

Посланець

Посланець Аллага (мир йому та благословення Аллага) був еталоном доброї вдачі. Це підтверджували всі неупереджені люди, навіть його вороги. У Корані його поведінка названа благородною!

К Коли його дружину Аїшу (хай буде вдоволений нею Аллаг) спитали про вдачу Мухаммада, Посланця Аллага (мир йому та благословення Аллага), то вона дала найчіткішу відповідь: "Його вдачею був Коран". Тобто, він був взірцем практичного втілення принципів та морально-етичних приписів Корану.

Далі ми пропонуємо Вам невеликий нарис про його добрий звичай.

Скромність:

Пророк (мир йому і благословення Аллага) був настільки скромним, що не хотів, аби люди підводились, коли він входив. Він (мир йому і благословення Аллага) навіть заборонив їм робити це. І хоча для його сподвижників не було нікого ліпшого за Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага), вони все одно не здійснювали, коли він заходив, адже знали, що він того не любить. (Ахмад, 12345)

Одного разу Аді ібн Хатім – один із знатних та шляхетних арабів – ще до прийняття ісламу, прийшов до Пророка (мир йому та благословення Аллага), аби дізнатися про нову віру. Аді сказав: "Коли я зайшов до нього додому, то побачив його з жінкою та дітьми, біля якої він зупинився та довго слухав її. Тоді я сказав собі: "Він – не цар; бо не поводитьсь, як Хосров чи Цезар". (Ахмад, 19381) Скромність – моральна особливість усіх пророків.

Він сидів разом зі своїми сподвижниками так, ніби був одним із них. Стороння людина не могла відрізнити де – він, а де його сподвижники. Чужинець питав: "Хто з вас Мухаммад?" (Аль-Бухарі, 63)

Деякі його сподвижники розповідали, що навіть не дивлячись на велику зайнятість, він був готовий допомогти найбільш вразливим верствам населення – жінкам і рабам. Якось до нього підійшла служниця з проханням вирішити її справи, вона взяла його за руку і відвела туди, де потребувала його допомоги. (Аль-Бухарі, 5724)

Шляхетний сподвижник Умар ібн аль-Хаттаб (хай буде вдоволений ним Аллаг) розповідав, що одного разу він зайшов у дім Посланця Мухаммада (мир йому та

Посланець Ісламу власноруч лагодив свої хатні речі і допомагав своїй родині у побутових справах.

благословення Аллага) і, побачивши сліди циновки на його боці, заплакав. Тоді Пророк (мир йому та благословення Аллага) спитав його: "Що змусило тебе плакати?" На що Умар відповів: "О Посланець Аллага, Хосров та Кесар (попри своє невір'я) насолоджуються життям, а ти – Посланець Аллага!" На що він сказав: "Хіба ти не задоволений тим, що для них – лише мирське життя, а для нас – життя вічне?" (Аль-Бухарі, 3503)

Він власноруч лагодив свої хатні речі і допомагав своїй родині у побутових справах. Коли його дружину Аїшу (хай буде вдоволений нею Аллаг) запитали, що він робив вдома, вона відповіла: "Він допомагав своїй родині" (Аль-Бухарі, 644). Також вона сказала: "Він робив те ж, що й кожен з вас: лагодив свої сандалі та зашивав свій одяг". (Ахмад, 24749)

Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "До Раю не увійде той, у чиєму серці буде пихи хоча б із порошинку". (Муслім, 91)

Милосердя:

Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Милосердних помилює Милосердний. Ставтеся із милістю до тих, хто на землі, і вас помилює Той, Хто на небі". (Абу Дауд, 4941)

Милосердя Пророка (мир йому та благословення Аллага) виявлялося у багатьох речах, серед яких:

Милість до дітей:

- Не дивлячись на те, що під час звершення молитви не можна говорити щось стороннє або робити багато зайвих рухів, Пророк (мир йому та благословення Аллага) молився одного разу, тримаючи у себе на руках свою онуку – Амаму, доньку Зейнаб. Коли він звершував земний уклін, то ставив її, а коли підводився, то знову брав на руки. (Аль-Бухарі, 494)
- Якщо він (мир йому і благословення Аллага) чув плач дитини, мати якої молилася позаду нього (мир йому і благословення Аллага), то скорочував молитву, аби вона могла повернутись до дитини: "Коли я починаю молитву, то завжди маю намір звершувати її довго. Однак, якщо я чую плач дитини, то скорочую її, адже не хочу обтяжувати її матері". (Аль-Бухарі, 675)

Милосердя до жінок:

- Пророк (мир йому та благословення Аллага) закликав піклуватися про доньок і добре ставитися до них. Він часто казав: "У кожного народиться одна дочка або більше, і він добре виховуватиме її та буде піклуватися про неї, тому вони стануть щитом від Вогню". (Аль-Бухарі, 5649)
- Більше того, він особливо підкреслював права дружини й заповідав добре ставитися до неї. Він наказав усім мусульманам нагадувати одне одному про це, сказавши: "Добре ставтеся до жінок!" (Аль-Бухарі, 4890)
- Пророк (мир йому та благословення Аллага) був яскравим прикладом доброго ставлення до своєї родини. "Якось він (мир йому і благословення Аллаха) сидів поруч зі своїм верблюдом і підставив своє коліно для Сафії (хай буде вдоволений нею Аллаг), щоб вона могла вилізти на нього". (Аль-Бухарі, 2120)
- Кожного разу, коли його донька Фатима (хай буде вдоволений нею Аллаг) приходила до нього в гості, він вставав, аби привітати її, взяти її за руку, поцілувати і посадити там, де сидів сам. (Абу Дауд, 5217)

Милосердя до слабких:

- Пророк (мир йому та благословення Аллага) спонукав людей піклуватися про сиріт. Він казав: "Я та опікун сироти будемо разом у Раю, як ці", - і він розвів вказівний та середній пальці, щоб показати. (Аль-Бухарі, 4998)
- Він (мир йому та благословення Аллага) сповістив, що той, хто піклується про вдів та нужденних, подібний воїну на Шляху Аллага, а також тому, хто постує вдень та молиться вночі. (Аль-Бухарі, 5661)
- Співчуття до слабких та належне виконання їх прав є однією з причин отримання наділу та перемоги над ворогами. Він (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Приведіть до мене слабких, адже, воістину, ви отримуєте наділ і допомогу лише завдяки слабким, які знаходяться серед вас". (Абу Дауд, 2594)

Справедливість:

- Пророк Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) був дуже справедливим. Він завжди судив за законами Аллага, навіть якщо це стосувалося його найрідніших людей:

Посланець Аллага Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) зробив приближення до слабких а також гарне відношення до них однією з причин досягнення допомоги та наділу.

- "О ви, які увірували! Тримайтесь справедливості, коли будете ви свідками перед Аллагом, навіть якщо це свідчення буде проти вас самих, ваших батьків чи родичів!" (Сура "ан-Ніса", аят 135)
- Коли одного разу до нього прийшли деякі сподвижники, аби клопотати про відміну покарання однієї знатної жінки, яка скоїла крадіжку, він (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Клянуся Тим, в Чийй Руці душа моя, якби крадіжку скоїла Фатима, дочка Мухаммада, я б неодмінно застосував би до неї покарання, приписане Аллагом!" (Аль-Бухарі, 4053)
- Заборона лихварства почалася з найближчих його родичів. Від лихварства відмовився його дядько аль-Аббас. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Лихварство часів невігластва скасовано, і перше лихварство, яке я скасовую – це лихварство мого дядька Аббаса, сина Абд аль-Мутталіба". (Муслім, 1218)
- Цивілізованим є те суспільство, де слабка людина може без страху та побоювань оскаржити неправомірну поведінку проти себе. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Не досягне успіху той народ, в якому слабкий не може вільно скористатися своїми правами!" (Ібн Маджаг, 2426).

Терпіння та м'якість:

- Одного разу Пророк (мир йому та благословення Аллага) повертався дуже засмученим із Таїфу (горне місто, розташоване на відстані 90 км від Мекки), адже його мешканці знехтували закликом до ісламу. Вони завдали Пророку (мир йому та благословення Аллага) страждань і образили його. Дорогою до Мекки, до нього з'явився ангел, який запропонував йому знищити мешканців Таїфу, але Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Я маю надію, що Аллаг виведе з їх нащадків тих, хто поклонятиметься лише Йому і нікому іншому". (Аль-Бухарі, 3059)
- Ще більше вражає його ставлення до жителів Мекки, які свого часу виганяли його із рідної землі. Вони шкодили Пророку (мир йому та благословення Аллага) своїми язиками та мечами, користуючись кожною нагодою, аби хоч якось заподіяти йому зле. Та коли Аллаг дарував йому (мир йому та благословення Аллага) перемогу над Меккою, Пророк (мир йому та благословення Аллага) підвівся й сказав: "Як ви вважаєте, що я зроблю із вами?" На що вони відповіли: "Ти проявиш добре ставлення до нас, адже ти – великодушний син великодушного брата!" Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Я скажу вам те, що сказав мій брат (пророк Юсуф), коли брати понівечили його й кинули до криниці:

“Сьогодні я не докоряю вам. Нехай Аллаг простить вас, а Він — Наймилостивіший із милостивих!” (Сура “Юсуф”, аят 92). “Йдіть, адже ви — вільні!” (Аль-Байгаки, 18275)

Доброзичливість та щедрість:

- Одного разу якийсь чоловік прийшов до Посланця (мир йому та благословення Аллага) й попросив допомоги. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: “Купуй те, що забажаєш, а виплата залишиться моїм боргом”. Тоді Умар сказав: “О Посланець Аллага, Аллаг не зобов’язав тебе тим, на що у тебе немає змоги”. Але Пророку (мир йому та благословення Аллага) не сподобались слова Умара. А чоловік сказав: “Витрачай і не переймайся, адже Володар

Трону не применшить твого багатства”. Тоді Пророк (мир йому та благословення Аллага) посміхнувся, і його обличчя сяяло від щастя. (Аль-Ахадіс аль-Мухтара, 88)

- Якось Пророку (мир йому та благословення Аллага) принесли 80,000 срібних дїргамів, які він поклав на циновку, а потім роздав. Він не відмовляв нікому, хто просив, поки сума не скінчилася. (Аль-Хакім, 5423)

Джерела згадують те, що Посланець Ісламу за все своє життя не накопичував ніякого майна.

Аскетизм у мирських благах:

- Посланець (мир йому та благословення Аллага) завжди був покірний словам Аллага:

“Не заглядайся на те, чим Ми наділили деяких людей, щоб випробувати їх. Це — блиск земного життя, а винагорода Господа твого краща й довговічніша!” (Сура “Та Га”, аят 131)

- Одного разу до Пророка (мир йому та благословення Аллага) зайшов його сподвижник Умар (хай буде вдоволений ним Аллаг) і побачив його лежачим на звичайній циновці без ліжка, яка залишила сліди на тілі Пророка (мир йому та благословення Аллага). Умар сказав: “Я подивився вгору і не побачив в його оселі нічого, що могло б привернути увагу. Тоді я сказав: “Звернися до Аллага із проханням, аби він збільшив наділ твоєї громаді, адже персам та римлянам даровано мирське життя, хоча вони й не поклоняються Аллагу”. На що Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: “Чи ти сумніваєшся, о син Хаттаба? Адже вони насолоджуються своїми благами лише у земному житті”. (Аль-Бухарі, 2336)

- Він (мир йому та благословення Аллага) часто повторював: “У цьому житті я неначе подорожній, який зупинився у затінку дерева, а потім пішов далі й залишив його”. (Ат-Тірмізі, 2377)

- Іноді декілька місяців у його (мир йому та благословення Аллага) оселі не розпалювали багаття для приготування їжі. Їли лише фініки та пили воду (Аль-Бухарі, 2428). Бувало й так, що він проводив увесь день голодним і не знаходив навіть найгірших видів фініків, аби втамувати голод (Муслім, 2977).

Йому ніколи не доводилось їсти досита пшеничний хліб три дні поспіль, аж до самої смерті. Більшість хліба, який він вживав, був із ячменю. (Муслім, 2976)

Вірність:

- Вірність своєму слову є однією із найвищих цінностей ісламської етики. Особливо це стосується ситуацій, коли обидві сторони вчиняють якнайкраще, хоча й не зобов'язувались дотримуватись певних умов. Таким був Посланець (мир йому та благословення Аллага): на добро він відповідав ще більшим добром, навіть якщо його ніхто не зобов'язував.
- Коли Іраклій, правитель християн, спитав багатобожників-курейшитів про риси Пророка (мир йому та благословення Аллага): "Чи не властиво йому віроломство?" Вони відповіли: "Ні", - тоді Іраклій зауважив: "Посланцям ніколи не було властиве віроломство!" (Аль-Бухарі, 7)
- Пророк (мир йому та благословення Аллага) був відданий своїй першій дружині Хадіджі. Навіть після її смерті він піклувався про збереження її доброго імені, визнавав велику роль, яку вона відіграла у заклику до ісламу, щиро ставився до її рідних та друзів.
- Дружина Пророка (мир йому та благословення Аллага) Аїша (хай буде вдоволений нею Аллаг) розповіла про велику любов до першої дружини Хадіджі, яка померла на початку зародження ісламу. Аїша не була знайома з нею особисто. Вона казала: "Пророк (мир йому та благословення Аллага) часто згадував про неї, і нерідко бувало так, що він різав вівцю, розрубав її на частини, а потім посилав м'ясо подругам Хадіджі, і тоді я казала: "Складається враження, що не існує в світі жінок, окрім Хадіджі!" - а він відповідав мені: "Коли люди відвернулись від мене, вона вірила. Коли люди звинувачували мене у брехні та лжепророцтві, вона доводила мою правдивість. А коли люди знехтували мною, вона віддала моїй справі усі свої надбання!" (Аль-Бухарі, 3607)

- Одного разу до Пророка (мир йому та благословення Аллага) пришла делегація від Негуса (король Ефіопії, який свого часу захищав мусульман на початку ісламу). Пророк (мир йому та благословення Аллага) підвівся і почав гостинно приймати їх. Тоді сподвижники сказали: "Давай ми, а не ти!" На що Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Вони свого часу виказали гостинність моїм сподвижникам, і я би дуже хотів віддячити їм!" (Шуаб аль-Іман, 8704)

Пророк Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) був взірцем високих етичних принципів та моральності у всіх життєвих ситуаціях. Він виконував накази Аллага й наслідував шляхетних пророків, які передували йому.

Мечеть пророка Мухаммада (мир йому та благословення Аллага), яку він побудував у Медіні, або як ще її називають мусульмани: Світосаяна Медіна, яка – є другим містом за важливістю, після Мекки, для мусульман. Посланець Аллаха (мир йому та благословення Аллага) здійснив сюди переселення, побудував тут свою мечеть і був в ньому похований. Цю мечеть щороку відвідують мільйони мусульман.

Деякі вислови Мухаммада (мир йому та благословення Аллага)

Мусульмани

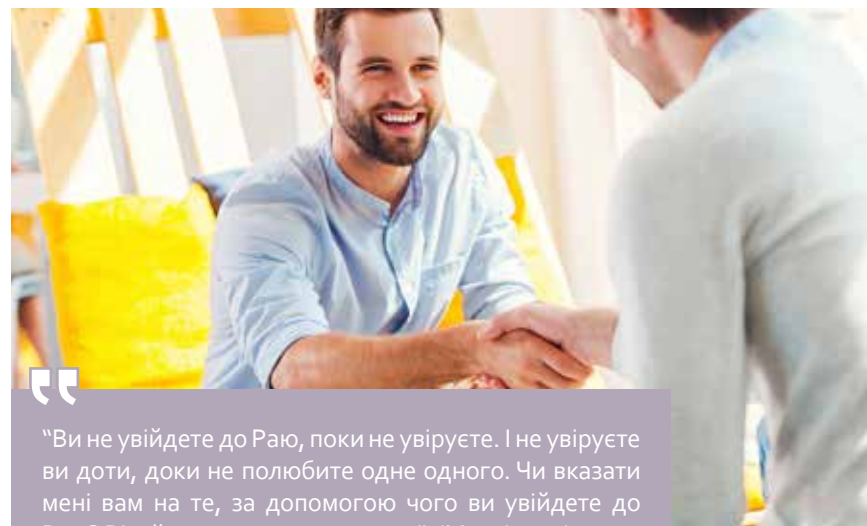
Мусульмани пильно ставилися до передачі висловів Пророка (мир йому та благословення Аллага). Вони передавали їх як в усному, так і в письмовому вигляді. Вчені та науковці змагалися одне з одним за найдостовірнішу передачу його слів. Вони запропонували для вчених наступних поколінь надзвичайно точні принципи підтвердження або спростування тих чи інших повідомлень.

Пропонуємо Вашій увазі зібрання хадісів, які пролунали з вуст Посланця Аллага Мухаммада (мир йому та благословення Аллага):

- “Воістину, всі справи будуть оцінені за їх намірами”. (Аль-Бухарі, 1)
- “Благочестя – це добра моральність, а гріх – це те, що бентежить твоє серце, й про що ти б не хотів, аби дізналися люди”. (Муслім, 2553)
- “Бійся Аллага, де б ти не був, після поганої справи зверши добру, яка її зітре. І стався добре до людей”. (Ат-Тірмізі, 1987)
- “Залишайся байдужим до мирського життя, і тебе полюбить Аллаг. Відмовся від того, чим володіють люди, і тебе полюблять люди”. (Ібн Маджа, 4102)
- “Мій приклад і приклад пророків, які були до мене, подібний до людини, яка збудувала дім, прикрасила і удосконалила його, але не взяла до уваги лише одну цеглинку. Люди, обходячи споруду, дивувалися її красі, однак запитувати: “Чому ти не поставив останню цеглинку”? Я є тією останньою цеглинкою, і я – печатка пророцтва!” (Аль-Бухарі, 3342)
- “Того, хто позбавить віруючого від однієї з печалей цього світу, Аллаг позбавить від однієї з печалей Дня Воскресіння. Тому, хто полегшить становище того, хто потрапив у скрутне становище, Аллаг полегшить становище і в світі цьому, і в іншому. Тому, хто приховає гріхи і недоліки свого брата-мусульманина, Аллаг приховає гріхи в обох світах. Аллаг буде допомагати рабу, поки сам раб допомагає брату своєму. Тому, хто вийшов на шлях в пошуках знань, Аллаг полегшить шлях до Раю... А того, хто не поспішає творити добрі справи, не врятує його походження”. (Муслім, 2699)

“Не відноситься до нас той, хто не виявляє милості до молодших та не віддає належного людям похилого віку!” (Ат-Тірмізі, 1920)

“Ви не увійдете до Раю, поки не увіруєте. І не увіруєте ви доти, доки не полюбите одне одного. Чи вказати мені вам на те, за допомогою чого ви увійдете до Раю? Вітайте одне одного миром”. (Муслім, 54)

- “Не увірує повною мірою ніхто з вас, поки не буде бажати своєму брату (по вірі) того ж, чого бажає й самому собі!” (Аль-Бухарі, 13)
- “Мусульманином є той, від язика та рук якого убезпечені інші мусульмани, а переселенцем (мугаджір) є той, хто залишив заборонене Аллагом”. (Аль-Бухарі, 10)
- “Хто пригнобив немусульманина або поклав на нього більше його можливостей, чи взяв щось у нього без його дозволу, проти того я буду свідчити в День суду!” (Абу Дауд, 3052).
- “Милостивих помилує Милостивий. Будьте милостивими до тих, хто на землі, і вас помилує Той, Хто на небі”. (Абу Дауд, 4941).
- “Хто обдунив, той не є одним з нас!” (Ат-Тірмізі, 1315).
- “У своїй любові, милосерді і співчутті по відношенню одне до одного віруючі подібні єдиному тілу: коли одну з його частин вражає хвороба, все тіло відгукується на це безсонням і гарячкою”. (Муслім, 2586).
- “Кожен з вас – пастир, і кожен з вас несе відповідальність за свою паству. Правитель – пастир і несе відповідальність за свою паству, і чоловік – пастир для своєї сім’ї і несе відповідальність за свою паству, і жінка – пастир в домі свого чоловіка і несе відповідальність за свою паству, і слуга – пастир майна свого господаря і несе відповідальність за свою паству. Кожен з вас – пастир і несе відповідальність за свою паству”. (Аль-Бухарі, 4892).
- “Найбільш довершену віру має той, хто вирізняється найкращою вдачею. А кращими з вас є ті, хто якнайкраще ставиться до своїх дружин”. (Ат-Тірмізі, 1162).

- “Найкращим із вас є той, хто якнайкраще ставиться до своєї сім’ї. І я ліпше за будь-кого з вас ставлюсь до своєї сім’ї”. (Ат-Тіріміді, 3895)
- “Воістину, Аллаг любить м’якість у всьому”. (Аль-Бухарі, 5678)
“Той, у кого немає м’якості, немає добра”. (Муслім, 2592)
- “Існує три ознаки лицеміра: коли він говорить, то бреше; коли обіцяє, то порушує обіцянку; коли йому щось довіряють, то він зраджує”. (Аль-Бухарі, 33)
- “Одним із найкращих проявів ісламу людини є полишення того, що її не стосується”. (Ат-Тіріміді, 2317)
- “Якось одного чоловіка, який йшов своєю дорогою, почала мучити сильна спрага. Він знайшов криницю, спустився до води і напився, а коли вибрався назовні, несподівано побачив перед собою собаку, який висовував язик і через спрагу їв вологу землю. Побачивши це, чоловік сказав собі: “Цього собаку спрага мучить так само, як мучила вона і мене”, - після чого він знову спустився до води, наповнив нею свій черевик, взяв його в зуби і не випускав з рота, поки не вибрався назовні. Він напоїв собаку, і Аллаг віддячив йому за це, простивши його гріхи”. Люди запитали: “О Посланець Аллага, хіба нам буде нагорода і за тварин?” Він сказав: “Нагорода буде за все живе!” (Аль-Бухарі, 2466).

Що говорить Коран про Посланця Аллага Мухаммада (мир йому та благословення Аллага)?

Коран відкриває нам дивовижну сторону особистості Пророка (мир йому та благословення Аллага). Він розповідає про його (мир йому та благословення Аллага) ставлення до оточуючих і благородний норов:

- “Ми відіслали тебе тільки як милість для світів”. (Сура “аль-Анбія”, аят 107)
- “І, воістину, ти — доброго звичаю!” (Сура “аль-Калям”, аят 4)
- Він піклувався про те, аби наставити людей на Прямий шлях. Пророк дуже засмучувався через оману, в яку вони потрапляли. В Корані навіть було зіслано аят, який наголошував, що на Пророкові (мир йому та благословення Аллага) – лише обов’язок донесення заклику, а Аллаг Сам поведе Прямим шляхом, кого побажає. Сура “аль-Анам”, аят 107; сура “Гуд”, аят 12; сура “аль-Каф”, аят 110)
- Він просив прощення для інших і не звертав уваги на їх погіршеність. (Сура “ат-Тавба”, аят 43)
- Він звертався до Аллага із проханням простити його ворогам. Так продовжувалося аж допоки Аллаг не заборонив йому це. (Сура “ат-Тавба”, аят 80)
- Його засмучувало те, що засмучувало віруючих. Він був милосердним та м’яким щодо них. (Сура “ат-Тавба”, аят 128)
- Іноді тривале перебування деяких людей в його оселі ставило Пророка у незручне становище, але через свою сором’язливість він не казав їм про це. (Сура “аль-Ахзаб”, аят 53)
- Він мав м’яке серце та із чемністю ставився до своїх сподвижників. Він радився із ними і керувався їх порадами за найскрутніших обставин. (Сура “Аль-Імран”, 159)

Священний Коран – вічне чудо ісламу

Що таке Коран? Що це за книга, яка очолює найвищі рейтинги продажу і користується найбільшим попитом по всьому світу? Що це за книга, в яку вірять півтора мільярди людей?

Коран – це Священна Книга мусульман, які вірять в те, що він є:

- Словом Аллага, зісланим Мухаммаду (мир йому та благословення Аллага) як керівництво і світло для всіх людей.
- Завершальна небесна книга, яку було зіслано останньою.
- Захищена від підміни та спотворення.
- Читаючи, вивчаючи та втілюючи у життя її закони та приписи, мусульмани поклоняються Аллагу.

Вона була зіслана за посередництвом ангела Джібріля, коли Пророку (мир йому та благословення Аллага) виповнилося 40 років. Першим був зісланий аят:

“Читай! Ім’ям Господа твого, Який створив!” (Сура “аль-Аляк”, аят 1)

Коран посилався протягом 23 років, в залежності від певних подій та ситуацій.

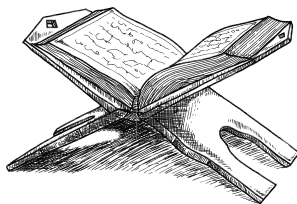
Він поділений на 114 сур (глав), які наповнені різною тематикою та стилем викладення. Але всі сури об’єднує найвища красномовність та арабська літературність. Коран закликає людей до Прямого шляху і поклоніння лише Єдиному Аллагу.

Першим зісланим аятом були слова: “Читай! Ім’ям Господа твого, Який створив!” (Сура “аль-Аляк”, аят 1), після чого Коран посилався окремо на протязі 23 років відповідно до різних подій та місць.

Коран сповіщає такі важливі питання:

1. Підтвердження єдності Аллага і відповідь на різноманітні сумніви багатобожників.
2. Історії пророків та попередніх народів.
3. Заклик замислитись над цим дивовижним світом та навколишніми створіннями, а також над милостями, якими нас наділив Аллаг.
4. Пояснення релігійних настанов: наказів та заборон.
5. Зображення якостей віруючих і застереження від лихого звичаю.
6. Розповідь про Судний день та відплату тим, хто творили добро, та тим, хто вчиняли зло.
7. Виховання віруючих на основі ситуацій, які ставалися із Пророком (мир йому та благословення Аллага) та його сподвижниками.

Деякі особливості Корану:

Неповторність у запам’ятовуванні Корану:

Аллаг назвав Свою останню зіслану книгу “Кораном”. Слово Коран походить від арабського дієслова “ка-ра-а”, що означає “читати”. Аллаг ніби натякнув, що серця будуть прагнути її читати та запам’ятовувати. У багатьох аятах Він назвав Коран “Книгою”, це свідчить про те, що її буде записано та збережено у сувоях. Коли посилалися нові аяти Пророку (мир йому і благословення Аллага), він наказував записувати їх у його присутності, а потім запам’ятовувати так, як вони лунали з його вуст. Усні свідчення не приймалися доти, поки вони не співпадали із написаним; і не приймалися писемні свідчення, поки не співпадали зі сказаним Пророка (мир йому і благословення Аллага).

Знавці християнських Писань запевняють, що протиріччя, які існують у Біблії, є цілком природними. Причина цього полягає у чималій кількості джерел походження Біблії, великому історичному проміжку, на протязі якого вона записувалась, та у непрямому характері посилення одкровення. Втім, християни вірять, що Біблія з її наповненням, є достатнім керівництвом Прямого шляху для всього людства.

Але факт, з яким не може не погодитися неупереджений дослідник, полягає в тому, що в Корані немає жодних протиріч або недоліків! Адже він, як з мовної, так і смислової точки зору є Словом Всевишнього Аллага. Коран зберігався і записувався зі слів самого Благородного

Пророка Мухаммада (мир йому та благословення Аллага), якому й було відкрито одкровення – без додаткових слів чи упущень. Серед мусульман немає розбіжностей навіть щодо одного слова із Корану!

Кожне покоління зберігало Коран. Протягом всієї історії він передавався із суворою точністю, за чітких і точних правил, регламентуючих його вимову. До Корану не було додано або стерто жодної літери! Сьогодні будь-хто може придбати примірник Корану в Китаї чи десь у Центральній Африці й порівняти ці два екземпляри із тими, які були написані більше 1000 років тому, які збереглися у музеях. Ви побачите вражаючу точність: вимова літер та слів Корану, правила його читання жодним чином не змінилися, не зважаючи на плин часу та різницю мов. Ви почуєте однакові слова від хлопчика, який вивчив Коран в Індонезії та від вченого, який викладав у Мецці 1000 років тому. В Корані говориться:

“Невже вони не замислюються про Коран? Якби він був не від Аллага, то вони знайшли б там багато протиріч!” (Сура “ан-Ніса”, аят 82)

Це й не дивно, адже Аллаг Особисто оберігає Коран:

“Воістину, Ми зіслали Нагадування і, воістину, Ми бережемо його!” (Сура “аль-Хіджр”, аят 9)

Літературна неперевершеність Корану:

Той, хто уважно прочитає Коран, побачить, що він звертається до читача у прямій формі, він не припиняє вести з ним діалоги та дискусії...

А ще більше вражає те, що Коран, ніби випереджає і скеровує думки читача – Ви починаєте розуміти те, про що і незгадувались.

Художник може намалювати око так, що тому, хто на нього дивиться, здаватиметься, ніби воно за ним слідує. Але як таке може бути із книгою, яка слідує за думками читача й випереджає їх? Вона відповідає на питання перш, ніж вони можуть виникнути, незважаючи різницю в освітньому рівні та умови життя читачів!

В Корані є такий блискучий підхід, який торкає людську душу, оголюючи її секрети та пояснюючи причини її слабкості. Спочатку він може здатися читачеві суворим, але це лише для того, аби привести до тями душу та звернутися як до розуму, так і до серця із найважливішими питаннями і дати на них відповідь.

Коли хтось із нас читає Коран, то дізнається про історії та особливості життя сотень людей. Він починає ніби жити разом із ними, мислити і думати як вони. Він дізнається про оману, в яку потрапили деякі з них, та про спасіння, яке отримали інші. Читач залишається наодинці із собою, намагаючись озирнутись на свої вчинки по-новому, перечитуючи знову і знову ці аяти. Він навіть не відчуває, як глибоко вони проникають в його серце. Так триває доти, доки Коран не стає внутрішнім дзеркалом душі, показуючи її справжню сутність – із недоліками та перевагами. Душа читача заглиблюється у усамітнення, допоки не починає стверджувати, що немає жодного божества, гідного поклоніння, крім Аллага.

Коли душа у відчаї і їй самотньо, вона знаходить спокій в Словах Аллага:

“Скажи: «О раби Мої, які порушили межі на шкоду собі! Не втрачайте надії на милість Аллага! Воістину, Аллаг прощає всі гріхи, адже Він — Прощаючий, Милоседний!»” (Сура “аз-Зумар”, аят 53)

В часи душевної боротьби і пошуків Того, на кого можна поклатися, він знаходить м’якість слів Аллага:

“І коли раби Мої запитують тебе про Мене, то Я — близький, і Я відповідаю на заклики того, хто кличе Мене. Нехай же й вони відповідають Мені та вірують у Мене — можливо, підуть вони правильним шляхом!” (Сура “аль-Бакара”, аят 186)

Коли читач відчуває, що життя вийшло з під його контролю і він не в змозі перенести труднощі, на нього чекає цілющий бальзам слів Аллага в Корані:

“Аллаг не вимагає від людини понад можливості її. За неї те, що здобула собі вона, і проти неї теж те, що здобула собі вона. «Господи наш! Не карай нас за те, що забули ми, або в чому помилилися! Господи наш! Не покладай на нас тягаря, який поклав Ти на тих, які жили раніше за нас. І не покладай на нас того, на що не вистачить сил. Вибач нам, прости нас і змилуйся над нами! Ти — Захисник наш, тож допоможи нам проти невірних людей!»” (Сура “аль-Бакара”, аят 286)

Віл Д’юрант, автор книги “Історія цивілізацій” та один із видатних істориків, визнав високий статус Корану та його неоціненний вплив на людину і суспільство, сказавши (“Історія цивілізацій”, т. 13, с. 68-69):

“

Віл Д’юрант, сказав:

«В Коран увірвало багато вчених та мислителів різних напрямків, а також з різним рівнем розуму та інтелекту. І це, тому що Коран прийшов з ясним, істинним, віровченням з яким всі погоджуються... найлегше віровчення, і найменш неясне»

“Коран, після 14 століть, зберігся в пам’яті мусульман, провокуючи уяву, вчить і виховує. Він дав сотням мільйонів людей силу і контроль, забезпечив душу легкою вірою, прибравши невизначеність. Коран заборонив дотримання обрядів і ритуалів. Він дає більшу свободу, ніж язичники і священники. Його велика заслуга полягає в тому, що він підняв моральний і культурний рівень мусульман; встановив правила громадського порядку і соціальної єдності; закликав дотримуватись правил гігієни; звільнив їх уми від безлічі міфів і фантазій, несправедливості й жорстокості. Він забезпечив рабів гарними умовами і залишив в серцях людей гідність та гордість. Тож не існує християнина чи юдея, якому б щось заважало прийняти іслам”. В Корані сказано:

“Благочестя полягає не в тому, щоб ви повертали свої обличчя на схід чи на захід, а благочестивим є той, хто увірував в Аллага, в Останній День, в ангелів, у Писання та у пророків, хто віддає навіть дороге йому майно — родичам, сиротам, бідним, подорожнім і тим, хто просить його; той, хто витрачає на звільнення рабів, хто звершує молитву, дає закят; ті, які виконують обіцянку, коли обіцяють; які мають терпіння у бідності, у хворобі та в буремні часи. Саме такі є праведниками, і такі є богобоязливими!” (Сура “аль-Бакара”, аят 177)

Звідки з'явився Коран?

Питання

Питання, яке виникає, коли мова заходить про Священну Книгу мусульман – Коран, та про Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) є цілком логічним... Чому ми повинні вірити словам мусульман? Хіба не маємо ми права поставити свої питання?

Історики не розходяться у поглядах, що Коран переданий з вуст араба, який не вмів ні читати, ні писати. Він народився у Мекці в шостому сторіччі н.е., йому нарекли ім'я Мухаммад, син Абд Аллага... достовірні історичні джерела цей факт підтверджують. З Корану ми дізнаємось, що він не був результатом діяльності Мухаммада (мир йому та благословення Аллага), але це – святі слова, які були зіслані йому від Аллага. Завданням Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) було довести це послання і пояснити його людям, без додаткових слів чи упушень.

То ж чи міг Мухаммад, Посланець ісламу (мир йому та благословення Аллага), вигадати його чи дізнатись звідкись про нього, а потім переказати?

“Якщо б посланець Ісламу хотів перехитрити людей, то доклав би усіх зусиль, аби вони повірили, що сказане ним – від Аллага. Але чому він нікому не доводив, що його слова від Аллага?”

Подібні питання закрадаються у думки людини, яка ніколи не тримала в руках Коран, і не цікавилась життєписом Махаммада (мир йому та благословення Аллага).

Всі ми знаємо і це підтверджують історичні дослідження, що багато філософів та літераторів спиралися на праці своїх попередників, вони не цуралися вкрати їх думки та приписати їх собі. Чому трапляється так, що хтось приписує собі результати чужої праці?

Виникає наступне питання: якщо, припустимо, він хотів перехитрити людей, то доклав би усіх зусиль, аби вони повірили, що сказане ним – від Аллага. Але чому він нікому не доводив, що його слова від Аллага?

Чи розумно стверджувати, що він написав та вигадав книгу, а потім приписав її Аллагу, аби звеличити

самого себе? Хоча в самій книзі ми знаходимо багато місць, де засуджуються та виправляються помилки Мухаммада.

Коран дорікнув Мухаммаду у питаннях, які стосувались його приватного та громадського життя. Він вказує на помилки деяких прийнятих ним рішень, навіть наставляє його у манері заклику до ісламу.

Якось сліпий чоловік, один зі сподвижників Мухаммада (мир йому та благословення Аллага), прийшов до Пророка (мир йому та благословення Аллага), коли він закликав знатного курейшита до ісламу. Сліпий чоловік не знав, що Мухаммад зайнятий, і звернувся до нього: “Навчи мене тому, чому тебе навчив Аллаг!” Він наполягав на своєму та декілька разів повторив прохання. Через це Пророк (мир йому та благословення Аллага) насупився. Він хотів, аби сліпий чоловік зачекав, поки той звільниться. Тому Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) розвернувся і пішов, так і не відповівши на питання сліпого. Цей момент був висвітлений в Корані зі всіма деталями. В ньому описано, яким чином Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) насупився і

залишив сліпого без відповіді. Але Коран не зупинився на цьому – він засудив дію Мухаммада та дав чіткий наказ не повторювати подібного. Цьому випадку присвячені 11 аятів сури, яка і носить ім'я згаданої події – “Насупився” (“Абаса”). Після того Пророк (мир йому та благословення Аллага), коли зустрічав цього сліпого чоловіка, звертався до нього, підстилаючи свій плащ, зі словами: “Ласкаво прошу того, через кого мені докорив мій Господь”.

В Корані згадується низка історій, пов'язаних із настановами та докорами Пророку (мир йому та благословення Аллага). Кожному з нас було б неприємно почути такі слова у присутності інших людей. Хіба наважився б хтось вказати на власні помилки і закарбувати їх в історії людства, бажаючи отримати визнання інших?

Історія розповідає нам безліч ситуацій, в яких відображено тяжкі часи Мухаммада (мир йому та благословення Аллага), його довгі очікування одкровення, аби довести власну правдивість та виправдати себе і свою родину. Але одкровення не сходило (доки Аллаг того не бажав)...

Люди Пророка (мир йому та благословення Аллага), які переслідувала і ворогували із ним, шукали допомоги у юдейських вчених, аби знищити залик до ісламу.

Вчені підказали, аби вони поставили Пророку (мир йому та благословення Аллага) три запитання: якщо він дасть відповідь на них, то він – істинний пророк, а якщо ні – то не пророк. Вони так і вчинили, але Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: “Я відповім вам завтра”.

Однак одкровення перервалось на багато днів. Вороги почали висміювати його через відсутність відповіді. Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) спіткав сильний відчай. Одкровення із відповідями на ці питання було зіслане лише через п'ятнадцять днів! В якому також прийшла настанова Мухаммаду (мир йому та благословення Аллага):

“І ніколи не говори: «Я зроблю це завтра», не додавши: «Якщо побажає Аллаг!»” (Сура “аль-Каф”, аяти 23-24)

“В Корані згадується низка історій, пов'язаних із настановами та докорами Пророку (мир йому та благословення Аллага). Кожному з нас було б неприємно почути такі слова у присутності інших людей.”

Звинувачення, які часто звучать на адресу ісламу:

Як не дивно, але історія і життя Мухаммада (мир йому та благословення Аллага) є найяскравішим доказом його правдивості...

Як неграмотний чоловік, який не вмів ні писати, ні читати; котрий жив серед таких самих неосвічених людей; сам заробляв на життя собі та своїй родині, випасаючи худобу або займаючись торгівлею; який ніяк не був пов'язаний із вченими; який провів в такому положенні повні сорок років – в один момент заговорив з ними про те, чого ані вони, ані їх батьки ніколи не чули? Він сповістив їм про історії попередніх народів, початок створення, подробиці життя попередніх пророків, законодавчі положення, які охоплюють всі сфери життя тощо...

Все це зненацька застало його народ. Вони не знали, як реагувати на те, із чим він прийшов? У чому звинуватити його, аби відштовхнути від нього людей?

Важко уявити, що Коран був вигаданий Мухаммадом (мир йому та благословення Аллага). Адже те, що вони чули, зовсім не походило ні на мову Мухаммада, ні на мову людини взагалі. Не можна стверджувати, що Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) міг навчитися йому від когось іншого, бо він жив разом із арабами і вони знали усі подробиці його життя...

Тому вони почали звинувачувати його у дуже суперечливих речах. Одного разу курайшити сказали, що він запозичив Коран від попередніх

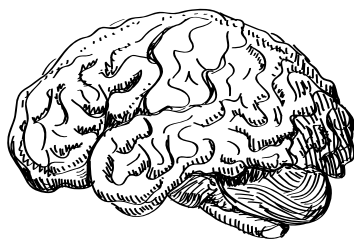
Так ставалося із усіма попередніми пророками (мир їм усім). Коли їх вороги не знаходили інших слів для звинувачення, то називали їх чаклунами або божевільними.

народів. Іншого – що він вигадав його. Потім – що він розповідає власні сни...

А коли їм забракло слів, вони звинуватили Пророка (мир йому та благословення Аллага) у тому, що він – чаклун, поет або, можливо, божевільний!

Це все одна історія, але з різними назвами. Хіба народ Муси (мир йому) не звинуватив його у чаклунстві? Хіба не приходив Іса (мир йому) до свого народу, який виніс йому вирок божевілья?

Так ставалося із усіма попередніми пророками (мир їм усім). Коли їх вороги не знаходили інших слів для звинувачення, то називали їх чаклунами або божевільними. Таким самим є положення лжесвідка, який відчуває, що ось-ось його брехня відкриється і все перевернеться проти нього. Він починає звинувачувати опонента в усіх гріхах, аби хоч якось викрутитись... Але люди ніколи йому не повірять, за винятком тих, які хочуть вірити.

Чому б нам просто не визнати його геніальність?

Усі погоджуються, що Аллаг створив людський розум із можливостями, які важко собі уявити. Тому погодитись з обмеженістю його продуктивності або творчого потенціалу не є цілком природнім, чи не так? Та попри свою силу, розум визнає існування Всемогутнього Господа і свідчить про те, що Його Справедливість вказує на існування іншого життя, в якому кожен отримає свою відплату: як добру, так і погану. А чи може розум самостійно пізнати суть речей, на які не існує жодних доказів?

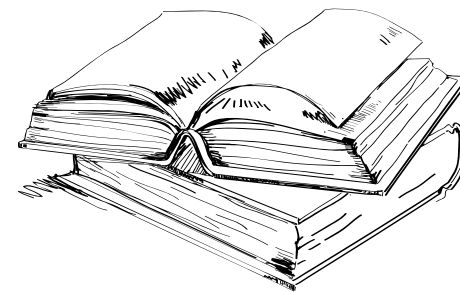
Той, хто познайомився із Кораном, помічає, що він детально розкриває кордони віри, подає широку картину початку творення і його кінець, розповідає нам про Рай та його насолоди, Пекло та його покарання. Він сповіщає нас про ворота Пекла та кількість ангелів, яким доручено слідкувати за ним. Коран розкриває деталі буття та існування людини... Тож на якій інтелектуальній теорії можуть ґрунтуватися усі ці деталі?

Згадана інформація не є результатом людської геніальності. Це або брехня, або здогадки, або Істина, яка зійшла з одкровенням.

Сучасна наука довела багато фактів, згаданих в Корані, і разом з тим вона не знайшла в ньому жодних протиріч.

Можливо, він (Коран) є перефразуванням попередніх книг?

Давайте зупинимось та поміркуємо: чи існує хоча б найменша ймовірність того, що Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) запозичив все це із книг попередніх пророків?

Якщо ми оминемо те, що Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) був неписьменним – не вмів читати та писати, й те, що його народ так само був неграмотним; і що Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) не знав нікого з людей Писань (йудеїв та християн), окрім перехожого під час подорожі у дитинстві. Історичні факти підтверджують, що тогочасні вчені, знавці Небесних Книг, приховували знання, аби зберегти своє високе становище. Знання були важко доступними.

Якщо зануритись глибше в усе сказане, то для кожного шукача істини стане зрозумілим, що Коран не у всіх питаннях співпадав із існуючими на той час небесними книгами. Навпаки, він прийшов, аби спростувати хибні уявлення, доповнити історії й відкрити те, що приховували. Коран пояснив помилки у врівненні та релігійній практиці, які виникли через спотворення деяких священників, але до чого не були причетні пророки (мир їм). В Корані міститься багато прикладів цьому... Хіба міг Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) бути їх (християнських та іудейських богословів) учнем чи черпати від них якусь інформацію?

Вирішальний історичний факт:

Нехай неупереджений дослідник не полишає можливості спокійно поміркувати... Хіба не був Посланець Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) арабом?

Чи не сповіщає нас історія про те, що араби, в той час, не мали жодного мистецтва, яким могли би пишатися, окрім красномовства? Їх майстерність не включала в себе нічого, окрім прози та поезії. Араби влаштовували цілі ярмарки, зібрання та фестивалі, де племена, цитуючи свої поеми, заслугували пошани або ж покидали зібрання з ганьбою.

Книги з історії та літератури розповідають, що всі декламовані вірші та поеми так чи інакше піддавались критиці. Хтось завжди міг в чомусь доповнити їх, вказати на помилки. У цьому і полягала мета літературних змагань арабів, бо саме так вони могли показати силу свого красномовства.

Яким чином їх заклятий ворог міг принести те, на що вони змогли відповісти тільки фізичною помстою, війною та загрозами? Мухаммад кинув їм виклик, принісши цей Коран: та вони не змогли вигадати нічого подібного, навіть перед його найменшою сурою араби опинились безпорадні. Мовчки та з ухиленням вони змушені були прийняти цей виклик.

Хіба не боявся Мухаммад (мир йому та благословення Аллага), що всі араби зберуть свої унікальні здібності та таланти і дадуть відсіч його виклику? Чи не лякало його, що араби змусять його замовкнути та оголосять брехнею те, із чим він прийшов?

Можемо припустити, що Мухаммад був добре обізнаний про можливості свого народу. То ж як він міг набратися впевненості і повідомити всім наступним поколінням, аж до Судного дня, що навіть якщо вони зберуться усі разом, то не зможуть вигадати щось схоже на Коран і навіть на невелику його частину?

Це серйозна авантюра, на яку спромігся б лише той, чиє серце переповнено впевненістю у своїй правоті і переконаністю у тому, із чим він прийшов... так і сталося. Курейшити та великі літератори не змогли нічим йому відповісти. Цей факт залишається в силі аж з давніх часів й до сьогодні. Спроби тих, хто намагалися піти проти слів Мухаммада, закінчилися ганебною поразкою – вони стали посміховиськом в очах свого народу...

Сура Аль-Фатіха

Це найвеличніша сура Корану. Кожен мусульманин завжди повторює її під час звершення молитви. І якщо коротко, то вона має наступне значення:

Значення сури Аль-Фатіха

*В ім'я Аллага
Ар-Рахман
(Милостивого) Ар-
Рахім (Милосердного)!*

Я починаю з ім'ям Аллага, з ввічливості та звеличуючи Його.
Аллаг – описаний Милістю, яка охоплює кожну річ.

*Хвала Аллагу,
Господу світів!*

Я вихваляю Аллага, з усіма його Атрибутами, Якостями та Діями, Його милостями, як явними так і прихованими, разом з любов'ю та Його звеличенням! Він – Творець, Цар, який розпоряджається усіма справами, даруючи Свою милість усім створеним Світам.

*Ар-Рахман
(Милостивому),
Ар-Рахім
(Милосердному)!*

Він описаний усіма значеннями, видами і положеннями милості. Аллаг володар всієї загальної милості, яка охоплює кожну річ у цьому Всесвіті, а також особливої милості, яка спрямована до Його віруючих рабів.

Царю Судного Дня!

Цар, який буде розпоряджатися в День Відплати та Розрахунку.

*Лише Тобі ми
поклоняємося
і лише в Тебе
просимо допомоги,*

Лише Тобі одному о Господь наш, і нікому іншому, ми присвячуємо усі види нашого поклоніння. Лише у тебе одного ми просимо про допомогу у всіх наших справах. Все в твоїх Руках, і ніхто крім тебе нічим не володіє.

*веди нас шляхом
прямим,*

О Аллаг, направ нас, покажи, допоможи і укріпи нас на Прямому Шляху, аж доки ми тебе не зустрінемо

*шляхом тих, кого
Ти наділив благами*

Шлях тих, кого Ти наділив благами, наставлявши його, із числа пророків та праведників, які знали істину і послідували за нею.

*а не тих, хто під
гнівом Твоїм, і не
тих, хто забував!*

Віддали та врятуй нас від шляху тих, на кого Ти прогнівався, тому що вони знали істину, але не послідували за нею. І тих які збились від істинного шляху через своє невігластво і небажання її знайти.

Амінь!

О Аллаг! Я благаю - відповідай!

Право останнього слова – за кожним із нас:

Після всього сказаного, останнє слово щодо Корану залишається за кожним із нас. Воно ґрунтується на нашому досвіді, численних роздумах та дослідженнях. Дуже важливо обрати правильний переклад тією мовою, якою володіє читач.

В Корані згадується, що сильний доказ істинності пророчої місії Мухаммада (мир йому та благословення Аллага), який ми можемо зрозуміти серцем та розумом, є результатом уважного читання та роздумів над смислами Корану. Аллаг сказав:

“Невже їм не достатньо того, що Ми зіслали тобі Писання, яке ти їм читаєш Воістину, в цьому — милість і нагадування для віруючих людей!” (Сура “аль-Анкабут”, аят 51)

Заклик читати та замислюватись над Кораном адресований кожному. Ніхто не зможе ігнорувати його, окрім тих, чиї серце та розум сковані замками. (Сура “Мухаммад”, аят 24)

Суть поклоніння в ісламі

Чи має Аллаг потребу у нашому поклонінні?

Аллаг не має потреби у нашому з вами поклонінні та добрих справах. Спасіння в ісламі не можна отримати шляхом якихось ритуалів чи грошових викупів. Його можна досягти лише щирою вірою в Аллага та послухом Йому. Бажання принести користь суспільству, добрий звичай та благородна душа – є реальним втіленням поклоніння Аллагу.

Чи має Аллаг потребу у нашому поклонінні?

Аллаг не має потреби у нашому з вами поклонінні та добрих справах. Спасіння в ісламі не можна отримати шляхом якихось ритуалів чи грошових викупів. Його можна досягти лише щирою вірою в Аллага та послухом Йому. Бажання принести користь суспільству, добрий звичай та благородна душа – є реальним втіленням поклоніння Аллагу.

Аллаг сказав в Корані:

“Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялися Мені. Я не бажаю від них наділу та не потребую, щоб вони годували Мене! Воістину, Аллаг — Наділяючий, Володар Могутності!” (Сура “аз-Заріят”, аяти 56-58)

Коли деякі люди запитали, в якому напрямку їм слід звершувати молитви, аби вони були прийняті Аллагом – адже в ісламі усі молитви мають бути спрямовані у бік Мекки – то Коран наголосив, що смисл релігії полягає у щирій вірі та добрих справах, а не лише у виборі напрямку на схід чи на захід. Аллаг сказав:

“Благочестя полягає не в тому, щоб ви повертали свої обличчя на схід чи на захід, а благочестивим є той, хто увірував в Аллага, в Останній День, в ангелів, у Писання та у пророків, хто віддає навіть дороге йому майно — родичам, сиротам, бідним, подорожнім і тим, хто просить його; той, хто витрачає на звільнення рабів, хто звершує молитву, дає закят; ті, які виконують обіцянку, коли обіцяють; які мають терпіння у бідності, у хворобі та в буремні часи. Саме такі є праведниками, і такі є богобоязливими!” (Сура “аль-Бакара”, аят 177)

Коран стверджує, що той, хто виявляє старання у поклонінні та богобоязливості, робить це на користь самому собі та заради свого ж спасіння. А той, хто не вірує, шкодить самому собі. Аллаг – Самодостатній, йому не потрібні наші поклоніння. Він сказав:

“Хто веде боротьбу, той веде боротьбу тільки для себе. Воістину, Аллаг не потребує жителів світів!” (Сура “аль-Анкабут”, аят 6)

Коли деякі люди запитали, який напрямок для звершення молитви є правильним. Коран наголосив, що смисл релігії полягає у щирій вірі та добрих справах, а не лише у виборі напрямку на схід чи на захід.

Стовпи ісламу:

Стовпи ісламу – це найважливіші акти поклоніння, які приписані в ісламі. Серед них:

Віра та підтвердження того, що поклоніння має звершуватись лише Аллагу, слідуючи в цьому Його Посланцю Мухаммаду (мир йому та благословення Аллага). Людина повинна засвідчити, що немає божества, гідного поклоніння, крім Аллага, і що Мухаммад – Посланець Аллага. (с. 30)

Звершення обов'язкових молитов. (с.98)

Виплата обов'язкової милостині тим, хто на неї заслуговує. (с.102)

Піст у місяць Рамадан. (с.104)

Паломництво до Заповідного Дому Аллага. Стосується тих людей, які мають матеріальні та фізичні можливості. (с. 106)

Чому існують обов'язки та випробування?

Це питання досить часто повторюється, хоча й має різні формулювання. Хтось каже: "Чому Аллаг створив нас із ротом, зубами та шлунком, аби ми їли, а потім сказав: "Постуйте!"? Хтось питає: "Чому Аллаг створив красу та пристрась, а потім сказав: "Не дивіться на заборонене та будьте цнотливими!"? Інші ж кажуть: "Чому Аллаг дав нам силу, а потім заборонив порушувати права інших людей?"

Насправді, іслам дає чіткі відповіді на ці запитання. Аллаг наділив нас силою та можливостями, аби ми керували ними, а не вони. Аллаг дав тобі коня, аби ти їздив верхи на ньому, а не для того, аби він їздив верхи на тобі. Наші тіла та можливості – це наші коні, створені для того, щоб ми використовували їх у визначений час та за правильних обставин, а не навпаки.

Досконалість людини полягає у її вмінні контролювати свої пристрасі і скеровувати їх в правильному напрямку. Саме так Аллаг вирізнув людину з-поміж інших творін і підготував основу для випробувань...заради мети, з якою нас створив.

В Корані сказано:

"Воістину, Ми створили людину зі змішаної краплі сім'я, випробовуючи її, а потім дарували їй слух і зір. Воістину, Ми повели її шляхом, буде вона вдячною чи невдячною!" (Сура "аль-Інсан", аят 2-3)

Усі негаразди, які стаються із людиною, – це ще один іспит, який зміцнює нашу віру, душевні, моральні та духовні якості. Аби ми знову згадали ціль нашого існування в цьому житті. Як сказано в Корані:

"Ми будемо випробовувати вас страхом, голодом, нестачею майна, людей та плодів. Сповісти ж добру звістку терпеливим, тим, які, коли торкнеться їх лихо, говорять: «Ми належимо Аллагу, і до Нього ми повертаємося!» (Сура "аль-Бакара", аят 155-156)

Мирське життя – це шлях, дарований нам для звершення справ та зрушень у всіх сферах. Аллаг постійно дає нам шанс виправити свої вчинки, але не примушує. Він дав нам можливість вибору, направив нас, дозволив жити на землі, приносити користь людству і робити висновки із власних помилок, аби каятись перед Ним кожного разу, як припустимось помилки або підсковзнемось. Шляхетний Пророк Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Якби ви не грішили, то Аллаг прибрав би вас та привів тих, які грішитимуть, а потім благатимуть в Нього прощення, а Він їх прощатиме!" (Муслім, 2749)

“

Досконалість людини полягає у її вмінні контролювати свою душу та пристрасі і скеровувати цю силу в корисному напрямку.

Молитва (саят)

Можливо, Ви вже цікавились подібним питанням, коли ставали свідками цього прекрасного поклоніння. Або бачили у ЗМІ, як один або група мусульман направляються в одному напрямку, звершуючи поясні та земні поклони так, ніби вони повністю залишили мирське життя.

Що ж таке молитва мусульман?

Молитва посідає особливе місце в ісламі. Вона є найважливішим шляхом, який наближає до Аллага, й приносить спокій. Аллаг сказав: "Але жні, не корися йому, а вклонися низько Господу й наближайся до Нього!" (Сура "аль-Аляк", аят 19)

Саметому вона є другим стовпом ісламу після проголошення двох свідоцтв.

Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Іслам тримається на п'яти стовпах: свідоцтві, що немає божества, гідного поклоніння, крім Аллага, і що Мухаммад – Посланець Аллага; на звершенні молитви..." (Аль-Бухарі, 8)

Мусульманин у міру своїх старань, отримає винагороду від Аллага за звершення молитви. Це залежить від чистоти його серця, зосередженості, концентрації почуттів, щирості перед Аллагом і відчуття близькості до Нього, що у свою чергу, дає мусульманину почуття спокою. Молитва була найбільшою насолодою Пророка Мухаммада (мир йому та благословення Аллага).

Коран закликає нас не просто робити, а звершувати молитву. Адже її справжнє звершення – це поєднання всіх частин тіла, розуму, серця та душі. Якщо звершувати молитву саме так, то вона стане для нас надійним другом у творенні добра і віддаленні від зла. Згадування Аллага і звернення до Нього є найвеличнішою справою, на яку тільки здатна людина.

Аллаг сказав:

"Читай те, що було відкрито тобі з Писання, та звершуй молитву. Воістину, молитва стримує від розпусти й неприйнятного! Але згадка Аллага — важливіша, і Він знає те, що ви робите!" (Сура "аль-Анкабут", аят 45)

Той, хто вважає, що звершення молитви – це лише фізичні рухи, яким передують ритуальне омовіння, повинен знати: те, що він бичить є зовнішнім проявом внутрішнього звеличення Аллага. Перша фраза, з якої починається молитва, – Аллаг Великий (Аллагу Акбар). Після того моїльник із повною смиренністю звершує поясний поклон, з повним визнанням величчя Аллага і

усвідомленням своєї немічності. Він вимовляє: "Свят мій Всемогутній Господь! (Субхана Раббія аль-Азим)". Потому звершує земний поклон, наближаючись до Аллага з надією отримати відповідь на свої звертання. Він вимовляє: "Свят мій Усевишній Господь! (Субхана Раббія аль-А'ля)..." Так виконуються усі частини молитви та слова, які є не просто рухами, але важливими моментами, під час яких віруючий звертається до свого Творця, Який створив його, дав життя та можливість заробити щастя.

Аллаг зобов'язав мусульман звершувати п'ять обов'язкових молитов протягом доби. Їх можна робити будь-де, але Аллаг особливо спонукав звершувати їх у мечетях, аби мусульмани були разом й допомагали одне одному в питаннях мирського та вічного життя.

“

Молитва була найбільшою насолодою пророка Мухаммада (мир йому та благословення Аллага)

Заповідна мечеть (аль-Месджід аль-Харам) – найвеличніша мечеть для мусульман. В ній розташована Кааба (споруда кубічної форми), яку побудував пророк Ібрагім (Авраам) (мир йому). В Корані мусульманам було наказано для звершення молитви повертатися в її напрямку де б вони не були, з тим переконанням що сама Кааба не може ані заподіяти шкоди, ані допомогти.

Іслам також закликає звершувати додаткові, бажані молитви (навафіль) щоразу, коли мусульманин має насагу до них.

Мусульмани звершують свої молитви, повернувшись у напрямку Каби. Каба – це кубічна споруда, яку здавна побудував Ібрагім – його ще називають “батьком пророків” (мир йому). Ця будова розташована у Мецці, на заході Аравійського півострова. До неї звершували паломництво пророки (мир їм усім). Мусульмани переконані, що Каба – це лише кам’яна споруда, яка не може нашкодити або принести якусь користь. Але Аллаг наказав поклонятися усім мусульманам в одному напрямку під час звершення молитви.

Заклик на молитву (азан):

Заклик на молитву (азан): Заклик, який сповіщає людей про настання часу молитви та закликає до її звершення, називається *азан*.

Азан є одним із видів згадування та звеличення Аллага. Він готує мусульман до приходу на молитву. Нижче приводяться слова азана:

1. Аллагу Акбар, Аллагу Акбар, Аллагу Акбар, Аллагу Акбар (*Аллаг Великий*).
2. Ашгаду алля іляга ілля Ллаг, Ашгаду алля іляга ілля Ллаг (*Я свідчу, що немає божества гідного поклоніння, окрім Аллага*).
3. Ашгаду анна Мухаммадан Расулю Ллаг, Ашгаду анна Мухаммадан Расулю Ллаг (*І я засвідчую, що Мухаммад Його раб та Посланець*).
4. Хаййя ‘аля с-Саляг, Хаййя ‘аля с-Саляг (*Поспішайте на молитву*).
5. Хаййя ‘аля ль-Фалях, Хаййя ‘аля ль-Фалях (*Поспішайте до усніу*).
6. Аллагу Акбар, Аллагу Акбар (*Аллаг Великий*).
7. Ля іляга ілля Ллаг (*Немає божества, гідного поклоніння, окрім Аллага*).

Милостиня (закят)

Усі погоджуються, що вирішення проблеми надмірного багатства та крайньої бідності є надзвичайно важливою. Чим більша прірва соціального розшарування між багатими та бідними, тим стрімкіше суспільство зануриться у злочинність та розлад. Безліч економічних систем, філософських трактатів та законодавчих баз ставлять собі за мету вирішення цієї проблеми. А якою є позиція ісламу у цьому питанні?

Аллаг зобов'язав багатих мусульман щорічно виділяти 2,5% від своїх надлишкових заощаджень на користь бідних та нужденних. Аллаг зробив це третім стовпом ісламу.

Закят, який виділяє багатій на користь бідних, є правом нужденних, які отримують його без ініціативи заможних чи їх бажання зробити благодійність. Така виплата жодним чином не принижує їх гідності.

Ця витрата є найменшим обов'язком багатого мусульманина. Що стосується більших пожертв, то людей не обмежено в цьому питанні й вони можуть змагатися одне з одним у звершенні добрих справ. Результатом таких витрат буде покращення здоров'я та збільшення майна, а також на них чекатиме успіх, щастя та велика винагорода у наступному житті.

Як сказано в Корані:

“Прикладом тих, які жертвують майно своє на шляху Аллага, є зернина, з якої виросло сім колосків, а у кожному колоску — сто зернин. Аллаг дає більше тому, кому побажає. Аллаг — Всеосяжний, Всезнаючий!” (Сура “аль-Бакара”, аят 261)

В Корані йдеться, що витрачання майна на потреби нужденних є очищенням душі. Аллаг, звертаючись до Свого шляхетного Посланця (мир йому та благословення Аллага), сказав:

“Приймай пожертву з майна їхнього, щоб очистити їх і піднести цим!” (Сура “ат-Тавба”, аят 103)

Також в Корані йдеться про те, що скнара, який не допомагає бідним та нужденним, найпершим зазнає збитку. Адже він власноруч поскипує заробити собі щастя у мирському та вічному житті.

В Корані говориться:

“Ось вас закликають жертвувати на шляху Аллага, але дехто серед вас скупий. Той, хто скупий, скупий лише на шкоду собі. Аллаг — Багатий, а ви — бідні! Та якщо ви відвернетесь, то Він замінить вас іншими людьми, які не будуть схожими на вас!” (Сура “Мухаммад”, аят 38)

Цей великий стовп ісламу втілює у життя принцип взаємодопомоги, підтримки та рівноваги між усіма

шарами суспільства. Якщо закят виділятиметься тим категоріям, які на нього заслуговують, то не залишиться бідних. Так траплялося в часи перших мусульман. Відповідальні за передачу закят по всій країні шукали тих, кому можна було віддати милостиню та допомогу, але не знаходили таких.

Втілення цього принципу веде до зміцнення зв'язку та любові між членами суспільства, адже людська душа так створена, що тягнеться до того, хто зробив їй добро. Таким чином, члени суспільства починають жити у взаємній любові та підтримці, немов одна споруда, де кожен елемент підтримує одне одного. В такому суспільстві злочинність зводиться до мінімуму або взагалі зникає.

Закят, який виділяє багатій на користь бідних, є правом нужденних, які отримують його без ініціативи заможних чи їх бажання зробити благодійність. Така виплата жодним чином не принижує їх гідності.

Коран порівнює тих, хто жертвує своїм майном заради задоволення Аллага, з зерниною, з якої виросло сім колосків, а у кожному колоску — сто зернин, таким чином ця зернинка збільшилась у сімсот разів.

Піст (сіям)

Кожен з нас захоплюється людиною, яка може контролювати себе і утримуватися від їжі, дотримуючись дієти або виконуючи медичні настанови. Ми вважаємо такий вчинок проявом успіху і суттєвим досягненням, бо вона підкорила свою пристрасть заради високої мети...

Мусульманин, який постує, бажає досягти ще величнішої мети. Він хоче очистити свою душу, контролювати свою пристрасть та підкоритися наказу Наймудрішого із мудрих.

Піст є п'ятим стовпом ісламу. Піст – це обов'язок кожного дорослого мусульманина, який фізично спроможний його тримати. Постуючий має утримуватись від їжі, пиття та статевих відносин зі своєю дружиною від світанку до заходу сонця. Піст триває на протязі місяця Рамадан, який є дев'ятим місяцем ісламського місячного календарю.

Пророк Ісламу (мир йому та благословення Аллага) звернув увагу на те, що хто не змінив себе та не покращив свій норов після дотримання посту, той не отримав користі від свого посту.

В Корані йдеться про те, що піст був приписаний і попереднім громадам, хоча форма його дотримання могла відрізнятися. Але мета посту єдина і незмінна – це поклоніння Аллагу.

Аллаг сказав в Корані: “О ви, які увірували! Встановлено для вас піст — так само, як був він встановлений

для тих, які жили раніше за вас. Можливо, будете ви богобоязливі!” (Сура “аль-Бакара”, аят 183)

Коли мусульманин щоденно, протягом певного часу, перемагає власні пристрасті, він стає господарем своєї душі. Він може керувати нею і вберегти себе від скоєння забороненого і в інші місяці року. Саме тому Пророк (мир йому та благословення Аллага) звернув увагу на те, що хто не змінив себе та не покращив свою вдачу після дотримання посту, той не отримав користі від нього. Він (мир йому та благословення Аллага) сказав: “Аллаг не має потреби в тому, аби людина відмовлялася від своєї їжі та пиття, якщо не полишить поганих слів та справ”. (Аль-Бухарі, 1804)

В Корані йдеться про те, що піст був приписаний і попереднім громадам, хоча форма його дотримання могла відрізнятися. Але мета посту єдина і незмінна – це поклоніння Аллагу.

Голод та спрага, яку відчуває той, хто постує, є найбільшим фактором мотивації до допомоги бідним та нужденним, які, попри всі свої зусилля, не можуть знайти їжі та пиття.

Пост нагадує мусульманину про голод бідняків та їх потребу у їжі

Паломництво (хаджж)

У більшості релігій існують певні обрядові подорожі, в яких віряни демонструють своє поклоніння Творцю...

Але найвідомішим та найвизначнішим щорічним паломництвом в ісламі залишається хаджж. Раз на рік в хаджжі, на маленькому клаптику землі зустрічається більше 3,000,000 мусульман!

Що таке хаджж?

Хаджж – це четвертий стовп ісламу. Його обов'язково треба здійснити хоча б один раз у житті тому, хто має матеріальну та фізичну можливість.

Хаджж – це велика подорож, яка стирає кордони між людьми, де не важливо якої ти національності, громадянства чи соціального стану. Усі одягнені в єдиний одяг, одного кольору, виголошують один заклик, який відображає зв'язок між людиною та її Господом: "Ляббейка Лагумма ляббейк! Лаббейка ля шаріка ляка-ляббейк! Інна ль-Хамда ва н-Ні'мата ляка ва ль-Мульк! Ля шаріка ляк!"

Це означає: "Ось я перед тобою, о Аллаг! Ось я перед тобою, у Тебе немає рівних! Ось я перед тобою! Уся хвала, милість та влада належить Тобі! У Тебе немає рівних!"

Це носить наступний смисл: "Ми відповіли на Твій заклик, о Господь! Ми прийшли, вимовляючи своїми мовами та підтверджуючи своїми серцями, що лише Ти заслуговуєш на поклоніння, і ніхто інший. Лише ти заслуговуєш на повну хвалу. Ти – Творець, Даруючий милості та Володар, у Тебе немає рівних!"

Хаджж – це духовне паломництво, в якому мусульманин звершує обряди та вимовляє слова, метою яких є згадування Аллага та прояв своєї потреби в Ньому. Мусульманин благає в Нього прощення і має надію на Його винагороду. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Ритуальний обхід навколо Каби (таваф) та проходження між пагорбами ас-Сафа і аль-Марва (са'їй) звершуються заради згадування Аллага". (Ібн Абу Шейба, 15334)

Одяг того, хто прямує до Мекки для звершення обрядів хаджу, після того як він зніме з себе свій повсякденний одяг, - два шматки білої тканини, яку він одягає для того аби оголосити свою покору Всевишньому Аллагу, а також рівність з кожним, хто прибув для звершення хаджу.

Сім'я в ісламі

Треба

Треба сказати, що багато сучасних сімей – це лише група людей, які мають ключі від спільного житла.

На жаль, люди намагаються уникнути відповідальності за своїх дружин та дітей, кажучи: "Чому б мені не податися на пошуки насолоди і втілення моїх бажань, забувши про всіх і все?"

Така тенденція простежується сьогодні, хоча й виникла досить давно. Насправді, вона уособлює в собі егоїстичні прояви та нахили і завдає згубних наслідків як людині, так і суспільству в цілому.

Саме тому іслам приділяв велику увагу турботі. Він збудував родинну інституцію, чітко визначивши права та обов'язки усіх членів родини. Адже родина, з точки зору ісламу, є центром освіти, виховання та розвитку. Якщо родина буде згуртованою та праведною, то таким буде й усе суспільство.

Турбота ісламу про родину виявляється у багатьох закономірностях, серед яких:

Іслам наголосив на укладанні шлюбу та створенні родини.

- Іслам вважає шлюб та створення родини однією із найшляхетніших справ і традицією пророків. Коли деякі сподвижники Посланця Аллага (мир йому та благословення Аллага) хотіли повністю присвятити себе поклонінню, звершенню молитов, посту та залишити шлюб, то він (мир йому та благословення Аллага) сказав їм: "Але ж я постую та розговляюся, молюся та сплю, одружуюсь із жінками. А той, хто не бажає слідувати моїй Сунні, не має до мене жодного відношення!" (Ат-Тіріміді, 4776)
- Коран розповідає нам про незліченні милості та знамення, які Аллаг створив для людини. Серед них першими згадуються любов, милосердя та спокій між подружжям. Аллаг сказав:
- Пророк (мир йому та благословення Аллага) спонукав молодь до шлюбу, в якому вони знайдуть заспокоєння і зможуть вгамувати свою пристрасть правильним та законним шляхом.

"Серед Його знамень — те, що Він створив вам дружин із вас самих, щоб ви знаходили в них спокій, і встановив між вами любов і милосердя". (Сура "ар-Рум", аят 21)

● Іслам заохочує до спрощення та полегшення укладання шлюбу. Аллаг обіцяв піклуватися про того, хто прагне до шлюбу. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Аллаг зобов'язався допомогти трьом категоріям людей", - і згадав серед них людину, яка одружується, прагнучи цнотливості. (Ат-Тіріміді, 1655)

“

Коран розповідає нам про незліченні милості та знамення, які Аллаг дав людині. Серед них першими згадуються любов, милосердя та спокій між подружжям.

2

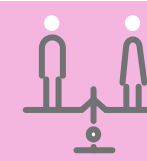
Іслам пошанував кожного члена родини: як чоловіка, так і жінку.

Іслам поклав відповідальність за виховання дітей на їх батька та матір. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Кожен з вас – пастир, і кожен з вас несе відповідальність за свою паству. Правитель – пастир, і несе відповідальність за свою паству, і чоловік – пастир для своєї сім'ї і несе відповідальність за свою паству, і жінка – пастир в домі свого чоловіка і несе відповідальність за свою паству, і слуга – пастир майна свого господаря і несе відповідальність за свою паству. Кожен з вас – пастир і несе відповідальність за свою паству". (Аль-Бухарі, 853)

Іслам заборонив негоже ставитись до батьків, навіть якщо це буде якесь слово чи звук, який може вказувати їм на щось неприємне.

4

Іслам закликав виконувати права синів та дочок й справедливо ставитись до них:

Посланець Аллага (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Людині достатньо гріха, якщо вона не виконає прав тих, про кого вона зобов'язана піклуватися" (Абу Дауд, 1692).

Також він (мир йому та благословення Аллага) сказав, особливо звертаючи увагу на витрачання майна на дівчаток: "У кого народиться одна дочка або більше, і він добре виховуватиме її та буде піклуватися про неї, тому вони стануть щитом від Вогню!" (Аль-Бухарі, 5649)

3

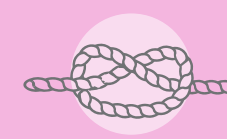

Іслам дбає про повагу, піклування та покору батькам аж до самої смерті:

Якого б віку не досягли син чи донька, вони мають поважати своїх батьків та добре до них ставитись. Це важливе питання Аллаг пов'язав із поклонінням Собі. Він заборонив негоже ставитись до них або казати їм щось неприємне. Аллаг сказав:

"Наказав вам Господь твій не поклонятися нікому, крім Нього, а також ставитись якнайкраще до батьків. І коли хтось із них — чи вони обоє — досягне старості, то не говори їм: «Фе!», не гримай на них і говори їм тільки гідні слова". (Сура "аль-Ісра", аят 23)

5

Іслам зобов'язав мусульманина підтримувати родинні зв'язки:

Це означає: мусульманин зобов'язаний підтримувати добрі відносини з родичами як з боку батька, так і з боку матері. Це є однією із найкращих справ в ісламі. Він попереджає від поривання родинних зв'язків або від їх погіршення, адже це є одним із найтяжчих гріхів. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "До Раю не увійде той, хто пориває родинні зв'язки!" (Муслім, 2556)

Положення жінки в ісламі

Швидкий перегляд реклами по телебаченню, на біл-бордах або обкладинках журналів викликає у нас відчуття відрази через злочин, який скоїла матеріалістична цивілізація щодо жінки. Вона дивиться на жінку як на товар чи об'єкт насолоди, за допомогою якого можна втамувати свою пристрасть...

Насправді, це ще одне обличчя зневаги до жінки. Вона так само залишається об'єктом насолоди, товаром, який можна купувати і продавати, однак все це набуло не такої примітивної форми, на відміну від попередніх суспільств.

Жінка на протязі багатьох сторіч не могла звільнитися від цього тиску та гноблення. Але, все ж таки, вихід знайшовся.

Коли з'явився іслам, понад 1400 років тому, він провів справжню революцію у відносинах, які відкрито гнобили жінку. Іслам ввів для жінки закони, які до найменших дрібниць зберегли її статус та права. Іслам зробив жінку шанованою – тією, яка окрилено несе своє послання у житті!

Саме тому одна із найдовших сур Корану називається "ан-Ніса" ("Жінки"). У ній йдеться про положення та принципи по відношенню до жінки. Аллаг в Корані розповідає нам різноманітні історії про праведних жінок. Навіть одна із сур названа на честь Марії, матері Іси (мир йому).

Іслам прийшов аби змінити неправильний погляд на жінку. Адже Аллаг створив її людиною, а не якимось товаром. Він створив її супутницею усього життя, а не супутницею однієї ночі. Він зробив її опорою любові та милосердя, а не лише опорою пристрасті та насолоди.

Повага до жінки втілюється у наступних законах:

- Іслам дав жінці можливість обирати чоловіка. Він поклав на неї велику відповідальність у сфері виховання родини. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Жінка – пастир в домі свого чоловіка і несе відповідальність за свою паству". (Аль-Бухарі, 853)
- Іслам залишив жінці її прізвище та честь називатися по-батькові. Після одруження жінка залишає собі прізвище своєї родини.
- Іслам зрівняв чоловіка та жінку у різних питаннях, зокрема, у фінансових взаєминах. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Жінки – рідні сестри чоловіків". (Абу Дауд, 236)

В той самий час, коли деякі ЗМІ зводять наклеп на іслам, нібито він гнобить жінку, принижує її та не надає прав, ми бачимо, що 75% новонавернених мусульман у розвинених країнах – це жінки! Особливо, вони приймають іслам після того, як дізнаються про закони, пов'язані із родинними питаннями!

(THE INDEPENDENT, 6-11-2011)

- Іслам зобов'язав чоловіка доглядати за жінкою та без докори витратити на неї своє майно, якщо жінка належить до категорій, на які він має витратити (дружина, мати та дочка).
- Іслам щедро та справедливо дав жінці право наслідування майна. В деяких випадках вона має долю рівну до долі чоловіка, а в інших ця доля може бути більшою чи меншою. Все залежить від ступеня її спорідненості та від фінансової відповідальності, яку вона несе. Буде несправедливим звертати увагу на меншу долю жінки, яку вона отримує від спадщини за певних обставин, та не брати до уваги ті фінансові обов'язки, які Аллаг приписав чоловікові. До них належить обов'язок витрачання на жінку. Іслам є універсальною та врівноваженою системою, яка не пригнічує жодну зі сторін.
- Іслам звертає особливу увагу на гідність та шляхетність допомоги слабкій жінці, навіть якщо вона не є родичкою. Іслам закликає допомагати їй. Він назвав це однією із найкращих справ перед Аллагом. Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Той, хто піклується про вдову та бідняків, подібний воїну на Шляху Аллага; та тому, хто молиться вночі та постує вдень". (Аль-Бухарі, 5661)

“Іслам щедро та справедливо дав жінці право наслідування майна. В деяких випадках вона має долю рівну до долі чоловіка, а в інших ця доля може бути більшою чи меншою.

Іслам звертає особливу увагу на піклування про жінок:

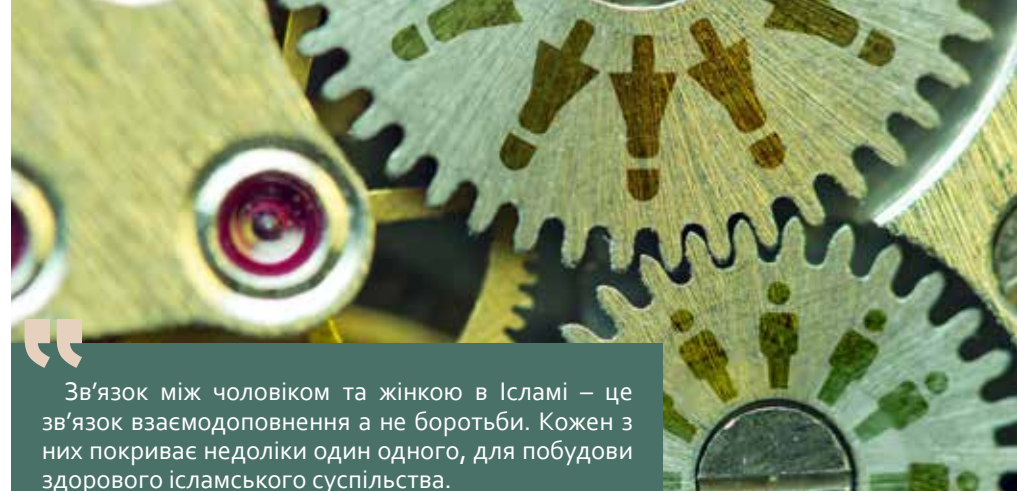
Мамір: одного разу до Посланця Аллага (мир йому та благословення Аллага) прийшов чоловік та запитав: "О Посланець Аллага, хто з людей заслуговує найдобрішого ставлення?" Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Твоя мати". Потім чоловік запитав: "А потім хто?" Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Твоя мати". Далі чоловік запитав: "А потім хто?". Пророк сказав: "Твоя мати". Потім чоловік запитав: "А потім хто?" Пророк сказав: "Твій батько". (Аль-Бухарі, 5626)

Дочка: Пророк (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Той, хто є батьком трьох дочок, до яких він виявляє терпіння і яких годує, поїть та вдягає зі свого майна, тому вони стануть щитом від вогню в Судний день!" (Ібн Маджа, 3669)

Дружина: Посланець Аллага (мир йому та благословення Аллага) сказав: "Найкращим із вас є той, хто є найкраще ставиться до своєї сім'ї, і я – кращий з-посеред вас у ставленні до своєї сім'ї". (Ат-Тірмізі, 3895)

“

Зв'язок між чоловіком та жінкою в Ісламі – це зв'язок взаємодоповнення а не боротьби. Кожен з них покриває недоліки один одного, для побудови здорового ісламського суспільства.

В ісламі немає боротьби між статями:

В ісламі немає міжстатевого протистояння, ніхто не змагається один з одним, не намагається зайняти місце іншого, не ганить чужого ім'я і не шукає недоліків.

Як людина може воювати проти своєї другої половини? Як можна боротися із рідною сестрою? Посланець Аллага (мир йому та благословення Аллага) сказав, що жінка – це рідна сестра чоловіка. Між ними існує зв'язок взаємодоповнення. Кожен доповнює іншого у становленні мусульманського суспільства.

Коран демонструє їх взаємодоповнення так:

“Вони — наче одяг для вас, а ви — наче одяг для них!” (Сура “аль-Бакара”, аят 187)

Та слабкість, яку бачить чоловік у жінці, є іншою стороною прояву сили, якої не відчуває і не має чоловік. Родині потрібна така сила...

Ті недоліки, які жінка бачить у чоловіка, є проявом можливостей, яких вона не має. Суспільне життя вкрай потребує цього...

Створити рід людський із двох статей – чоловіків та жінок – а потім зробити їх абсолютно схожими одне на одного, було б як мінімум нелогічно.

Коли деякі чоловіки забажали мати права, які належать жінкам, а деякі жінки забажали мати права, які належать чоловікам, було зіслано аят Священного Корану:

“Не бажайте того, шляхом чого Аллаг віддав перевагу одним із вас перед іншими. Чоловіку — частка з того, що отримав він, а жінці — частка з того, що отримала вона. Тож просіть у Аллага ласки Його!” (Сура “ан-Ніса”, 32)

Кожен з них є пошанованим, особливим і виконує відведену йому роль, виконує ті обов'язки, які покладено на нього, намагаючись заробити вдоволення Аллага. Шаріат не відстоює позицію чоловіка або жінки. Він дивиться на них як на людей, як на членів родини та членів мусульманського суспільства.

Чоловік

Жінка

Більшість народів, особливо тих, які досягли певного розвитку цивілізації, вважали, що це питання має регулюватися певними законами та правилами, аби життя не перетворилося на небезпечний хаос та не стерлася межа між людиною та твариною.

Зв'язок між чоловіком та жінкою:

У всі часи люди намагалися налагодити взаємини між чоловіком та жінкою за допомогою певних законів, правил, етичних норм та традицій. На протязі всієї історії існувало багато думок та точок зору з цього приводу. В книгах з історії згадуються приклади народів, які не вважали наготу та статеву розбещеність чимось неприйнятним. Також існували народи, які заковували жінку у залізні кайдани, "підключись" про її цнотливість.

Більшість народів, особливо тих, які досягли певного розвитку цивілізації, вважали, що це питання має регулюватися певними законами та правилами, аби життя не перетворилося на небезпечний хаос та не стерлася межа між людиною та твариною.

Природа відносин між чоловіком та жінкою в ісламі:

Зв'язок між чоловіком та жінкою регулюється в ісламі не за допомогою вигаданих людиною принципів, історичних чи географічних чинників. Він регулюється ідеальною системою, яка відповідає потребам будь-якого часу та місця. Аллаг зіслав цю систему для людей у Священному Корані. За нею вчиняв Посланець Аллага Мухаммад (мир йому та благословення Аллага).

Цей зв'язок має різні форми і залежить від ступеню спорідненості жінки до чоловіка. Іслам чітко висвітлює це питання.

Чоловіки по відношенню до жінки бувають декількох видів:

1. Чоловік:

Немає більш красномовного та точного опису взаємин між чоловіком та дружиною, аніж слова Корану. Аллаг назвав чоловіка “одягом” для жінки, а жінку – “одягом” для чоловіка. Це є ідеальним прикладом душевного, морального та тілесного зв'язку між ними. Аллах сказав:

“Вони — наче одяг для вас, а ви — наче одяг для них!” (Сура “аль-Бакара”, аят 187)

2. Близький родич:

Близький родич (махрам) – це той чоловік, який ніколи не може одружуватись із цією жінкою через наявність між ними тісної спорідненості. Взагалі існує 13 категорій близьких родичів-чоловіків. До них належить батько, дід, син, брат, дядько по батьку та дядько по матері, син брата чи сестри, син сина чи син сестри тощо.

Жінка може з'являтися перед такими чоловіками без хіджабу, але не оголеною

3. Сторонній:

Сторонній чоловік – це кожен чоловік, який не є близьким родичом.

Іслам встановив закони та правила, які регулюють зв'язок між стороннім чоловіком та жінкою. Їх метою є збереження честі та закриття дверей шайтана, який може нашіптувати людині скоїти гріх. Той, Хто створив людину, краще знає, що корисно для неї. Сказано в Корані:

“Невже цього не знатиме Той, Хто все створив? Він є Проникливим, Всевідаючим!” (Сура “аль-Мульк”, аят 14)

Чому іслам приписує жінці вдягати хіджаб перед сторонніми чоловіками?

- Іслам приписує жінці вдягати хіджаб, аби вона могла якнайкраще виконати свою роль у житті та суспільстві, а також досягти успіху в освітній та практичній сфері, зберігаючи, при цьому, свою гідність та цнотливість.
- Зменшення можливості скоїти гріх. З одного боку це гарантія чистоти суспільства, а з іншого – збереження жіночої гідності.
- Допомога чоловікам, які дивляться на жінку, у збереженні цнотливості та контролю над собою. Вони ставляться до жінки як до людини, яка має освіту, знання та належне виховання, а не лише як до об'єкта гамування статевих інстинктів.

Правила, які регулюють зв'язок чоловіка із чужою жінкою:

1. Відведення погляду:

Аллаг наказує як чоловіку, так і жінці опускати погляди, тобто не дивитися на те, що може збудити статевий інстинкт. Таким є шлях до цнотливості та збереження честі. Якщо ж людина дивитиметься на все, що їй заманеться, то це призведе до гріхів та мерзоти. В Корані сказано:

“Скажи віруючим чоловікам, щоб вони відводили свої погляди й закривали свою наготу. Так буде чистіше для них. Воістину, Аллагу відомо про те, що вони роблять! Скажи віруючим жінкам, щоб вони відводили свої погляди й закривали свою наготу”. (Сура “ан-Нур”, аяти 30-31)

2. Відносини, які ґрунтуються на етиці та моральних засадах:

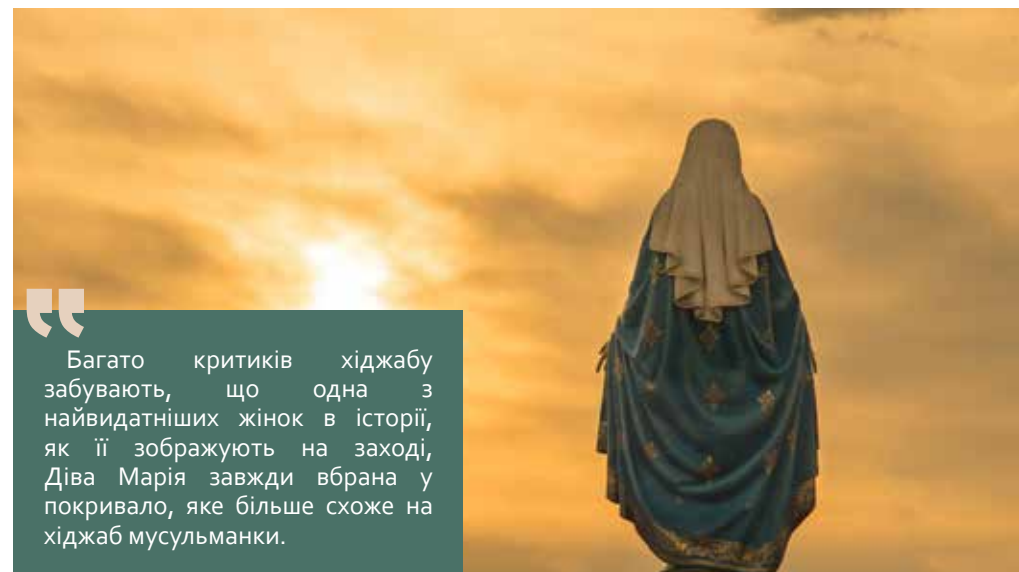
Чоловік може стикатися із жінкою за професійних чи освітніх обставин. В таких випадках він повинен виявляти

до неї шанобливе ставлення, а також сторонитися усього, що може збудити статевий інстинкт.

3. Хіджаб:

Аллаг приписав жінці хіджаб і не приписав його чоловіку, адже жінка є об'єктом уваги та краси. Аллаг зробив її спокусою для чоловіка. Жінка є більшою спокусою для чоловіка, аніж чоловік для жінки. Саме тому на протязі усієї історії жінка користувалась пристрастю чоловіка, але не навпаки. Подібне ми можемо сьогодні спостерігати у різних ЗМІ.

Хіджаб в ісламі – це коли жінка за присутності сторонніх чоловіків закриває усе тіло, крім лица та кистей рук.

Багато критиків хіджабу забувають, що одна з найвидатніших жінок в історії, як її зображують на заході, Діва Марія завжди вбрана у покривало, яке більше схоже на хіджаб мусульманки.

A close-up photograph of a fresh salad served on a dark, possibly black, plate. The salad is composed of several types of green leafy vegetables, including arugula with its characteristic serrated leaves and some darker green, more tender leaves. It is garnished with sliced red tomatoes, a wedge of orange, and a slice of a white mushroom. The background is a rustic wooden surface, and the lighting is soft, highlighting the textures of the ingredients.

Приписи ісламу щодо їжі та пиття

Цілком

Цілком природньо, що першим питанням людини, яка цікавиться ісламом, буде: "Чому вони забороняють алкоголь та свинину?"

Цілком природньо, що першим питанням людини, яка цікавиться ісламом, буде: "Чому вони забороняють алкоголь та свинину?"

Для того, щоб дати відповідь на запитання, роз'яснимо деякі речі:

Коран дозволяє мусульманам користуватися усім, що є на землі. Про це ясно йдеться в Корані.

(Сура "аль-Бакара", аят 29)

Серед усіх дозволених благ є їжа та пиття. Виняток складають лише деякі різновиди, які шкодять здоров'ю людини або паморочать її розум. Скоріш за все, Вас цікавить заборона алкоголю та свинини.

Свинина:

В Корані забороняється вживати в їжу свинину. Варто зауважити, що у ті часи араби не знали про свинину. Дехто з них був навіть здивований такою заборонаю. Окрім того, така заборона стосується не лише мусульман, але й юдеїв. Про це йдеться у Старому Заповіті. Ще більше здивування викликає те, що богослови підтверджують заборону свинини у християнстві. Про це було ясно сказано у Новому Заповіті, але з часом цей текст спотворили та змінили.

Немає нічого неправильного у тому, щоб Аллаг випробував нас якимось видом їжі після того, як Він дозволив нам вживати більшість її різновидів. Це випробування нашої віри та покірності Йому. Адаму (мир йому) було дозволено насолоджуватись всіма видами райських благ, проте він був випробуваний заборонаю вживати плоди одного дерева.

Немає нічого неправильного у тому, щоб Аллаг випробував нас якимось видом їжі після того, як Він дозволив нам вживати більшість її різновидів. Це випробування нашої віри та покірності Йому. Адаму (мир йому) було дозволено насолоджуватись всіма видами райських благ, проте він був випробуваний заборонаю вживати плоди одного, конкретного, дерева.

Алкоголь:

Однією із найвідповідальніших та найважливіших справ, які ведуться на міжнародному рівні, є боротьба зі згубними епідеміями і хворобами та встановлення відповідних законів та норм, які б піклувалися про охорону здоров'я людей.

Можливо, наступна інформація буде шокуючою для нас, але за звітом ВООЗ (2 грудня 2011р.) щорічно жертвами алкоголю стають

більше людей, ніж СНІДу, холери і туберкульозу разом узятих! Про це свідчать дослідження, проведені Оксфордським Університетом і опубліковані у журналі "Nature" за 15 березня 2012 р. Це втричі більше, ніж жертви усіх воєн, геноцидів та терористичних актів за цілий рік! Пропонуємо Вашій увазі цифри, які підтверджують сказане, а також звіти "Всесвітньої організації охорони здоров'я".

Щорічно через алкоголь помирає більше ніж 2,500,000 людей. Серед них – **320,000** є підлітками у віці від 15 до 29 років, які помирають по всьому світі через проблеми із алкоголем, що становить 9% серед усіх померлих.

Американське дослідження виявило, що нетверезі студенти скоюють напад на **700,000** інших студентів щорічно.

Звіт, який було видано в 2001 р. виявив, що **80%** злочинів в Естонії скоюють підлітки під впливом алкоголю!

На **світовому** рівні причиною чверті скоєних вбивств є алкоголь.

Усі дані та звіти "Всесвітньої організації охорони здоров'я" закликають світові держави вжити рішучих заходів, які б зменшили або стали б на заваді скоєнню злочинів через вживання алкоголю.

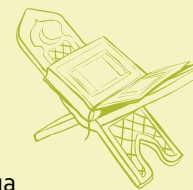

Лише у Великобританії за один рік:

- Було скоєно біля **1,000,000** злочинів, пов'язаних із вживанням алкоголю. Вважається, що біля половини кримінальних злочинів скоюються під впливом алкоголю.
- Алкоголь став причиною приблизно **7,000,000** ДТП, загальний збиток від яких становить приблизно 650 мільйонів австралійських фунтів щорічно.
- Загальна кількість збитків через злочини, які були скоєні на ґрунті вживання алкоголю, щорічно становлять від **8 до 13** мільйонів австралійських фунтів.

Що Коран говорить про алкоголь та п'янки речовини?

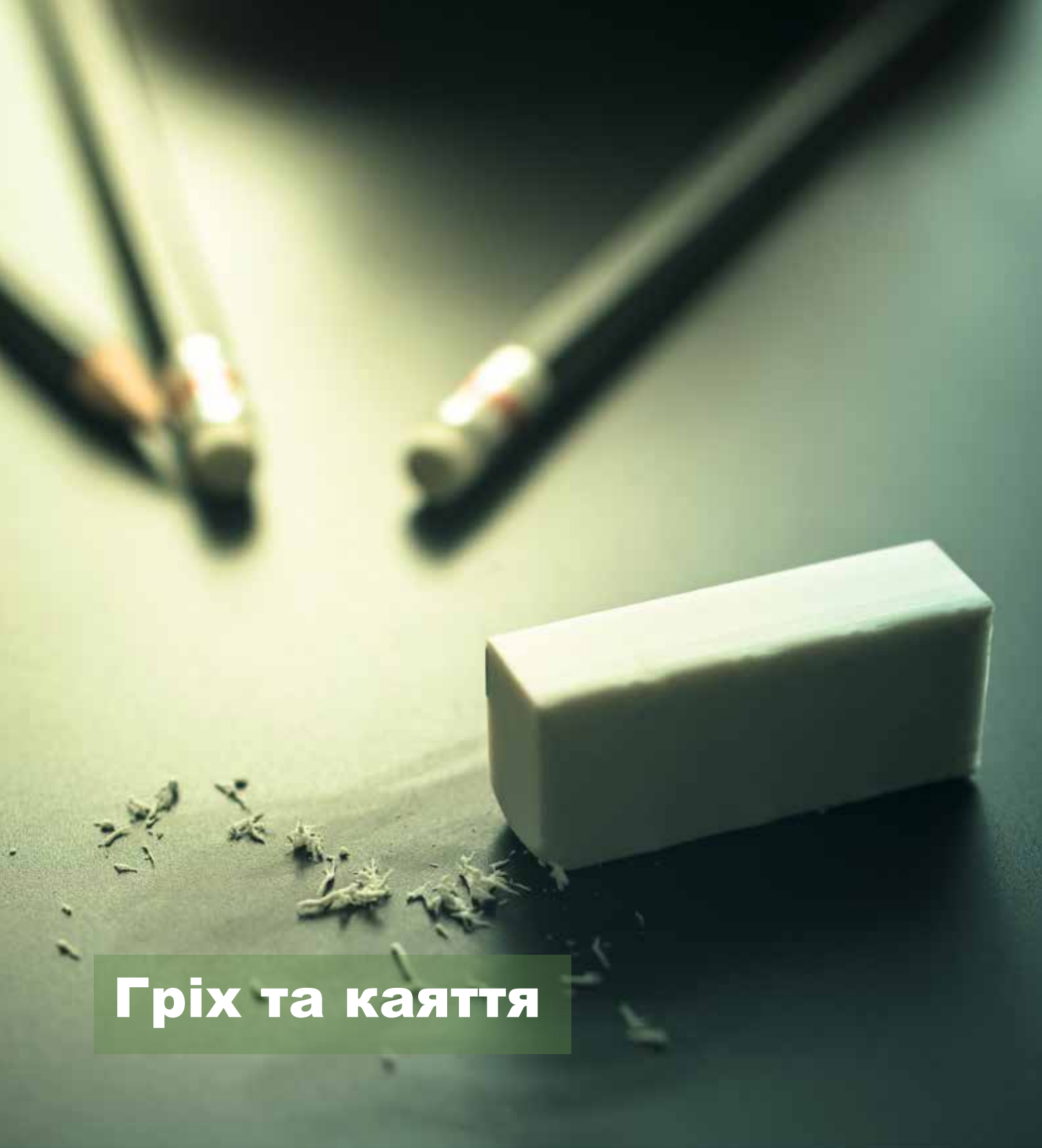
Іслам не став чекати на звіти "Всесвітньої організації охорони здоров'я", аби дізнатися про згубний вплив алкоголю на особистість та усе суспільство. Адже Той, Хто створив людину краще знає, в чому полягає користь для неї та для її суспільства.

Іслам прийшов у середовище арабів в той час, коли алкоголь був невід'ємною частиною їх життя та найбільшою насолодою. Вони пишалися ним та витрачали на нього багато грошей.

Коран дуже мудро та справедливо підійшов до вирішення цієї проблеми. Він зазначив, що алкоголь має певну користь, бо той, хто його вживає, відчуває тимчасове розслаблення та насолоду, які позбавляють його суму та жалю, однак вплив алкоголю на психологічний та фізіологічний стан людини носить вкрай згубні наслідки. В Корані говориться:

"Тебе запитують про вино та азартні ігри. Скажи: «Це все — великий гріх, але й певна користь для людей. Але гріх від них більший за користь!»" (Сура "аль-Бакара", аят 219)

Після того, як віра міцно проникла в серця людей, була зіслана заборона вживання алкоголю. Він названий "витівкою шайтану", яка сіє ворожнечу та ненависть, аби відвернути людину від головних та важливих справ. В Корані людей було запитано: "Чи ви утримаєтесь?" Люди ж відповіли: "Ми утрималась, ми утримались". Після підкорення наказу Аллага, який було зіслано в Корані, алкоголь тік вулицями Медіни!

Гріх та каяття

Філософія

Філософія "гріха та каяття" у багатьох релігіях і вченнях вважається однією з найосновніших проблем. Погляди відносно цього питання різняться так само, як і поняття гріха, каяття та смутку.

Іслам по-особливому сприймає людську природу, з якою її створив Аллаг. Адже їй властиві як схильність до добра, так і схильність до зла. Іслам не розглядає людину нарівні з ангелом, який створений лише зі схильністю до добра. Він стверджує, що кожна людина може помилятися, однак вона має нести відповідальність за власні рішення та вибір. Саме на цій основі ґрунтується уявлення ісламу про гріх та каяття, яке можна підсумувати так:

- В Корані ми ясно бачимо, що як гріх, так і каяття – це особиста справа кожної людини. Не існує первородного гріха, бо людина народжується безгрішною і вона несе тягар гріхів тих, які жили до неї. Не існує такої людини, у якої б було право прощати та відпускати гріхи. Гріх Адама (мир йому) був його власною помилкою, якої він з легкістю позбавився після каяття. Так само будь-яка людина несе відповідальність за скоєне особисто. Шлях до каяття завжди відритий, кожен може докласти зусиль і зробити це, не втрачаючи надію на прощення. Аллаг приймає каяття, незалежно від тяжкості гріхів та їх кількості. Жодна душа не понесе тягар іншої душі. Саме з цим прийшли пророки від Аллага, як сказано в Корані:

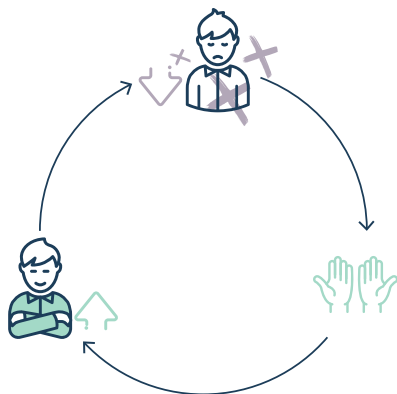
“Чи ж йому не розповіли про те, що у сувоях Муси та Ібрагіма, який

виконав обіцяне? Одна душа не понесе тягар іншої душі. Воістину, людина отримує лише те, до чого прагне. І побачать прагнення її, а потім вона сповна отримує винагороду!” (Сура “ан-Наджм”, аяти 36-41)

- Каяття є одним із найкращих видів поклоніння і наближення до Всевишнього Аллага. Для каяття не потрібно обирати якесь особливе місце, воно не потребує присутності людей або чиеїсь згоди. Навпаки, це – розмова між Аллагом та Його рабами. Серед імен Аллага, згаданих у Корані – “Приймаючий каяття, Милосердний” та “Прощаючий гріхи, Приймаючий каяття”. Коран розповідає, що однією з особливостей богобоязливих людей, які увійдуть до Раю, є те, що коли вони вчиняють гріхи, то намагаються якнайшвидше покаятись і благають про прощення:

Каяття в ісламі – це полишення гріха; відчуття жалю після його вчинення; твердий намір ніколи не повертатися до його скоєння та повернення незаконно відібраних прав їх власникам, якщо такі були.

“І ті, як вчинили щось мерзотне або вчинили несправедливо із самими собою, згадують Аллага та благають у Нього прощення гріхів їхніх; а хто ж прощає гріхи, окрім Аллага? Ті, які не повторюють скоєного, знаючи про це”. (Сура “Аль Імран”, аят 135).

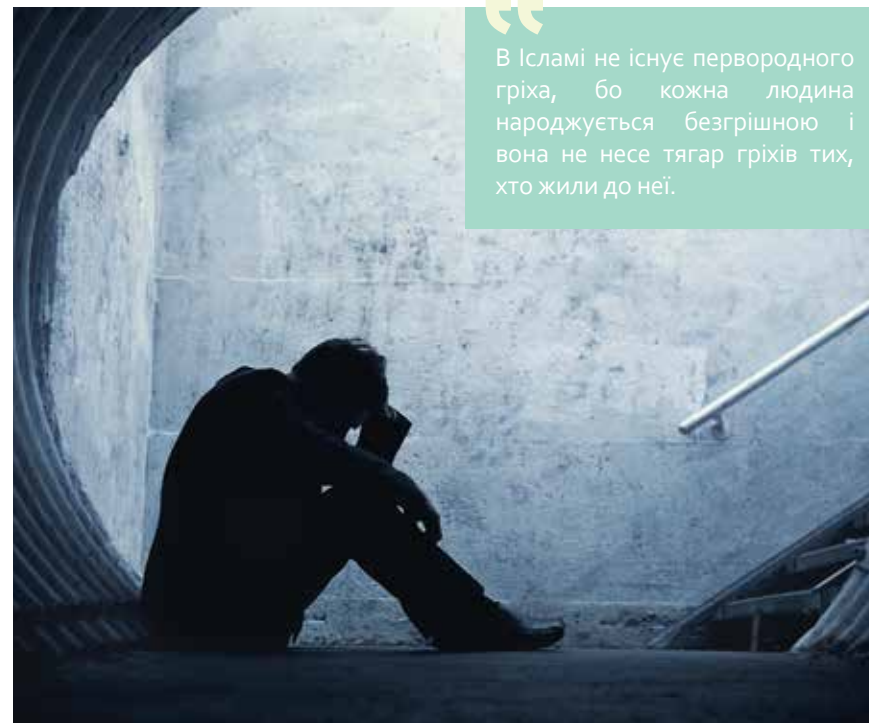
Каяття в ісламі – це полишення гріха; відчуття жалю після його вчинення; твердий намір ніколи не повертатися до його скоєння та повернення незаконно відібраних прав їх власникам, якщо такі були. Якщо ж людина знову скоїла гріх, то це не скасовує її попереднього каяття і гріх, скоєний раніше, до неї не повертається. Людина вчинила новий гріх, за який має розкаятись знову.

Таким чином, в ісламі людина живе між бажанням досягти досконалості, віддаляючись від гріхів, та визнанням своєї слабкої природи, яка іноді може відхилитися від правильного шляху. За будь-яких обставин – в часи богобоязливості чи скоєння помилок – людина не повинна втрачати свого компасу і звертатися із каяттям та благаанням про прощення до Аллага.

У цьому полягає різниця між праведниками та іншими людьми. Про це нас сповістив Коран, сказавши, що богобоязливі люди, якщо скоюють гріх, то згадують Аллага та розкаюються перед ним. Грішники ж чинять по-іншому: вони не звертають уваги на гріхи та нехтують настановами. (Сура “аль-Араф”, аяти 201-202)

В ісламі не існує первородного гріха, бо кожна людина народжується безгрішною і вона не несе тягар гріхів тих, хто жили до неї.

Релігія та розум

Деякі

кажуть, що релігія суперечить розуму і науці, адже релігія, на їх думку, ґрунтується на вигадках, легендах та марновірстві, і тільки наука та філософія є єдиним шляхам, за допомогою якого можна отримати впорядковані знання. Та після детального дослідження ми побачимо, що в таких переконаннях є як доля правди, так і доля вимислу.

Деякі кажуть, що релігія суперечить розуму і науці, адже релігія, на їх думку, ґрунтується на вигадках, легендах та марновірстві, і тільки наука та філософія є єдиним шляхом, за допомогою, якого можна отримати впорядковані знання. Та після детального дослідження ми побачимо, що в таких переконаннях є як доля правди, так і доля вимислу.

Правильність полягає в тому, що деякі релігії насправді іноді суперечать розуму. Їх джерельну базу складають легенди та спотворені вірування, які розходяться з розумом та наукою.

Помилковість полягає в тому, що не можна виносити вирок усім релігіям, не взявши до уваги відмінності, які стосуються їх походження, джерел, складових, методології та доказів.

Той, хто прочитає Коран – головне джерело ісламу – дізнається, що він виділяє розуму таке місце, якого не дають йому жодні інші релігії. Читачеві не потрібно мати надзвичайних здібностей, аби побачити, як він ставиться до розуму та мислення. В Корані більш, ніж тринадцять разів повторюється питання: "Хіба вони не розуміють?"

Читачеві Корану не потрібно мати надзвичайних здібностей, аби побачити, як він закликає його до роздуму та мислення.

Заклик людини до розмірковування, зустрічається в багатьох місцях Корану:

1

Коран звертається до розумної людини, вільної від забобонів та пихи, страху та невігластва. Він закликає увірувати в Аллага на підставі розумних безперечних доказів. Аллаг сказав:

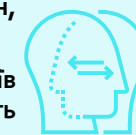
"Чи ж вони просто собі з'явилися із нічого? Чи, може, вони самі — творці, Чи це вони створили небеса та землю? Та ж ні, не впевнені вони!" (Сура "ат-Тур", аят 35-36)

2

Коран дискутує із припущеннями тих, хто з ним не згоден, і відкидає безпідставні заяви:

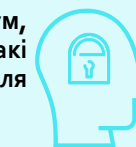
"Вони говорять: «Ніхто не увійде до раю, окрім юдеїв та християн!» Та це лише мрії їхні, тож скажи: «Наведіть доказ цьому, якщо є ви правдивими!»" (Сура "аль-Бакара", аят 111)

3

Коран засуджує тих, хто не використовує свій розум, описуючи їх як тих, хто позбавлений чуття. Адже такі люди не користуються своїм зором та слухом для прийняття правильних рішень. Як про це сказав Аллаг:

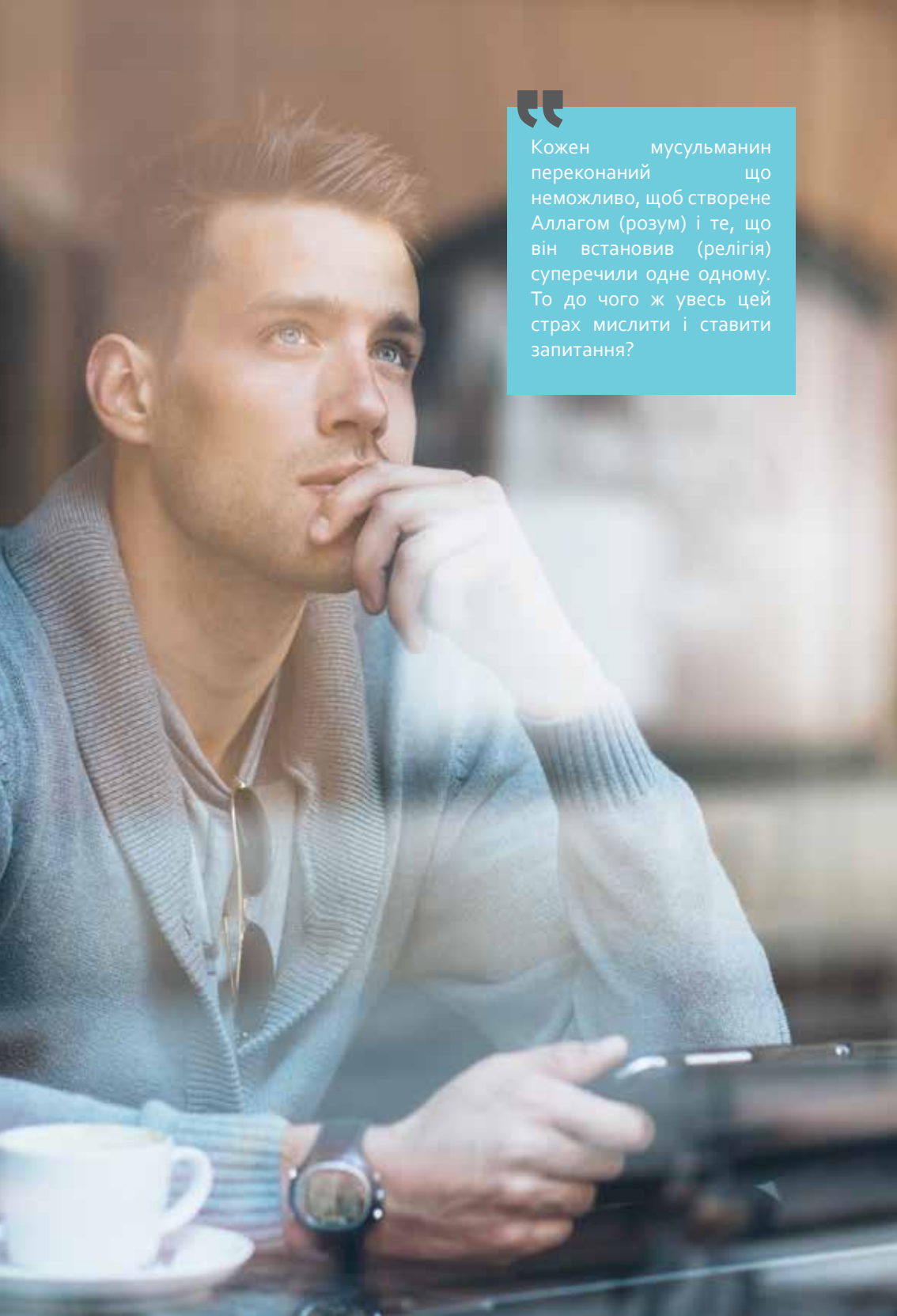
"Невже вони не подорожували землею, маючи серця, якими здатні розуміти, а також вуха, якими здатні слухати? Сліпнуть не очима, а сліпнуть серцями, які в грудях!" (Сура "аль-Хаджж", аят 46)

4

Коран застерігає людину від перешкод, які заважають мислити. Він не обмежився тільки заохоченням до користування органами чуття, але й звернув нашу увагу на пастки нашого розуму, які чатують на мінливу природу людини та заважають приймати правильні рішення.

“

Кожен мусульманин переконаний, що неможливо, щоб створене Аллагом (розум) і те, що він встановив (релігія) суперечили одне одному. То до чого ж увесь цей страх мислити і ставити запитання?

Коран розповідає нам про перешкоди, які можуть стати на заваді здорового мислення:

■ **Сліпе слідування за кимось:** унаслідок віровчення, манери поведінки та негативні стереотипи можуть суттєво вплинути на процеси мислення і завадити людині прийняти істину та відмовитися від омани. Може статися так, що людина взагалі перестане мислити, мотивуючи свою позицію словами: “Це – мої переконання, бо з ними я народився і виріс”. Коран розповідає нам про людей, які частково зрозуміли істину, але сліпе слідування завадило їм прийняти її:

“І коли говорять їм: «Йдіть за тим, що зіслав Аллаг!», то вони відповідають: «Ми йдемо за тим, із чим знайшли батьків наших!» А якщо їхні батьки нічого не розуміли та не йшли шляхом прямим?” (Сура “аль-Бакара”, аят 170)

■ **Впертість та пиха:** розум пізнає істину, але він не бажає підкоритися їй, маючи на меті отримання певної користі, збереження свого статусу або через заздрість та ненависть того джерела, в якому її було згадано. Аллаг сказав про таких людей:

“

Коран закликає людину завжди та за будь-яких обставин керуватися розумом, запитувати, дивитися, роздумувати над створенням самої себе та усього Всесвіту, не спираючись на попередні висновки.

“Вони все ж заперечили їх — несправедливо й зверхньо! Поглянь, яким був кінець нечестивих!” (Сура “ан-Намль”, аят 14)

■ **Залежність від насолод:** можливо, розум знає, де істина, але йому не вистачає сміливості обрати її, через сильну жадобу до насолоди. Коран розповідає про одного чоловіка, якому були даровані знання, було б краще, аби він втілював їх у життя, але він полишив їх і попрямував за своєю пристрастю та миттєвою насолодою. Задоволення, у які він повністю занурився, не дозволили йому прийняти правильне рішення. (Сура “аль-Араф”, аят 175-176)

Коран закликає людину завжди та за будь-яких обставин керуватися розумом, запитувати, дивитися, роздумувати над створенням самої себе та усього Всесвіту, не спираючись на попередні висновки.

Питань та роздумів боїться той, хто приховує у собі щось суперечливе. Що ж стосується істинної релігії, то вона сходиться від Аллага, Який створив людину та наділив її здатністю мислити. Неможливо, щоб створене Аллагом (розум) і те, що він встановив (релігія) суперечили одне одному. То до чого ж увесь цей страх мислити і запитувати?

“Хіба не Йому належить творити й вирішувати? Благословенний Аллаг, Господь світів!” (Сура “аль-Араф”, аят 54).

Іслам – релігія миру

Люди

Люди будуть приголомшені – попри інформацію, яку поширюють ЗМІ – коли дізнаються, що мирне існування займає важливе місце в ісламі. Мусульманин з особливими почуттям щодня повторює слово “мир”.

“Миром” називається Його Рай. Вітання мусульман між собою починається словом “мир”. Молитва мусульман закінчується подвійним промовлянням слова “мир”. Усі ці значення злились воєдино в одній релігії – іслам.

Іслам закликає до миру та поваги прав слабких істот. Посланець Аллага Мухаммад (мир йому та благословення Аллага) сказав: “Одна жінка потрапила до Пекла через кішку: вона тримала її під замком, поки та не померла. Вона не годувала, не поїла її та не давала можливості їсти те, що повзає по землі”. (Муслім, 2242)

А одна розпусна жінка увійшла до Раю через те, що напоїла собаку. (Аль-Бухарі, 3280)

Іслам пропонує дивовижні приклади та закони, які поважають права людей і налагоджує відносини із ними, якими б різними не були наші релігії та погляди. Пророк (мир йому та благословення Аллага) навіть застеріг того, хто утискатиме немусульманина, що він (мир йому та благословення Аллага) особисто стане його супротивником в Судний день. (Абу Дауд, 3052)

Лише невелика кількість людей займається пошуком правди і не піддається впливу ЗМІ – мало, хто зберігає неупередженість і зважено підходить до істини.

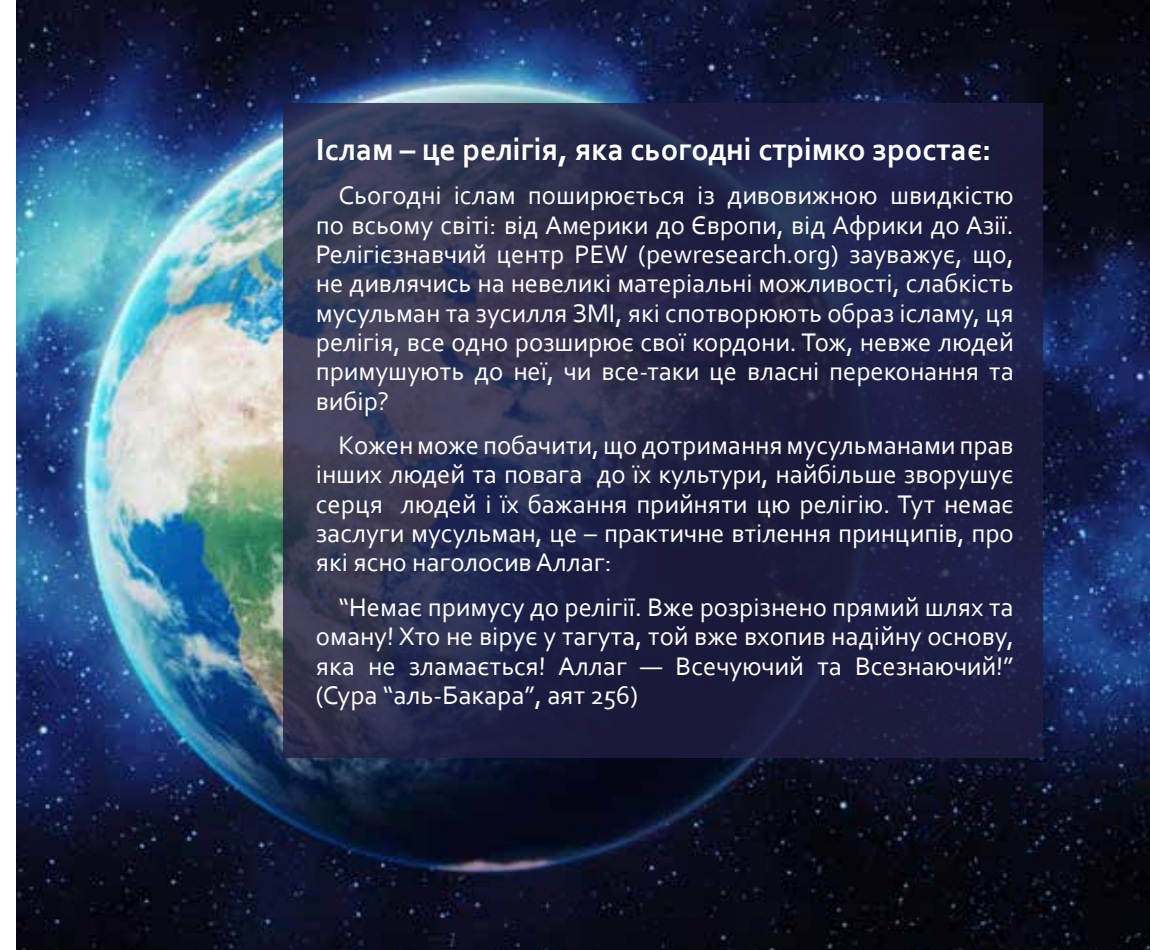
Але іслам, закликаючи до миру між людьми, наголошує на істинному та справедливому мирі, де кожен отримує своє законне право, несправедливий відвертається від тиранії, а насильник – від свого насильства. Мир, який дозволяє злодію красти, нічого не вартий.

Пророк (мир йому та благословення Аллага) застеріг того, хто утискатиме немусульманина, або буде давати йому якусь непосильну роботу, що він (мир йому та благословення Аллага) особисто стане його супротивником в Судний день.

Знаючи реальну картину речей, діяльність ЗМІ так і залишилася мовою невизначених термінів, яку багато людей використовують для просування власних інтересів. У кожного питання є більше, ніж одна сторона і лише невелика кількість людей займається пошуком правди і не піддається впливу ЗМІ – мало, хто зберігає неупередженість і зважено підходить до істини.

Перед Вами деякі факти, над якими варто поміркувати...

Іслам – це релігія, яка сьогодні стрімко зростає:

Сьогодні іслам поширюється із дивовижною швидкістю по всьому світі: від Америки до Європи, від Африки до Азії. Релігієзнавчий центр PEW (pewresearch.org) зауважує, що, не дивлячись на невеликі матеріальні можливості, слабкість мусульман та зусилля ЗМІ, які спотворюють образ ісламу, ця релігія, все одно розширює свої кордони. Тож, невже людей примушують до неї, чи все-таки це власні переконання та вибір?

Кожен може побачити, що дотримання мусульманами прав інших людей та повага до їх культури, найбільше зворушує серця людей і їх бажання прийняти цю релігію. Тут немає заслуги мусульман, це – практичне втілення принципів, про які ясно наголосив Аллаг:

“Немає примусу до релігії. Вже розрізнено прямий шлях та оману! Хто не вірує у тагута, той вже вхопив надійну основу, яка не зламається! Аллаг — Всечуючий та Всезнаючий!” (Сура “аль-Бакара”, аят 256)

Чи примушували людей до прийняття ісламу?

Протягом історії люди використовували силу та примус для нав'язування своїх поглядів та інтересів задля досягнення власної користі. Історія переповнена подібними прикладами з різних релігій та течій.

Вона є свідком спустошливого знищення населення “Нового світу”, коли до них прибули переселенці-колонізатори. Іспанський священик Бартоломей так описав ці побоїща: “Колонізатори не вважали корінне населення за людей. Вони ставилися до них гірше за тварин”.

Brévisima relación de la destrucción de las Indias

(“Короткий опис винищення Індій”) by Bartolomé de las Casas, 1552.

Що ж зробили мусульмани під час правління над новими країнами?

Мусульмани правили Андалузією протягом 8 століть:

мусульмани правили Андалузією (Іспанією), починаючи з 711 й до 1492 р. Вона була центром світової культури та цивілізації. Жодного християнина не примусили прийняти іслам. Навпаки, їх права були збережені, вони вільно займалися торгівлею і займали високі посади у державі. Мусульмани звільнили їх від несправедливості, якої їм завдавали юдеї перш, ніж країною почали правити мусульмани. Історія переповнена схожими прикладами.

Коли ж королева Ізабела та Ферндинанд здобули перемогу над мусульманами, вони заборонили в Іспанії будь-які прояви ісламу й запровадили інквізиційні суди, аби покарати кожного, хто бодай приховано сповідував іслам.

Мусульман вигнали з їх домівок. Але варто звернути увагу, що разом із мусульманами зазнали переслідувань й іудеї, які пішли за ними до ісламських країн, де й знайшли прихисток, безпеку та гідне життя.

Мусульмани правили Індією протягом 1000 років, при цьому 80% її населення залишались немусульманами:

мусульмани правили Індостаном приблизно 1000 років. Вони зберегли для представників інших релігій їх право на поклоніння та звільнили поневолені релігії. Історики підтверджують, що іслам не поширювався за допомогою сили і нікого не примушували його приймати.

Найбільшою мусульманською країною, до якої іслам потрапив без війни та армії, є:

Індонезія – країна, в якій мешкає найбільше мусульман. Кількість її населення складає 250 мільйонів, з яких 87% – мусульмани. Ця країна прийняла іслам в шостому сторіччі по гіджрі через високі моральні принципи мусульманських купців. На її землі не ступало жодне військо. Кров почала проливатися лише після завоювання країни британськими, а потому – голландськими колонізаторами

Мусульмани правили Єгиптом 1400 років, зберігши для коптів їх положення:

мусульмани керували Єгиптом від самого початку існування ісламу. Коли Амр ібн аль-Ас – один зі сподвижників Посланця Аллага (мир йому та благословення Аллага) – завоював його, іслам не просто зберіг коптську релігію та святі місця, але й звільнив коптів від поневолення та утисків, яких вони зазнавали від візантійців через приналежність до іншої течії спільної релігії. До коптів повернулася свобода вільного сповідання своєї релігії. Сьогодні кількість коптів сягає 5 мільйонів осіб.

Між реальністю ісламу та реальністю деяких мусульман

В чому ж полягає протиріччя? Так можуть сказати люди, які познайомилися із законами ісламу, котрий закликає до найвищої моралі, гідного співіснування, принесення користі усьому людству, але після того подивилися на оточуючих мусульман і побачили, що вони дуже далекі від цих піднесених засад. Тож, чи можуть такі люди бути послідовниками істинної релігії?

В чому ж полягає протиріччя? Так можуть сказати люди, які познайомилися із законами ісламу, котрий закликає до найвищої моралі, гідного співіснування, принесення користі усьому людству, але після того подивилися на оточуючих мусульман і побачили, що вони дуже далекі від цих піднесених засад. Тож, чи можуть такі люди бути послідовниками істинної релігії?

Насправді, цей факт викликає розчарування і над ним слід спокійно поміркувати.

- Не кожен, хто приписує себе до ісламу або ж народився в ісламі є мусульманином, який дотримується його приписів. Існує багато недоліків та спотворень щодо розуміння принципів ісламу. Таким є стан справ навколо нас. Деякі “мусульмани” знають із ісламу лише назву!
- В жодному разі ісламу не можна приписувати помилки та погляди таких людей. Ніхто ж не каже: “Свавілля Гітлера походило від його релігії” або “Християнська релігія закликає до екстремізму через те, що Гітлер був християнином” чи “Атеїзм закликає до геноциду, тому що Йосиф Сталін був атеїстом та вбив десятки мільйонів людей”. Усі ці твердження дуже далекі від дійсності та є хибними.

“

В жодному разі не можна приписувати помилки та погляди людей до їх релігії або віровчення.

- У всіх куточках планети на протязі усієї історії існує безліч піднесених прикладів втілення ісламу у життя, який закликає до миролюбності, знань та розвитку: від Індії на сході до Іспанії на заході й досі ми бачимо плоди ісламу – він був і залишається світильником цивілізацій, в яких ми сьогодні живемо. Велика кількість вчених-мусульман постійно дбають про розвиток людства у всіх наукових сферах, але, на жаль, західні СМІ ніколи про них не говорять і не знайомлять із суспільством!!!
- Ніхто не заперечує досягнень сучасної медицини і не відмовляється від лікування лише через те, що існують некомпетентні лікарі. Ніхто не стане чинити опір освіті і забороняти своїм дітям навчатись через те, що існують погані школи або погані вчителі. Тому ми маємо звертати увагу на істинну суть речей, а не негативні приклади, які вирують навколо них.
- Щиро дивує те, що спостерігаючи за екстремістськими нападами, якими хочуть спотворити уявлення про іслам, все ж існують люди, здатні побачити чистоту і незаплямованість цієї релігії. І кожного дня люди зі всього світу продовжують приймати іслам! .

“

Ніхто не стане чинити опір освіті і забороняти своїм дітям навчатись через те, що існують погані школи або погані вчителі.

Новий погляд

Скільки разів Ви сумнівалися при прийнятті рішення та не використовували дану вам можливість? Й до сьогодні Ви докоряєте собі за це...

Найбільшою чеснотою людини є її свобода та воля при прийнятті правильного рішення.

Якщо стійкість в часи негараздів та проблем вважається похвальною мужністю, то мужність при прийнятті рішень та визнанні своїх помилок, коли виявилась істина, є ще більшим достоїнством! Бо людина виявила сміливість перед власною душею та отримала перемогу над оманю.

Прийняття такого рішення дає Вашій душі змогу дізнатися про іслам та його достоїнства із першоджерел. Тож не скупіться поміркувати над тим, що Ви прочитали.

Якщо Вам явилась величність та краса цієї релігії, але Ви все ще хочете дізнатися додаткову інформацію про іслам, то перед Вами гарна нагода читати та дізнаватись, вести діалог та запитувати. За умови, що процес пізнання відбуватиметься із новим поглядом та з різних точок зору...

Для нас велика честь, що ви прочитали цю книгу. Сподіваємось, що у вас виникли серйозні запитання або думки, які погоджуються або не погоджуються із прочитаним. Ми з радістю вислухаємо вашу думку, запитання чи зауваження.

За більш детальною інформацією про Іслам:

For more information about Islam:

THISISLAM.net

Поділіться з
нами вашим
досвідом

info@modern-guide.com

- Хіба Вас не цікавить справжній перебіг подій релігії, навколо якої точиться стільки суперечок у ЗМІ?
- Хіба Ви не заслуговуєте на те, аби на хвилинку замислитись і більш детально дізнатися про одну з найпоширеніших релігій?
- Невже Вам не цікаво пізнати іншу культуру й філософію, яка дає відповіді на актуальні релігійні та життєві питання?
- Дайте шанс своїй душі отримати інформацію про іслам із достовірних джерел. Ми пропонуємо її у зручному для Вас вигляді.

Якщо ти вважаєш це важливим або цікавим, то ця книга допоможе тобі досягти бажаного.

